

ΚΟΝΙΤΣΑ

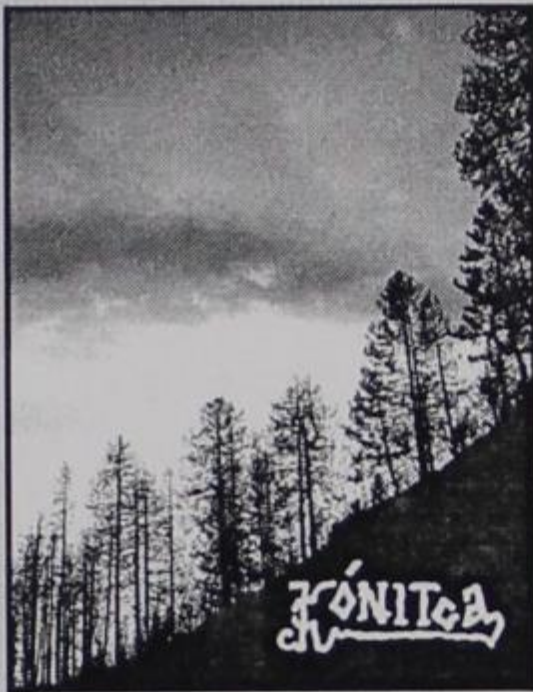

153. Ιούλιος - Αύγουστος 2010

Κόνιτσα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Περίοδος Τρίτη • Τεύχος 152 Ιούλιος - Αύγουστος 2010 • Euro 3

153. Ιούλιος - Αύγουστος 2010

Φωτ. εξωφ. Π.Σ.Τ.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

και Υπεύθυνος κατά Νόμο:

Σωτήρης Τουφίδης

Κόνιτσα 44.100

Τηλ. 26550 22464 - 22212

Fax: 26550 22464

Συντάσσεται από Επιτροπή:

Ανδρέου Ηλίας

Τουφίδης Σωτήρης

Τσιάγκης Ίκαρος

Ετήσια συνδρομή:

Εσωτερικού 15 Ευρώ,

Εξωτερικού 30 Ευρώ ή 40 Δολ.

Αλληλογραφία - Συνδρομές

στον υπεύθυνο Σ. Τουφίδη

Π ε ρ ι ε χ ό μ ε ν α

Σελ.

249	50 χρόνια της Βιβλιοθήκης Κόνιτσας, Β. Τσιαλιαμάνη
253	Θρήνος Ανδρομάχης για το θάνατο του Έκτορα, Ν. Ρεμπέλη
257	Κώστας Γραμματικός ή Βουρμπιανίτης, Χ. Γκούτου
265	Οδοιπορικό στους Αγ. Τόπους, Η. Ανδρέου
271	Αγροτική Τράπεζα, Β. Τσιαλιαμάνη
275	Ανάβρα Μαγνησίας. Παράδειγμα ανάπτυξης, Κ. Τσούβαλη
277	Ο Μητροπολίτης Κύριλλος, Β. Αθανασόπουλου
279	Δημ. Επιχείρηση Κόνιτσας, Δ. Ευαγγέλου
281	Β. Χρήστου - ο μεγάλος ευεργέτης, Π. Μανώλη
285	Περιπέτεια, Π. Μπούνα
289	Ζήσης Καραμπέρης, Ι. Παπαϊωάννου
292	Η ζωή γράφει εύθυμα, Κ. Τσούβαλη
293	Προς το περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ», Μ. Παπαχρήστου
295	Ο τρίτος δρόμος, Θ. Κυρτζόγλου
297	Ο πολιτισμός, της μόλυνσης, Ν. Χρησιτίδη
300	Ο «Καλλικράτης» και οι υποψήφιοι, Σ. Οικονόμου
301	Ευχαριστήριο, Κ. Παπαδάκη
303	Διήμερος εορτασμός στη Μολυβδοσκεπάστη, Ι. Δάφνη
305	Εκδήλωση στο Μαυροβούνι, Π. Κυργιάννη-Μπούρη
306	Εκδηλώσεις στη Βούρμπιανη, Λ. Γεωργάκη
307	Αδ/τα Λαγκάδας, Π. Νάτση
309	Η γιορτή της Μεγαλόχαρης, Σπ Ξεινού
310	Πανηγύρι 6/8 στο Μοναστήρι Κόνιτσας, Γ. Παναγιώτου
311	Δελτίο Τύπου Δήμου Κόνιτσας
312	Μια συνάντηση, Σπ. Ξεινού
313	Επιστολή, Π. Κονίνη
316	Ειδήσεις-Κοινωνικά

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ι Δ Η

Γαριβάλδη

45221 Ιωάν

τηλ. 26510 77

e.theodo@ot

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Του Βασιλείου Τσιαλιαμάνη
Προέδρου Δημοτικού Συμβουλίου Κόνιτσας

Στις 27 Ιανουαρίου 2010 συμπληρώθηκαν πενήντα (50) χρόνια λειτουργίας της Δημόσιας Βιβλιοθήκης μας. Μεγάλη, για την παιδεία μας, τον πολιτισμό μας, την ζωή μας, τον τόπο μας, επέτειος και όμως ανεόρταστη.

Στην πρωτολειτουργία της η Δημόσια Βιβλιοθήκη στεγάστηκε στο παλιό Δημαρχείο, σε γραφείο μισοσκοτεινό, λόγω των μικρών παραθύρων του. Μετά φιλοξενήθηκε στην «Πνευματική Στέγη», μεταγενέστερα στο νέο Δημαρχείο και από διετίας στο νέο κτίριο της «Δημοτικής Αγοράς». Με φροντίδα της παρούσας Δημοτικής Αρχής προχωράει η μελέτη ανέγερσης από το Υπουργείο Παιδείας σύγχρονου κτιρίου για την στέγασή της σε έκταση ανάμεσα από το Κέντρο Παιδικής Μέριμνας, το ξενοδοχείο της Λαϊκής Εταιρείας και το ΚΕΦΟ (παλιό ΠΙΚΠΑ).

Θυμάμαι στο παλιό Δημαρχείο μαθητής των πρώτων τάξεων του Δημοτικού να διαβάζω την «Διάπλαση των Παίδων» μαθαίνοντας ότι υπάρχουν και άλλα βιβλία στον κόσμο εκτός από το σχολικό αναγνωστικό. Πάντα πρθυμος και δίπλα μας ο βιβλιοθηκάριος μακαρίτης Αχιλλέας Κολλιός και αργότερα στο νέο κτίριο με βοηθό του τον ακούραστο μακαρίτη Λουκά Εζνεπίδη, που υπηρετώντας στην σκιά των βιβλίων έγραψε και εξέδωσε και ποιήματα.

Η προσφορά της Δημόσιας Βιβλιο-

θήκης στον τόπο μας δεν είναι μετρήσιμη. Κάθε ανοιχτό βιβλίο και μια αναμμένη λαμπάδα που διώχνει τα σκοτάδια της αμάθειας, των προλήψεων, των ιδεοληψιών, του φανατισμού, του οπαδισμού κλπ.

Η γενιά μου στα μαθητικά της χρόνια, και λόγω των συνθηκών που δημιουργούσε η φτώχεια, μεγάλωσε στην θαλπωρή αυτής της Βιβλιοθήκης. Εκεί ήταν το απογευματινό Σχολείο μας, πιο ανοιχτό, πιο ελεύθερο, πιο συμμετοχικό, από το πρώϊνό. Είναι σπουδαίο να διαβάζει κανείς στο σπίτι του αλλά ακόμη σπουδαιότερο στο δημόσιο αναγνωστήριο της Βιβλιοθήκης μας σε αίθουσα λιπή, σαν σε τράπεζα (τραπεζαρία) μοναστηριού, με την απέρριπτη επίπλωση των πάγκων, των καναπέδων και των ραφιών με τις εκατοντάδες των βιβλίων. Το διάβασμα συνοδευόταν από χαμηλόφωνη συζήτηση για τις εντυπώσεις μας από τα καινούρια βιβλία που κατακτούσαμε και έτσι γινόταν διάχυση της γνώσης. Ο καθένας στην ίδια τράπεζα ήταν συν-αναγνώστης, συν-μαχητής, συν-οδίτης.

Η Δημόσια Βιβλιοθήκη μας διαθέτει σήμερα περίπου 53.000 τόμους, αλλά δυστυχώς ένα ισχνό αναγνωστικό κοινό. Το χειρότερο έγκλημα είναι το κάψιμο των βιβλίων (εγκληματική είναι και η νεωτερική μαθητική συνήθεια του σχισίματος των σχολικών βιβλίων στο τέλος της σχολικής χρονιάς), η πιο καθαρή αυτοκτονία

είναι να μην διαβάζονται.

Ευχόμαστε η Δημόσια Βιβλιοθήκη τα χρόνια της να τα εκατοστήσει και το αναγνωστικό της κοινό να το χιλιοπλασιάσει.

Δεν χρειάζεται, Αναγνώστη, να σε κουράσω άλλο αφού πρόκειται να ωφεληθείς τα μέγιστα μελετώντας το παρακάτω, λιτό, μεστό και «προφητικό» κείμενο του λόγου, που εκφώνησε ο πρωτεργάτης της ίδρυσης της Δημόσιας Βιβλιοθήκης μας αείμνηστος Μητροπολίτης μας κυρός Χριστόφορος στις 27 Ιανουαρίου 1960 κατά τα εγκαίνια της λειτουργίας της.

«Ο διακαής πόθος ημών εκπληρούται σήμερα. Η χαρά όλων μας είναι μεγάλη και διαχέεται εις τας καρδίας τόσον ημών, όσον και του ποιμνίου μας. Και η ποθητή ημέρα ήλθε. Σήμερα τελούμε τα εγκαίνια της Βιβλιοθήκης, ήτοι του πνευματικού τούτου λιμάνος, από του οποίου θα αντλούν οι φίλοι του βιβλίου σοφίαν, σύνεσιν, τόνωσιν και φως, δια να διαπλεύσουν τον κοινωνικόν ωκεανόν. Οφείλω να εκφράσω την ευγνωμοσύνην μου την άπειρον εις τας ακαμάτους πρωτεργάτας της προσπαθείας αυτής την Εφορείαν της Βιβλιοθήκης, οίτινες συνετέλεσαν δια της ακαμάτου αυτών ενεργείας να επιτευχθή ένα τόσον σοβαρόν και άξιον εκτιμήσεως έργον. Διότι εντός ελαχίστου χρονικού διαστήματος αφ ότου ανέλαβον την εντολήν εκ μέρους των Υπουργείων Παιδείας και Εσωτερικών, κατώρθωσαν να δώσουν εις όλους μας σήμερα την απροσδόκητον ευτυχίαν να αντικρύσωμεν εις την ακριτικήν Κόνιτσαν Βιβλιοθήκην Δημοσίαν και

πλουσιωτάτην. Έκαμον έκκλησιν κατ' αρχάς εις τους λογίους, καθηγητάς Πανεπιστημίου, Ακαδημαϊκούς, λογοτέχνας, εζήτησα την συμπάρασιν όλων των λογίων της Χώρας εις το διαφωτιστικόν αυτό έργον. Και είναι αληθές, ότι δίκην σαλπίσματος εγερτηρίου αφύπνησε τας ψυχάς των μεγαθύμων και εμπνευσμένων καθηγητών, οι οποίοι εις το άκουσμα της θρυλικής Κονίτσης, εκινήθησαν να συνεισφέρουν εκ του πνευματικού των πλούτου μέγαν αριθμόν εκ των αξιολόγων αυτών συγγραμμάτων. Μάλιστα δε καθηγητής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, ο κ. Χαραμής, συγκινηθείς τα μέγιστα, ανέλαβεν αληθή σταυροφορίαν και συνέλεξεν και από τους συναδέλφους του ικανόν αριθμόν επιστημονικών συγγραμμάτων, ελληνικών και ξένων, τα οποία και μας απέστειλεν ενταύθα συνοδευόμενα υπό επιστολής με περιεχόμενον εμπνεύσεων και εξάρσεων πατριωτικών. Απευθύνθημεν ακόμη εις τους εκδοτικούς οίκους, οι οποίοι έσπευσαν και δωρεάν βιβλία να μας εφοδιάσουν, αλλά και προέβησαν εις σοβαράν έκπωσιν επί των υπολοίπων. Σήμερα εγκαινιάζοντες την Βιβλιοθήκην προσφέρομεν εις το αριστοτόκον και εύανδρον κοινόν της Κονίτσης 1.400 τόμους, εκ των οποίων οι 1.300 περίπου προσφέρονται εκ δωρεών. Αποτελείται δε η Βιβλιοθήκη εκ πλήρους συγχρονισμένης εγκυκλοπαιδείας, εγκυκλοπαιδικών και ορθογραφικών λεξικών, μεθόδους και λεξικά προς εκμάθησιν τεσσάρων ξένων γλωσσών, ιατρικά, παιδαγωγικά, λογο-

τεχνικά, νομικά, θεολογικά, φιλοσοφικά, φιλολογικά, κοινωνικά, ιστορικά συγγράμματα καθώς και πλήρεις σειρές γυμνασιακών βιβλίων και βοηθημάτων απαραίτητων δια τους υποψηφίους των ανωτάτων σχολών. Συγγράμματα θεωρητικά και πρακτικά, ελληνικά και ξένα, ώστε, όστις επιθυμεί (μεγάλης ή μικράς ή ελαχίστης μορφώσεως) να ημπορή να εύρη ο,τι επιθυμεί. Εντός δε των ημερών ελπίζομεν, ότι θα πλουτισθή η Βιβλιοθήκη εκ δωρεών προερχομένων ένεκα της αγρύπνου φροντίδος του εγκρίτου και λαμπρού πατριώτου μας κ. Νικ. Τσάκα, με ετέρους 1.000 τόμους ώστε ο αριθμός να ανέλθη εις 2.500 περίπου τόμους. Εξ άλλου δια την απρόσκοπτον λειτουργίαν της Βιβλιοθήκης εξεπαιδεύθη εις Αθήνας πλησίον ειδικών προσφερθέντων λίαν ευγενώς και τελείως δωρεάν ειδική βιβλιοθηκάριος, η οποία θα προΐσταται του λοιπού της λειτουργίας της Βιβλιοθήκης. Θέλομεν δε να πιστεύωμεν εις τας δοθείσας υποσχέσεις εκ μέρους του Υπουργείου Οικονομικών και ιδία του Υφυπουργού κ. Αλιμπράντη, ο οποίος λίαν συμπαθώς διάκειται προς την ακραίαν αυτήν περιοχήν, ότι δεν θα βραδύνη να διορισθή επισήμως εκ μέρους του Κράτους η εν λόγω επιστήμων βιβλιοθηκάριος. Διότι, εάν ληφθούν υπόψιν αι πολλαπλαί ανάγκαι τόσον των εκπαιδευτικών της επαρχίας ημών (καθηγητών και διδασκάλων) μη δυναμένων να συναποκομίζουν μεθ' εαυτών τας βιβλιοθήκας των, όσον και των πολλών πτωχών μαθητών στερουμένων βοηθημά-

των, επιβάλλεται, ίνα η Βιβλιοθήκη λειτουργή καθ εκάστην και καθ όλον το διάστημα της ημέρας, ίνα εξυπηρετή τας πολλαπλάς όλως εξαιρετικάς αυτάς ανάγκας. Φυσικόν δε είναι, ότι με τους πενιχρούς πόρους της μόνη της η Βιβλιοθήκη δεν είναι δυνατόν να επαρκέση. Επί του παρόντος η Βιβλιοθήκη θα στεγαστή κατόπιν ευγενούς παρακωρήσεως του Δημοτικού Συμβουλίου εις τον χώρον αυτόν του Δημοτικού καταστήματος κατά τας απογευματινάς ώρας και ελπίζομεν εις τας δοθείσας ημίν υποσχέσεις εκ μέρους των Υπουργών Οικονομικών και Εθνικής Αμύνης και τη προθύμω και ευγενεί προαιρέσει του Διοικητού του ενταύθα τάγματος κ. Γιακουμάκη, ότι εντός βραχυτάτου χρονικού διαστήματος θα θεμελιώσωμεν την «Πνευματικήν Στέγην» εντός της οποίας θα στεγασθή και η παρούσα Βιβλιοθήκη. Βεβαίως παρουσιάζονται ελλείψεις σοβαραί, αλλά στηριζόμενοι εις την φιλοτιμίαν και το εξαιρετικόν ενδιαφέρον της Επαρχίας, του Δήμου και των κατοίκων της Κονίτσης, ελπίζομεν, ότι πολύ ταχέως θα θελήσουν να τας αναπληρώσουν. Είναι ομολογουμένως μεγάλη και υψηλή τιμή δια την ακριτικήν και ποικιλοτρόπως δοκιμασθείσαν περιοχήν της Κονίτσης η ίδρυσις ενός τόσον σοβαρού διαφωτιστικού έργου, της Βιβλιοθήκης, η οποία θα αποτελέση πνευματικόν φάρον, του οποίου η ακτινοβολία θα εξικνεΐται και πέραν των ορίων της περιοχής. Θέλομεν να πιστεύωμεν ότι η τιμή αυτή θα κατανοηθή και θα αξιοποιηθή από όλους»

.....
Ας είναι αιωνία η μνήμη των απελευθέρων φωτιστών μας, Μητροπολίτου Χριστοφόρου και των άλλων ανωνύμων πρωτεργατών της ίδρυσης της Δημόσιας Βιβλιοθήκης μας, Νικολάου Τσάκα και των άλλων ανωνύμων δωρητών βιβλίων.

Το κείμενο του λόγου του αιμνήστου Μητροπολίτου κυρού Χριστοφόρου δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΜΕΛΛΟΝ. Εκεί το βρήκε ο φιλέρευνος Λυκορραχίτης οικονομολόγος και μουσειολόγος και φίλος μου Τάκης Φασούλης και μου το έστειλε επίκαιρα και επετειακά. Τον ευχαριστώ.

* Η Βιβλιοθήκη μας είναι από τις λίγες Δημόσιες Βιβλιοθήκες στην χώρα μας. Η πρώτη Δημόσια Βιβλιοθήκη στην Ελλάδα και δη στην πρώτη πρωτεύουσα του Κράτους μας, την Αίγινα, ιδρύθηκε το 1828 από τον πρώτο Κυβερνήτη της Ελλάδας, φιλόθεο, φιλοορθόδοξο, πατριώτη, φιλελεύθερο, φιλόανθρωπο Ιωάννη Καποδίστρια (1776-1831), που δολοφονήθηκε έξω από τον Ιερό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνα στο Ναύπλιο, όπου πήγε να λειτουργηθεί, από τους κοτσαμπάσηδες, που ήθελαν να γίνουν πασάδες στην θέση των Τούρκων πασάδων. Ο Μέγας Πολιτικός Ιωάννης Καποδίστριας ήθελε να οικοδομήσει το νέο κράτος, όπως γράφει σε επιστολή του στον φίλο του φιλέλληνα Γαλλοελβετό Εϋνάρδο «εις δύο μεγάλας βάσεις, την εργασίαν και την στοιχειώδη εκπαίδευσιν». Για την στοιχειώδη εκπαίδευση όλου του Λαού, στις πρώτες μέρες της διακυβέρνησης ίδρυσε και λειτούργησε στο ίδιο κτίριο Ορφανοτροφείο-Εκπαιδευτήριο, στεγάζοντας, σιτίζοντας και μορφώνοντας με δασκάλους τους σπου-

δαιότερους Έλληνες λόγιους τα ορφανά του απελευθερωτικού αγώνα και Δημόσια Βιβλιοθήκη. Αξίζει να διαβάσουμε επιστολή του στον φίλο του και μετέπειτα ηρωικό δικαστή Γεώργιο Τερτσέτη για την κατάσταση του Λαού που αντίκρουσε κατά την ώρα της θριαμβευτικής του υποδοχής στην Αίγινα και να αναλογισθούμε κάτω από ποιες συνθήκες προέκρινε ο Σοφός Κυβερνήτης ως πρώτο εθνικό έργο την ίδρυση και λειτουργία λαϊκής Βιβλιοθήκης. Γράφει λοιπόν ο Εθνικός Κυβερνήτης: «Είδα πολλά εις την ζωήν μου, αλλά σαν το θέαμα, όταν έφθασε εδώ εις την Αίγινα, δεν είδα παρόμοιον ποτέ και άλλος να μην το ιδή. Προείδα μεγάλα δυστυχήματα δια την πατρίδα. Ζήτω ο Κυβερνήτης, ο σωτήρας μας, ο ελευθερωτής μας, φώναζαν γυναίκες αναμαλλiάρες, άνδρες με λαβωματιές πολέμου, ορφανά γδυτά, κατεβασμένα από τις σπηλιές. Δεν ήτον το συναπάντημά μου φωνή χαράς, αλλά θρήνος. Η γη εβρέχετο από δάκρυα. Εβρέχετο η μυρτιά και η δάφνη του στολισμένου δρόμου από το γιαλό εις την Εκκλησία. Ανατρίχιαζα. Μου έτρεμαν τα γόνατα. Η φωνή του λαού έσχιζε την καρδιά μου. Μαρυφορεμένες, γέροντες, μου εζητούσαν να αναστήσω τους απεθαμένους τους. Μανάδες μου έδειχναν εις το βυζί τα παιδιά και μου έλεγαν να τα ζήσω και ότι δεν τους απέμειναν παρά εκείνα και εγώ».

Ο Εθνικός Κυβερνήτης σε 4 χρόνια ανάσπασε τον καθημαγμένο επαναστάτη Λαό και εποίπασεν Ελληνικό Κράτος.

** Το κείμενο του λόγου του αιμνήστου Μητροπολίτου κυρού Χριστοφόρου δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΜΕΛΛΟΝ. Εκεί το βρήκε ο φιλέρευνος Λυκορραχίτης οικονομολόγος και μουσειολόγος και φίλος μου Τάκης Φασούλης και μου το έστειλε επίκαιρα και επετειακά. Τον ευχαριστώ.

Θρήνος Ανδρομάχης για το θάνατο του Έκτορα

(ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΙΚ. ΡΕΜΠΕΛΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΟ, ΠΡΩΗΝ ΛΥΚΕΙΑΡΧΗ)

Συνεχίζοντας το προηγούμενο άρθρο μου «Συνομιλία Έκτορα και Ανδρομάχης», (περιοδ. «Κόνιτσα» τ. 150) ανατρέχω στη ραψωδία Χ της Ιλιάδος με κάθε δυνατή συντομία.

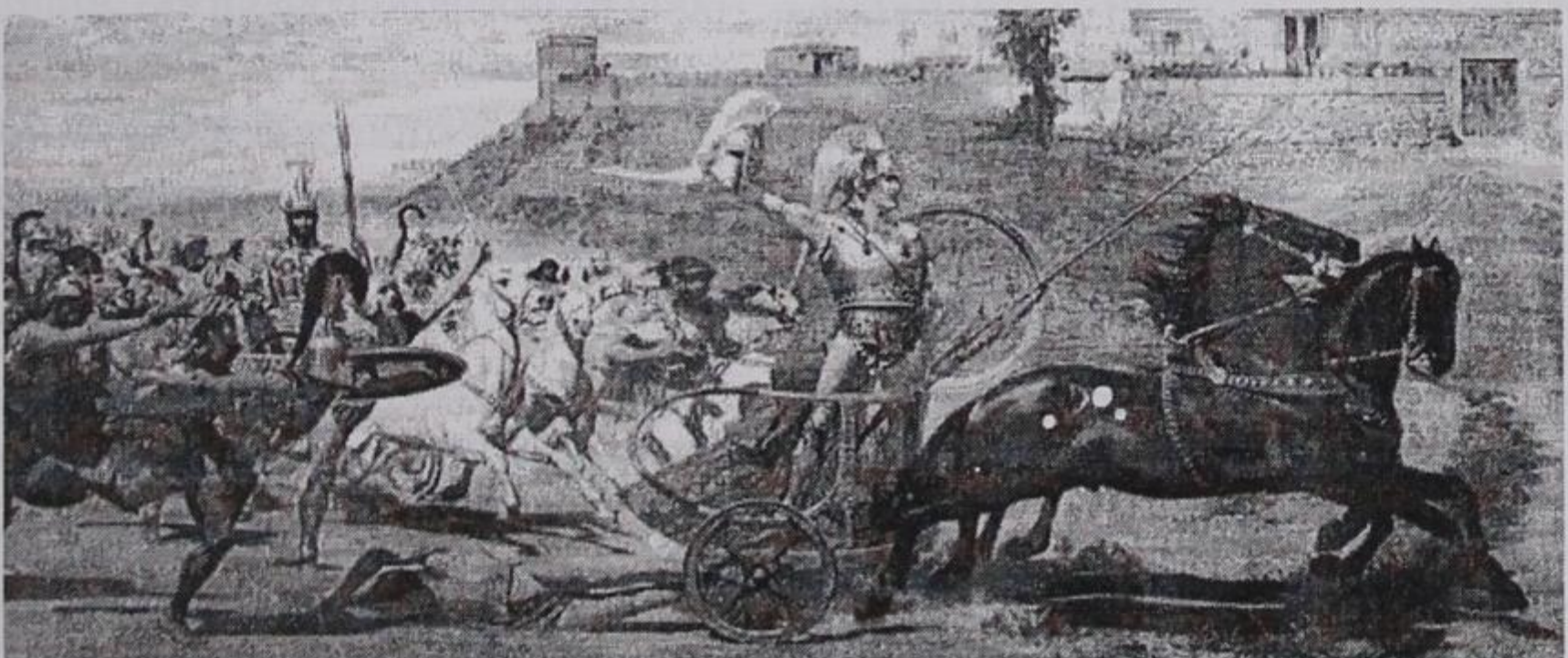
Ο Αχιλλέας σκότωσε τον Έκτορα, η σύζυγος του οποίου δεν είχε μάθει τίποτε (Χ. 437), αλλά ύφαινε στον αργαλειό. Φώναξε τις θεραπαινίδες να βάλουν στη φωτιά μεγάλο καζάνι με νερό, για να κάνει λουτρό ο Έκτορας, όταν επιστρέψει από τη μάχη. Ξαφνικά άκουσε από το μέρος του πύργου θρήνο και οδυρμό.

«Της δ' ελελίχθη γυία» (448), της έτρεμαν τα πόδια (σήμερα λέμε: μου λύθηκαν, μου κόπηκαν τα πόδια), της έπεσε η σαΐτα από τα χέρια· φωνάζει δυό θεραπαινίδες να την ακολουθήσουν στον πύργο, γιατί άκουσε γοερές φωνές της πεθεράς της Εκάβης.

Μέσα στα στήθη μου, λέει, «ήτορ πάλλεται», η καρδιά χορεύει, όπως λέμε σήμερα, «νέρθε γούνα πήγνυται», κάτω παγώνουν τα γόνατα. Κάτι κακό συνέβη. «Αι γαρ απ' ούατος είη εμεύ έπος», δηλ. μακάρι ο λόγος να είναι μακριά απ' τ' αφτιά μου (σήμερα λέμε: κούφια η ώρα που τ' ακούει).

Βγήκε από το μέγαρο σαν τρελή κι όταν έφθασε στον πύργο και είδε τον Έκτορα να σέρνεται προς την παραλία, δεμένος πίσω από το άρμα του Αχιλλέα «την δε κατ' οφθαλμών ερεβεννή νύξ εκάλυψεν» (466) δηλ. σκοτεινή νύχτα σκέπασε τα μάτια της (σήμερα λέμε: μου σκοτεΐνιασαν τα μάτια), έγειρε πίσω και λιποθύμησε. Της έφυγαν από το κεφάλι κεφαλόδεσμοι, η πλεκτή αναδέσμη, καλύπτρα ... κι αφού συνήλθε έκλαιε γοερά λέγοντας:

«Έκτορά μου, εγώ η δύστυχη... Γιατί γεννήθηκα; Τώρα εσύ κατεβαίνεις στην

Ο Αχιλλέας σέρνει τον Έκτορα δεμένο πίσω στο άρμα. Ενώ τα άλογα τρέχουν οι ακτίνες του τροχού είναι ευδιάκριτες, σα να μην κινείται το άρμα. Όταν υπέδειξαν το λάθος, ο ζωγράφος αυτοκτόνησε. Στο βάθος τα τείχη της Τροίας.

κατοικία του Άδην, στα έγκατα της γης και μένα μ' αφήνεις χήρα στο σπίτι σε φρικτό πένθος. Ο γιός μας είναι βρέφος κι ούτε εσύ μπορείς να τον βοηθήσεις, ούτε εσένα εκείνος». Φοβερό αυτό που είδε η Ανδρομάχη: «*miserabile visu*» = οικτρών ιδείν, κατά τους Λατίνους. Δικαιολογημένα σκοτεινίασαν τα μάτια της και λιποθύμησε. Μπράβο στο κουράγιο της, μπράβο στο κουράγιο της, μπροστά στο απάνθρωπο ανοσιούργημα του Αχιλλέα!

* * *

Ανατρέχω τώρα στη ραψωδία Ω της Ιλιάδος. Ο Πρίαμος, έρχεται με δώρα και λύτρα στο στρατόπεδο των Ελλήνων για να ζητήσει το πώμα του γιου του. Ο Αχιλλέας, ο οποίος πρώτα έπνεε μένεα κατά του Έκτορα, που σκότωσε τον επιστήθιο φίλο του Πάτροκλο κι έλεγε οργισμένος πως θα τον αφήσει στους δρόμους να τον φάνε τα σκυλιά, ξαφνικά μόλις είδε το γέρο Πρίαμο, γονατιστός να τον παρακαλεί, κάμπεται, λυγίζει, αλλάζει συμπεριφορά. Τον καλοδέχτηκε, τον φιλοξένησε στη σκηνή του κι έκανε, όπως του ζήτησε ο Πρίαμος, εκχειρία 11 ημερών για να τον θάψουν με όλες τις τιμές.

Όταν ο Πρίαμος επέστρεψε στην Τροία, η Ανδρομάχη, μπροστά στο κρεβάτι, κρατώντας το κεφάλι του ανάμεσα στα χέρια της, ξεσπάει σε σπαρακτικούς γογγυσμούς και λυγμούς (Ω. 724) «Άντρα μου, νέος έφυγες από τη ζωή... όλος ο λαός θρηνεί στην πόλη. Αφήνεις στους γονείς σου θλίψη και πένθος μεγάλο· σε μένα, ιδιαίτερα, θα μείνει αβάσταχτος πόνος, γιατί πεθαίνοντας δεν μου άπλωσες το χέρι από το κρεβάτι, ούτε μου είπες

ένα φρόνιμο λόγο, που πάντοτε, μέρα νύχτα, να τον θυμάμαι κλαίοντας».

Η Ανδρομάχη στο θρόνο της τονίζει τούτο, ότι δηλ. κι αυτή και το παιδί και όλοι οι συμπολίτες έχασαν τον μόνο προσάτη και πρόμαχο της Τροίας.

Στο στ. 744 του είπε πως, αφού πέθανε μακριά του, δεν της άφησε ένα στερνό λόγο να τον θυμάται κ.λ. Σχολιάζω το στίχο: Ο Έκτορας δεν άφησε την τελευταία του αναπνοή στο κρεβάτι του μεγάρου. Στην περίπτωση αυτή θα της έλεγε, πριν ξεψυχήσει, κάποιο λόγο ενθαρρυντικό, μια συμβουλή, που θα ήταν μια αυθόρμητη εκδήλωση της τελευταίας του θέλησης προς τη γυναίκα του, ελπίδα και παρηγοριά στη χηρεία της. Και αυτό είναι το παράπονό της. Κι έτσι είναι. Όλοι εκείνοι, που έχασαν αγαπητά πρόσωπα στον πόλεμο ή στην ξενιτειά, αισθάνονται μεγαλύτερη τη συμφορά τους, διότι δεν ήταν κοντά τους τις τελευταίες στιγμές, για να τους προσφέρουν κάποια βοήθεια, δεν τα ασπάστηκαν, όταν ψυχορραγούσαν και, κατ' ακολουθία, δεν άκουσαν τα τελευταία λόγια τους.

* * *

Αν τώρα κάποιος θελήσει να κρίνει τη στάση ζωής και συμπεριφοράς των δύο ηρώων, Έκτορα και Αχιλλέα, εύκολα θα διαπιστώσει ότι ο Πριαμίδης Έκτορας είναι ανώτερος στο χαρακτήρα από τον Αχιλλέα. Είναι γενναίος, ψυχραιμος, ευγενής και καλός οικογενειάρχης. Τον αδελφό του Πάρη, κάποτε κάποτε, επιπλήπει για την αδιαφορία του προς τον πόλεμο, τον οποίο ο ίδιος προκάλεσε. Στην γυναίκα του Ελένη είναι πάντοτε

διακριτικός και ευγενής. Το ομολογεί η ίδια στο θρήνο της (στίχ. 762). «Έκτορα, πολύ αγαπητέ στην καρδιά μου απ' όλους τους αντραδέλφους μου... δεν άκουσα ποτέ μέχρι τώρα από σένα κακό και άσχημο λόγο, αλλά αν κάποιος άλλος αντράδελφος ή συννυφάδα ή αντραδέλφη με απόπαιρνε, εσύ τους σταματούσες (τους εμπόδιζες) με ήπια λόγια». Ο Έκτορας είναι τολμηρός και πρωτοπόρος στις μάχες.

Ας σημειώσω και τούτο: Η Τροία κυριεύτηκε το 1270 π.Χ. Κάνκε από τους Έλληνες ξαναχτίστηκε και πάλι κάνκε και οικοδομήθηκε εκ νέου και... πάει λέγοντας. Μετά από αιώνες η Τροία κυριεύτηκε από το Ρωμαίο Φίμβριο, ο οποίος καυχώμενος έλεγε ότι εκυρίευσε την πόλη ύστερα από πολιορκία 10 ημερών, ενώ ο Αγαμέμνων έκανε 10 χρόνια να την εκπορθήσει. Τότε κάποιος Τρωαδίτης πολύ εύστοχα του απάντησε: «*Ου γαρ ην νυν Έκτωρ υπερμαχών της πόλεως*». Αυτό τα λέει όλα.

Αντίθετα, ο Αχιλλέας είναι απότομος, ευέξαπτος και ευερέθιστος. Για μια παλλακίδα γυναίκα, τη Βρισηίδα, φιλονικεί με τον Αγαμέμνονα, ανταλλάσσει υβριστικές φράσεις κι εγκαταλείπει με τους Μυρμιδόνες το στρατόπεδο. Κάθεται αδιάφορος στην παραλία και επιστρέφει, όταν ο Έκτορας φονεύει τον πιστό του φίλο Πάτροκλο.

Ο Αχιλλέας σκοτώνει τον Έκτορα, τον οποίο «*στήθι Απολλων και άκουσον!*», δένει από τα πόδια πίσω στο άρμα του και τον σέρνει προς την παραλία. Ελεεινό, φρικτό και απάνθρωπο ανοσιούργημα!!!

* * *

Αν ο Όμηρος στη ραψ. Ω άφηνε τον Έκτορα άταφο, να τον φάνε τα σκυλιά και τα όρνια, όπως έλεγε (Χ. 335), η Ιλιάδα δεν θα μας ικανοποιούσε πλήρως. Ο ποιητής, όμως, οικονόμησε τα πράγματα έτσι, ώστε και τον Πάτροκλο έθαψε με τις πρέπουσες τιμές (ραψ. Ψ) και τον νεκρό Έκτορα απέδωσε στον Πρίαμο να τον θάψουν, όπως του ταίριαζε, κάνοντας γι' αυτό, εκχειρία 11 ημερών, κατά παράκληση του Πριάμου. Με αυτόν τον τρόπο επήλθε μια κάποια «κάθαρσις», μια θεραπεία της ταραγμένης ψυχής, δηλ. ανακούφιση τόσο στον Αχιλλέα, όσο και στους αναγνώστες της Ιλιάδος.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα έπη του Ομήρου έχουν και τις μελανές τους σελίδες, τα τρώτα τους σημεία, τις απρέπειες ηρώων και θεών, αλλά ας μη λησμονούμε ότι οι ήρωες είναι κι αυτοί άνθρωποι με τις κοινές αδυναμίες κι ελαττώματα και οι απρεπείς πράξεις και τα ανάρμοστα έργα των θεών γίνονται αποδεκτά, εφ' όσον οι άνθρωποι της ομηρικής και μετέπειτα εποχής φαντάστηκαν τους θεούς των «ανθρωπομόρφους» κατ' εικόνα και ομοίωση αυτών τούτων των ιδίων, και επομένως απαλλαγμένους πάσης κατηγορίας.

Κοντολογίς, τα έπη του θείου ποιητή Ομήρου, που υπήρξε ο πιο συναρπαστικός και γόης αφηγητής γεγονότων, θαυμάστηκαν και θα θαυμάζονται ες αεί, γιατί αποτελούν για μας τους Έλληνες πολύτιμη παρακαταθήκη και την Ιερή Γραφή της αρχαίας ελληνικής λογοτεχνίας.

* * *

Θρήνος Ανδρομάχης για το μελλοθάνατο Αστυάνακτα

Όταν ο αγγελιοφόρος των Ελλήνων έρχεται ν' αναγγείλει στην ταλαίπωρη χήρα ότι ο γιος της Αστυάναξ θα πεθάνει, πεταγμένος από το ύψος του τείχους στο κενό, ένας σπαρακτικός θρήνος ξεσπάει από τη μητρική της καρδιά.

Δανείζομαι από το μεγάλο τραγικό ποιητή Ευριπίδη και μάλιστα από την τραγωδία του «Τρώαδες» τους πιο κάτω στίχους, τόσο συγκινητικούς και τόσο αληθινούς (740 κ. εξής):

«Ω παιδάκι μου, τρυφερά αγαπημένο, θα σκοτωθείς από ένα χέρι εχθρικό και θ' αφήσεις δυστυχισμένη τη μάνα σου;... Κλαις, παιδί μου; Προαισθάνεσαι τί κακό σε περιμένει; Γιατί με αγκαλιάζουν τα χέρια σου και κρατιέσαι από τον πέπλο μου και θέλεις να τρυπώσεις, σαν ένα πουλάκι, κάτω από τα φτερά μου, ζητώντας προστασία; Ο Έκτορας δεν θα βγει από τη γη να σε σώσει με το τρομερό κοντάρι του.... Άσπλαχνα πεταγμένο από το τείχος, με το κεφάλι σπασμένο από το φοβερό πέσιμο, θα ξεψυχήσεις! Αγαπητό μου παιδί, που η μάνα σου σε σφίγγει στα χέρια της, γλυκιά πνοή, που αναπνέω, στα χαμένα λοιπόν αυτό το στήθος σε θήλασε και σε μεγάλωσε; Στα χαμένα κουράστηκα και ταλαιπωρήθηκα; Για τελευταία φορά αγκάλιασε τη μάνα σου, σφίξε τη με τα χεράκια σου, φίλησέ με. Ω Έλληνες, που επινοείτε (μηχανεύεστε) βαρβαρικές τιμωρίες, γιατί σκοτώνετε αυτό το παιδί, που σε τίποτε δεν φταίει»;

* * *

Ο Ευριπίδης, ο «από σκηνής φιλόσοφος» και ο «τραγικότατος των ποιητών» κατ' Αριστοτέλη, ξέρει να δημιουργεί έντονες συναισθηματικές καταστάσεις. Άκουσε αποσβολωμένη και κοκκαλωμένη το «πικρό χαμπέρι» του αγγελιοφόρου. Αναλύεται σε λυγμούς και δάκρυα. Ο παραπάνω θρήνος της είναι ένα συγκλονιστικό μοιρολόι. Ξεδιπλώνει με τις ερωτήσεις της το βαθύ πόνο, που κοχλάζει μέσα της και ξεχειλίζει από τα μύχια της καρδιάς της.

Το βρέφος σφίγγεται επάνω της, γαντζώνεται από τους ώμους της. Ασφαλώς προαισθάνεται κάτι κακό. Στο σημείο αυτό ανοίγω μια παρένθεση: Στις θυσίες των προγόνων μας το σφάγιο, πολλές φορές, προέβαλλε αντίσταση και σύλωνε κάτω στη γη τα πόδια του και δεν προχωρούσε. Ασφαλώς ήταν προαίσθηση, ασχέτως αν οι αρχ. Έλληνες το θεωρούσαν «κακό οίωνό». Ο συνειρμός των παραστάσεων μού θυμίζει τώρα το μακροσκελές ποίημα τού Δ. Βαλαβάνη (1829-1854) «ο τάφος του Κλέφτη». Παραθέτω μια στροφή:

*Λέν, παιδιά, το σφαχτό, πριν το σφάξουν
πως το μαύρο το Χάρο γνωρίζει
και την ώρα μαχαίρι που αδράξουν
δεν πηγαίνει, νοιασμένο μουγκρίζει.*

Κλείνω την παρένθεση κι επανέρχομαι στην Ανδρομάχη, η οποία εξοργισμένη κατεφέρεται κατά των Ελλήνων. Μαζί της αναρωτιέται καθένας μας: «Ω Έλληνες, γιατί εκσφενδονίσατε το βρέφος από την έπαλξη του τείχους; Γιατί σκοτώσατε με αυτό τον τρόπο ένα αθώο πλάσμα, γλυκό αγελλούδι;

Κώστας Γραμματικός ή Βουρμπιανίτης, 1760-1838

ΧΑΡΙΛΑΟΣ Γ. ΓΚΟΥΤΟΣ

(συνέχεια από το προηγούμενο)

Ε. Κερδοσκοπικές δραστηριότητές του

Εκτός από το επάγγελμα του γραμματικού, ο Κώστας Βουρμπιανίτης άσκησε πρόσθετες επιχειρηματικές και άλλες κερδοσκοπικές δραστηριότητες προς όφελός του, χρησιμοποιώντας για μερικές από αυτές και τα εισοδήματα που αποκτούσε με τις άλλες και συνεργαζόμενος με συνεταιίρους του ή με αντιπροσώπους του που μπορούσαν να διαμένουν συνεχώς στους τόπους των επιχειρήσεων αυτών (ο ίδιος δεν μπορούσε να απουσιάζει συχνά από την Αυλή όπου εργαζόταν ως γραμματικός). Σχετικά με τις δραστηριότητες αυτές έχουμε μόνον τις εκτιθέμενες αμέσως παρακάτω πληροφορίες που προκύπτουν από τα ως άνω υπό Α 2 κατάστιχα και που αφορούν κατά το πλείστον σε μερικά ανώμαλα περιστατικά των εν λόγω δραστηριοτήτων.

1. Υπεργολαβική είσπραξη φόρων ή άλλων δημοσίων προσόδων (ιλτιζάμι). Ο Κώστας προκατέβαλε την αξία των εισπρακτέων δημοσίων προσόδων στον εργολάβο είσπραξής τους, που συνήθως ήταν ο πασάς των Ιωαννίνων και εισέπραττε τις προσόδους αυτές από τους οφειλέτες τους, μαζί με την αξία της αμοιβής του που είχε συμφωνήσει με εκείνον³³. Σύμφωνα με το κατάστικό του, ανέλαβε να εισπράξει, μεταξύ άλλων, αφ' ενός τους καθυστερούμενους φόρους που όφειλε το Μπορμποτσικό (Εφταχώρι) το 1816 και αφ' ετέρου τις δημόσιες προσόδους που απέφεραν οι εξής οικονομικές πηγές: α) «τα σκαλώματα Τζαμουριάς και το Ιβάρι Βουθρωτόν και Γεφύρα και το Βάλτον των βοϊδιών και το βοϊβονταλίκι και κουμέρκι Ιωαννίνων και λοιπά» το 1817 περίπου· στην υπεργολαβία αυτή ήσαν συνδικαιούχοι και οι Νικ. Γιάγκος, Γ. Τουρτούρης, Α. Νούτσος, Μ. Οικονόμου, Σ. Κολοβός³⁴, β) τα χειμαδιά στο Δομινίκι της

33. Σχετικά με αυτό το εισπρακτικό σύστημα βλ. **Χ. Γκούτος**, Η επαρχία της Κόνιτσας και η Μόλιστα επί τουρκοκρατίας, 2003 38-39, **Ψιμούλη**, ό.π. 91-92, 98, 242.

34. Σκαλώματα Τζαμουριάς = λιμάνια Θεσπρωτίας. Ιβάρι Βουθρωτόν και Γεφύρα = ιχθυοτροφείο Βουθρωτού και (ίσως) Εφύρας. Βάλτος των βοϊδιών = ίσως περιοχή της Πάργας. Κουμέρκι = τελωνειακός δασμός. Ο Νικ. Γιάγκος (Καλαρρυτινός), παρά τα κέρδη του ιλτιζαμιού, δεν έδωσε στους συνδικαιούχους το μερίδιό τους, επειδή δεν εξόφλησε στον Αλή πασά την συμφωνημένη προκαταβολή για το επόμενο έτος φυλακίσθηκε. Ο ίδιος καταλόγισε στον Κώστα την αναλογία του στην ζημία της συντροφιάς για τα έτη 1816-17, ενώ δε εισέπραξε το

Ελασσώνας για το 1819, με συνδικαιούχους στο ιλιτζάμι και τρεις Σαμαρινιώτες, γ) το τσιφλίκι της Τσερκοβίστας Ιωαννίνων για το 1823, με συνδικαιούχους στο ιλιτζάμι τους Ταχέρ Αμπάζη και Μέτσε Μπόνο, δ) τα χωριά των Ιωαννίνων Γότιστα, Κοσοβίτσα, Προσκόλι, Κράψη και Ντερβενίτσα για το 1823, με συνδικαιούχους στο ιλιτζάμι τους γιούς του Σούλιου Χασάν μπέν Κονίτσα, ε) τα τσιφλίκια της Μεγάλης Λάκκας της Άρτας για το 1826, στ) ο ταμπακόμυλος της Βούρμπιανης (πιθανώς)³⁵.

2. Προμήθεια εργατών προς κατασκευή δημοσίων έργων. Το 1812 ο Κώστας, μαζί με τους αδελφούς του Στέργιο και Κύρκα, επρομήθευσε στον Αλή πασά 200 ξυλουργούς προερχόμενους από την Σιάτιστα, για την κατασκευή των δωματίων του κάστρου στην Πλαγιά της Πρέβεζας, επί 20 μήνες, με κέρδος 15.000 γροσίων, ενώ μαζί με τον Στέργιο του επρομήθευσε 200 εργάτες προερχόμενους από την Βέροια και την Ελασσώνα, για την κατασκευή των χαντακιών (τάφρων) της Πρέβεζας³⁶. Πιθανότατα είχε συνάψει συμβάσεις προμήθειας εργασίας και σε άλλες περιπτώσεις.

3. Εκμετάλλευση τσιφλικιών που ανήκαν στον ίδιο ολικώς ή μερικώς. Τέτοια τσιφλίκια ήσαν οι εξής τόποι: α) περιοχή της Τσερκόβιστας Γρεβενών, καλλιεργούμενη με 4 ζευγάρια ζώων, περιλαμβάνουσα δε και δύο σπίτια, αχυρώνα και μπάστενα, β) περιοχή του Κοσκού Γρεβενών, καλλιεργούμενη με 2 ζευγάρια, περιλαμβάνουσα δε και μπάστενα και ανήκουσα κατά το 1/3 στο αδελφό του Στέργιο, γ) περιοχή στην Πέζανη της Ανασελίτσας, καλλιεργούμενη με 5 ζευγάρια, περιέχουσα δε και καινούργιο χάνι και ανήκουσα κατά το ήμισυ στον Στέργιο, δ) περιοχή της Κορτίνιστας Κόνιτσας (πιθανότατα και της Βράνιστας) ανήκουσα το 1815 και στον Αλή πασά³⁷.

4. Εκμετάλλευση ποιμνίων προβάτων, ατομικώς ή συνεταιρικώς. Οι χρησιμοποιούμενοι βοσκότοποι βρίσκονταν στη Θεσσαλία, στην Ναύπακτο και στη Βούρμπιανη κατά τα έτη 1809 και 1818 τουλάχιστον³⁸.

5. Εκμίσθωση των εξής ακινήτων του που βρίσκονταν στην Κόνιτσα: μεγάλο χάνι που κτίσθηκε με δαπάνες του στον χώρο του παζαριού, πριστήριο ξυλείας (σαρτζίτικο), πεταλωτήριο (αλμπάνικο), κήπος στην συνοικία Μποράτζανη, τρία χωράφια στον κάμπο³⁹.

καθορισμένο ποσό της το 1834, ο γιος του ισχυρίστηκε ψευδώς το 1838 ότι υπέγραψε την εξοφλητική απόδειξη ως «επαπειληθείς και δελεασθείς» από τον Γραμματικό. Για τα παραπάνω περιστατικά, βλ. Ήπειρ. Χρονικά, τ. 1938 43/44, 52. Και ο Κύρκος, αδελφός του Γραμματικού, ανέλαβε να εισπράξει καθυστερούμενους φόρους το 1816 (Ηπ. Χρονικά, τ. 1941 210).

35. Για τα παραπάνω υπό β-στ, βλ. Ηπ. Χρονικά, τ. 1938 42, 39, 36, 40, 35.

36. Βλ. Ήπειρ. Χρονικά, τ. 1941 205-6.

37. Βλ. Ήπειρ. Χρονικά, τ. 1938 45-46.

38. Ό.π., 74, 34, 41.

39. Ήπειρ. Χρονικά, τ. 1938 46. Για το χάνι βλ. και σελ. 68, καθώς και Ηπ. Χρονικά, τ. 12943 140.

6. Χορήγηση έντοκων δανείων. Οι δανειολήπτες ενεργούσαν είτε για λογαριασμό των ιδίων είτε για λογαριασμό της εκπροσωπούμενης από αυτούς ομάδας προσώπων ή περιουσίας (το οθωμανικό δίκαιο δεν εγνώριζε τα νομικά πρόσωπα). Στο κατάστικο του Κώστα μνημονεύονται ανεξώφλητα δάνεια που έλαβαν από αυτόν κατά την περίοδο 1803-26 εκπρόσωποι της επισκοπής Βελλάς ή του Ζαγοριού, καθώς και προεστοί ή ιδιώτες κάτοικοι των εξής οικισμών: Κόνιτσα, Βούρμπιανη, Σέλτσι, Φετόκο, Ίσβορος, Πληκάτι, Λούψικο, Ζέρμα, Κάντσικο, Φούρκα, Κεράσοβο, Σταρίτσανη, Μόλιστα, Κορτίνιστα, Πάδες, Σιάτιστα, Χρούπιστα, Κοντσικό, Ζουπάνι, Μπουρμποτσικό, Σλάτινα, Δελβινάκι, Καλαρύτες, Πρέβεζα, Τεπελένι.

7. Θήτευσή του ως προεστού της Βούρμπιανης. Και αυτή η ενασχόλησή του δύναται να θεωρηθεί ως προσοδοφόρα, διότι ήταν έμμισθη. Ο Γραμματικός διετέλεσε προεστός αφ' ενός το 1815 και ενωρίτερα, αφ' ετέρου δε κατά τα έτη 1823-26 ή και μετέπειτα. Ασκούσε τα καθήκοντα του προεστού μαζί με τον αδελφό του Ρίζο, γι' αυτό στο κατάστικό του έγραψε στον πληθυντικό: «μας έβγαλαν από το προεστηλίκι»⁴⁰.

ΣΤ. Διενέξεις του με συγχωριανούς του

1. Ο Κώστας Γραμματικός και η οικογένειά του, υπό ευρεία έννοια, στην περίοδο 1809-40 τουλάχιστον, είχαν εμπλακεί σε αλληπάλληλες διενέξεις με μια άλλη ισχυρή οικογένεια της Βούρμπιανης, του Παπαγιάννη ή Κωτσικά ή Τζότζου, και με μερικές άλλες οικογένειες του χωριού που την υποστήριζαν, όπως του Ρίζου, του Κυπαρίση και του Τζομπάνου. Ορισμένα μέλη της οικογένειας Τζότζου διετέλεσαν προεστοί του χωριού, τουλάχιστον κατά τα έτη 1800-10, 1816-22, 1829, ενώ ο Μήτσος Τζότζου ήταν διαχειριστής των τσιφλικιών του Βελή πασά, γιού του Αλή πασά⁴¹.

Δεν έχουν εξακριβωθεί οι αιτίες της ως άνω εκθρότητας, πιθανότατα όμως αυτή προκλήθηκε από ενέργειες της μιας ή της άλλης πλευράς, οι οποίες αφορούσαν αρχικά στην εκμετάλλευση ποιμνίων και έπειτα στην άσκηση καθηκόντων προεστού στο χωριό. Σύμφωνα με τις υπάρχουσες πληροφορίες, οι εν λόγω διενέξεις εξελίχθηκαν σε τρεις φάσεις ως εξής.

2. Το 1809 ο Μήτσος Τζότζου επρόσβαλε τον Γραμματικό και τον αδελφό του παπά Ρίζο με τις ακόλουθες ενέργειές του: α) συνέχισε μόνος του την διετή μίσθωση βοσκοτόπων στην Θεσσαλία, ενώ την είχε αναλάβει από κοινού με τον Κώστα και αρνήθηκε να την συνεχίσει μαζί του, β) εματαίωσε δια του Βελή πασά την διαταγή του Αλή πασά προς τον πασά της Θεσσαλίας για την μίσθωση εκεί βοσκοτόπων από τον

40. Ηπ. Χρονικά, τ. 1938 36, 41. Μερικούς γραμματείς ή συμβούλους του ο Αλής τους διόρισε ως τοπάρχες (**Αραβαντινός**, Χρονογραφία... τ. Α' 328).

41. Βλ. **Ευθυμίου**, ό.π., 26-27, 56, **Δημάρατος/Ρεμπέλης**, ό.π., 65. Ο Βελής εκρησιμοποιούσε τον Μήτση «εις τα τσιφλίκια του και εις ταις δουλειές του» (Ηπ. Χρονικά, τ. 1936 76).

Κώστα, γ) έδωξε τα ποιμένα του Κώστα και του παπά Ρίζου από βοσκότοπο γειτονικό της Βούρμπιανης και δ) εκαυχάτο ότι αυτός είναι αξιότερος εκείνων⁴².

Το 1811 ο Κώστας, ως προεστός, του χωριού, έθεσε σε πλειστηριασμό το σπίτι του Χ. Ζούμη, προς εξόφληση του δανείου που του είχε χορηγήσει το 1807, αγοραστής δε του σπιτιού υπήρξε ο Κώστας, ο οποίος ακολούθως το κατεδάφισε ως άχρηστο για αυτόν. Οι ενέργειες αυτές του Κώστα και του συν-προεστού παπά Ρίζου δεν ήσαν άφογες, όπως προκύπτει από τα ακόλουθα γεγονότα: Ο Ριζούλης Κ. Ρίζου τις κατήγγειλε στον Αλή πασά το 1815, σε λίγο όμως ezήτησε και έλαβε από τον Κώστα 2.500 γρόσια για να ανακαλέσει την καταγγελία, αλλά έπειτα υπαναχώρησε, με συνέπεια να διορισθούν ως προεστοί ο Ριζούλης και ο κ. Ζ. Κυπαρίσης, οι οποίοι για κάποια σχετική αιτία εφυλάκισαν τον παπά Ρίζο και τους γιούς του Κώστα και έλαβαν από αυτούς 15.000 γρόσια⁴³.

3. Όταν ο Πασόμπεης διέταξε να δημευθεί η περιουσία του Κώστα στην Κόνιτσα και στην Βούρμπιανη, το 1820, συνέπραξαν στην εκτέλεση της διαταγής, μαζί με τις Αρχές της Κόνιτσας (κατής, χότζας, προεστοί της), και οι προεστοί της Βούρμπιανης, που ήσαν οι Τζοτzaίοι⁴⁴. Αλλά και ο Κώστας, κατά τα έτη 1823-24, οπότε ήταν προεστός, κατήγγειλε τους Τζοτzaίους Γιώργο και Κώστα για κάποιο αδίκημά τους στον μουσελίμη της Κόνιτσας και εκείνος τους απαγχόνισε στην Κόνιτσα⁴⁵. Το 1825 ο Κώστας, ενώ ήταν

---

42. Βλ. Ηπ. Χρονικά τ. 1938 74, 77.

43. Ό.π., 40, 36, 71. Ο Χ. Ζούμης αγωνίσθηκε στο Μεσολόγγι και ήταν ο εργολάβος που έκτισε την εκκλησία της Χρυσοσπηλιώτισσας στην Αθήνα (**Ευθυμίου**, ό.π., 33). Το 1813 ο Γραμματικός ανάγκασε να αποδημήσει πάλι στην Βλαχιά τον Σ. Τσοτσόπουλο (της οικογένειας Τζότζου), ο οποίος είχε εκεί μεγάλη περιουσία και επάντρεψε την εγγονή του με τον Μολιστινό Σ. Ξεινό. (**Δημάρατος/Ρεμπέλης**, ό.π., 72, 62).

44. Η περιουσία του άξιζε 100.000 γρόσια. Έστειλαν την γυναίκα του και τα κορίτσια του στα Γρεβενά «να φυλάττωνται χάφι» και εφυλάκισαν τον παπά Ρίζο (Ηπ. Χρονικά, τ. 1938 21-22, 43, 45).

45. Η πληροφορία βασίζεται στο εξής δημοτικό τραγούδι:

*Τι είν' το κακό που πάθαμε εμείς οι Κωτσακάδες
μας χάλασε ο Γραμματικός, μας πήρε στο λαιμό του
το κρίμα νάχει ο Αλάμπεης κι αυτός ο μουσελίμης
που στείλανε το μπουγιουρντί, που στείλαν το φερμάνι,
και κρέμασαν τους άντρες μας στην Κόνιτσα στο βαρόσι.*

Βλ. **Χ. Ρεμπέλης**, Κονιτσιώτικα, 1953 31, **Ευθυμίου**, ό.π. 56-59. Οι ως άνω δύο Τζοτzaίοι δεν μετείχαν στον χαλασμό του 1826, δεν μνημονεύονται δε στον κατάλογο των αρχηγών των οικογενειών του χωριού, του 1830, στον οποίο όμως σημειώνεται ο γιός του Γιώργου (βλ. **Ευθυμίου**, ό.π. 75).

προεστός, κατέβαλε αμοιβή στον Σουλειμάν μπέν της Κόνιτσας για να τον προστατεύει «από κάθε άδικο και κακόν»⁴⁶, πιθανότατα επειδή εφοβείτο εκδίκηση των Τζοτσαίων.

Την 9.10.1826 ο Σιλιχτάρης Ιλιάζ Μπότας έστειλε στην Βούρμπιανη 130 υποτακτικούς τους, οι οποίοι έκαψαν τα σπίτια του Γραμματικού, αφού πρώτα άρπαξαν την κινητή περιουσία του, σκότωσαν την γυναίκα του και τον ανεψιό του Ι. Παπαρίζο και αιχμαλώτισαν τον γιό του Νικολάκη, ενώ ο Γραμματικός διέφυγε στην Φράσαρη. Για τους Βουρμπιανίτες που συνέπραξαν, ο Γραμματικός γράφει αλλού μεν ότι ήσαν 20 περίπου, ματαξύ των οποίων και οι Μήτσης και Ριζούλης, αλλού δε ότι ήσαν 14 στους οποίους δεν περιλαμβάνει αυτούς τους δύο. Αν υποθεθεί ότι στον χαλασμό συνέπραξε και ο Μήτσης, κίνητρό του πρέπει να ήταν η εκδίκηση για τον ως άνω απαγχονισμό των αδελφών του. Πάντως ο Γραμματικός σημειώνει στο κατάστιχο δυο φορές ότι στον χαλασμό μετείχαν και οι γιοί του Λ. Τζομπάνου και αναφέρει ότι είχε χορηγήσει σε αυτούς έντοκο δάνειο πριν από ένα μήνα, ότι σε λίγες ημέρες αυτοί έφυγαν από το χωριό και ότι, ενώ τους εκάρισε το δάνειο υπό τον όρο να επανέλθουν στο χωριό, αυτοί συνέπραξαν στον χαλασμό⁴⁷. Πιθανότατα αυτοί, εκμεταλλευόμενοι την επιθυμία του Σιλιχτάρη να εκδικηθεί τον Γραμματικό για άγνωστη αιτία, τον προσκάλεσαν από το φρούριό του στο Μελεσίφι (πλησίον του Λεσκοβικιού), όπου είχε έλθει τότε από τα Τρίκαλα χωρίς την άδεια του Κιουταχί. Ο Σιλιχτάρης διέταξε τους υποτακτικούς του να του μεταφέρουν όλα τα έγγραφα του Γραμματικού από την Βούρμπιανη και να κρατήσουν τα άλλα πράγματά του για τους εαυτούς τους⁴⁸.

Μετά τον ως άνω χαλασμό, ο Γραμματικός έκτισε νέο σπίτι του στην Βούρμπιανη, αρνήθηκε δε να μετεγκατασταθεί στην Ελλάδα όπως του πρότεινε ο Κωλέπτης και ο

46. Βλ. Ηπ. Χρονικά, τ. 1929 225 και για την ιδιότητά του ως προεστού. Ηπ. Χρονικά, τ. 1938 36. Το 1829 ο Σιλιχτάρης, ως αναπληρωτής πασάς Ιωαννίνων, διόρισε ως προεστό τον Μήτση Τζότσο (Ηπ. Χρονικά, τ. 1929 225).

47. Βλ. Ηπ. Χρονικά, τ. 1938 23, 47, 34, 54, 57.

48. Ό.π. 30. Βλ. και Ηπ. Χρονικά 1973 97-98, όπου Χρονικό ποιητικό, γραμμένο το 1832 από ανώνυμο, αναφέρει ότι ο Κιουταχίς οργίσθηκε για την μετάβαση του Σιλιχτάρη στο Μελεσίφι αυθαιρέτως, καθώς και τα εξής:

Και πάσεν στο Μελεσίφι, επήρεν στο γαζέφι (= στην οργή)
τον Κώστα απ' την Βούρμπιανη για να μικρό σεμπέφι (= αιτία)
Τζ' ανθρώπους του επρόσταξεν να πάνουν να τον πγιάσουν
το σπίτι του κι όλο το βιό εκείνο που του βρήκαν
Την γυναίκα του την σκότωσαν του πγιάσαν τα παδγιά του
τα σπίτια του τα έκαψαν μ' όλην την καταντγιά του....
Έφυγεν και επάσεν στην Φράσερ ο καυμένος
και έως τώρα βρίσκεται ο Κώστας χαλασμένος.

ανεπιός του και ζήτησε από τον Κιουταχή να διατάξει να μην προσβάλει κανένας την ιδιοκτησία του και να του καταβάλουν οι οφειλέτες του τα οφειλόμενα χρήματα (1827-28), από δε τους επισκόπους Κορυτσάς και Καστοριάς ζήτησε να αφορισθούν τα μέλη των ποιμνίων τους που δεν θα μαρτυρήσουν εκείνους που επώλησαν τα κλοπιμαία (1833-36).

Ο γιός του Νικολάκης, κατόπιν ερευνών του και βάσει διαταγής του βαλή της Ρούμελης και απόφασης του κατή της Ερσέκας, εισέπραξε από 30 υπαίτιους Αλβανούς 24.858 γρόσια και κάμποσα από τα κλοπιμαία (1836)⁴⁹.

4. Σύμφωνα με την παράδοση, κατόπιν κάποιας καταγγελίας του Γραμματικού, ο ανεπιός του Χαράλαμπος και ο γιός του απαγχωνισθέντος Τζότζου Γεώργιος το 1837 κλείσθηκαν στην φυλακή των Ιωαννίνων, όπου ήταν φυλακισμένος και ο άγιος Γεώργιος ο εξ Ιωαννίνων ως θανατοποινίτης (και αυτοί τον ενθάρρυναν να μαρτυρήσει υπέρ της πίστωσης), όταν δε αποφυλακίσθηκαν εσυκοφάντησαν τον Γραμματικό.

Ο Π. Αραβαντινός γράφει ότι ο Γραμματικός «διεβλήθη υπό των ιδίων συνεγχωρίων του εις τον Μουσταφά πασσάν ως ραδιουργών κατά της σατραπικής του θέσεως», σύμφωνα με «πλασιόγραφα τινά γράμματα» του που υποδήλωναν ότι «συνεννοείτο μετ' εχθρών της βασιλείας», ότι ο Μουσταφάς, πασάς των Ιωαννίνων, ειδοποίησε σχετικώς τον βαλή της Ρούμελης Κιοσέ Αχμέτ πασά στα Μπιτόλια, όπου ο Κώστας εργαζόταν ως γραμματικός του, και ότι ο βαλής αυτός απέκοψε το κεφάλι του Γραμματικού και το έστειλε στα Γιάννενα, όπου αυτό «εκρεμάσθη προ της πύλης της πόλεως» την 16.1.1838 κατά διαταγή του Μουσταφά πασά⁵⁰ (ο οποίος την επόμενη ημέρα απαγχόνισε τον άγιο Γεώργιο).

---

49. Για τα προεκτεθέντα, βλ. **Ευθυμίου**, ό.π. 62, 48, *Ηπ. Χρονικά*, τ. 1929 222, 223, 219, 221 και τ. 1938 54 επ.

50. Για τα προεκτεθέντα, βλ. **Ευθυμίου**, ό.π. 65-67, **Δημάρατος/Ρεμπέλης**, ό.π. 62, 101-2, 140, **Π. Αραβαντινός**, ό.π. 401, εφημ. «Σωτήρ», φ. της 6.3.1838, κατά την οποία: «Αλλ' έξαφνα την 16 Ιανουαρίου εστάλη εκ Μπιτολίων η κεφαλή του Κώστα Βουρμπιανίτου και εκρεμάσθη προ της πύλης της πόλεως. Κανείς δεν γνωρίζει την αιτίαν του αποκεφαλισμού του και δια ποίους λόγους υπέπεσεν εις την οργήν του Πασσά». Αργότερα, την 15.2.1838, ο Μουσταφά πασάς διέταξε τον μουσελίμη της Κόνιτσας να μην ενοχλήσει κανείς τον Νικολάκη, γιό του Γραμματικού, ο οποίος «έρχεται αυτού δια να ψυχάση και καθίση εις το σπίτι του καταγινόμενος εις το έργον του και εις την βιομηχανίαν του» (*Ηπ. Χρονικά*, τ. 1929 223). Σύμφωνα με άλλη παράδοση, μαζί με τους δύο Βουρμπιανίτες φυλακίσθηκε και ο καταγόμενος από το Λούψικο Γούσιας Σδούκος, κατόπιν καταγγελίας του Γραμματικού ότι έρριχνε δηλητήριο στο αλεύρι που προοριζόταν για τον τουρκικό στρατό (βλ. **Γ. Σδούκος**, *Λυκόραχη*, 1988 36 επ.).

Ζ. Οι συγγενείς του

1. Πατέρας του Κ. Γραμματικού ήταν ο ιερέας Νικόλαος Ντούμαρης, γι' αυτό ο Κώστας είχε και τα επώνυμα Ντούμαρης, Παπανικολάου και Ιερόπαις, ο δε αδελφός του Κύρκας έφερε το επώνυμο Παπανίκου. Ο ιερέας Νικόλαος είχε πατέρα τον Στέργιο και αυτός είχε πατέρα τον Ρίζο Ντούμαρη, ο οποίος είχε μετοικήσει στην Βούρμπιανη από την Σέστουρη, χωριό που βρισκόταν πλησίον των λουτρών Αμαράντου και καταστράφηκε το 1700 περίπου. Αδελφός του ιερέα Νικολάου ήταν ο πρωτομάστορας Ρίζος⁵¹.

2. Ο Κ. Γραμματικός είχε 5 αδελφούς, οι οποίοι επρόκοψαν επαγγελματικά και οικονομικά, εκτός από τον Αντώνη. Οι απόγονοί τους μετέτρεψαν το επώνυμο Ντούμαρης σε Δημάρατος⁵². Οι εν λόγω αδελφοί του ήσαν οι εξής.

Στέργιος⁵³. Αποχώρησε από το πατρικό σπίτι το 1799. Συνεταιρίσθηκε με τον αδελφό του Κύρκα για την κατασκευή έργων και την προμήθεια εργατών στο κάστρο των Ιωαννίνων (1803), για την προμήθεια ξυλείας προς κατασκευή γεφυριού στο Τεπελένι (1806) και, με πρόσθετο συνεταιίρο τον Κώστα, για την προμήθεια εργατών από την Σιάτιστα προς κατασκευή έργων στο κάστρο της Πλαγιάς της Πρέβεζας (1812). Είχε γιούς τον Δημήτρη και τον Γιάννη, πατέρα του δάσκαλου Ζήση που ήταν πατέρας του καθηγητή Φιλ. Δημάρατου.

Ιωάννης⁵⁴. Έλαβε το επώνυμο Λάλος, έκτισε δε στο χωριό δικό του σπίτι το 1807, ενώ ήδη είχε μεταναστεύσει στην Βλαχιά. Στους απογόνους του περιλαμβάνεται ο Κώστας Λάλος, δισέγγονός του.

Ρίζος⁵⁵. Ήταν ιερέας στο χωριό και συνετέλεσε στην ανακαίνιση της μονής Ζέρμας το 1802. Μαζί με τον Κώστα διορίσθηκε προεστός του χωριού και εκμεταλλεύθηκε ποίμνια. Είχε τους εξής γιούς: α) Κώστας, β) Δημήτρης, που είχε γιό τον γιατρό Λουκά, πατέρα του Σωκράτη, στρατηγού και υφυπουργού Στρατιωτικών, γ) Γιάννης, ο οποίος σκοτώθηκε κατά τον χαλασμό του 1826 και είχε γιό τον Χαράλαμπο που εσυκοφάντησε τον Κώστα το 1837.

Κύρκας⁵⁶. Γεννήθηκε το 1777 περίπου, νυμφεύθηκε κόρη του Κώστα Σούρλα

51. Βλ. **Ευθυμίου**, ό.π. 43, 22, 23, ο ίδιος, *Ηπειρ. Εστία*, τ. 1961 521, **Δημάρατος/Ρεμπέλης**, ό.π. 49 **Κ. Στεργιόπουλος**, *Ηπ. Χρονικά*, τ. 1937 242, πρβλ. **Σούρλας**, *Ηπ. Χρονικά*, τ. 1941 184.

52. Ο Κύρκας έγραψε σε κατάστιχό του το 1832 περίπου πότε και πως οι έξι αδελφοί ανεξαρτητοποιήθηκαν από το πατρικό σπίτι (*Ηπ. Χρονικά*, τ. 1941 200). Το 1813 ο Κώστας και τρεις αδελφοί του εμοίρασαν την κοινή περιουσία τους (*Ηπ. Χρονικά*, τ. 1938 70).

53. *Ηπ. Χρονικά*, τ. 1941 200, 202, 204, 205 **Ευθυμίου**, ό.π. 92, 221.

54. **Δημάρατος/Ρεμπέλης**, ό.π. 87, *Ηπ. Χρονικά*, τ. 1941 200 τ. 1938 70.

55. *Ηπ. Χρονικά*, τ. 1941 185, **Δημάρατος/Ρεμπέλης**, ό.π. 73, 126, **Ευθυμίου**, ό.π.65.

56. **Δημάρατος/Ρεμπέλης**, ό.π. 71-72, 88-96, 130, **Ευθυμίου**, ό.π. 28-29, *Ηπ. Χρονικά*, τ. 1941 181 επ.

Πυρσογιαννίτη και πέθανε το 1845. Ήταν ξυλουργός και εργάστηκε συνεταιρικά με τον Στέργιο, όπως προαναφέρθηκε (1803, 1806, 1812), μόνος του δε στο χάνι Τσαρσόβας (1807) και στην Σαγιάδα (1812). Από το 1813 έπαυσε να εργάζεται ως ξυλουργός, εκμεταλλεύοταν ποιμνία και χορηγούσε δάνεια έντοκα. Ο Αλή πασάς του επώλησε 5.000 πρόβατα (1814) και του ανέθεσε την είσπραξη καθυστερούμενων φόρων (1816). Έγραψε, μεταξύ άλλων, το βιβλίο. «Τα ιστορικά πεπρωμένα του ελληνικού έθνους». Είχε τους εξής γιούς: α) Ζήσης, ο οποίος γεννήθηκε το 1798, νυμφεύθηκε κόρη του Σ. Τσοισόπουλου (1813) και είχε γιούς τον Κύρκα (που έγινε γραμματέας του Κιανή πασά Στάρια), τον Γιώργο, τον Χριστόδουλο και τον Βασίλη, β) Ρίζος, ο οποίος γεννήθηκε το 1805, σπούδασε στην Γερμανία, διετέλεσε γραμματέας του Δ. Υψηλάντη και του υπουργού Εσωτερικών και μετέφρασε βιβλία από τα γαλλικά, γ) Κώστας, ο οποίος ήταν γραμματέας του Μαλίκ πασά και λόγιος, απέθανε δε το 1856. δ) Γιάννης, που ήταν καπετάνιος και πατέρας του Ζωσιμά (γενν. 1835), εκπαιδευτικού στο Βουκουρέστι.

Αντώνης⁵⁷. Έγινε εσώγαμβρος προ του 1796, είχε δε γιό τον Γιωργάκη, πατέρα του δάσκαλου Κώστα, ο οποίος το 1826 ήταν βοηθός γραμματέας του Κ. Γραμματικού.

3. Ο Κ. Γραμματικός και η σύζυγός του Δέσπω (ο γάμος τους έγινε το 1780 ή ενωρίτερα) απέκτησαν τα εξής τέκνα: α) Νικολάκης, ο οποίος γεννήθηκε το 1795 περίπου και διετέλεσε προεστός του χωριού, τουλάχιστον κατά τα έτη 1833-37, αλλά και αργότερα.

β) Γιάννης, ο οποίος γεννήθηκε το 1800 περίπου, νυμφεύθηκε την Κονιτσιώτισσα Σωσάνα Σπύρου (1826) και εγέννησε τον Βασίλη, απέθανε δε πριν από το 1838, ενώ ήδη είχε διαζευχθεί. γ) Αγόρω, η οποία γεννήθηκε το 1785 περίπου και παντρεύθηκε (1803) τον Νικ. Παπαχαρίση. δ) Ειρήνη, η οποία γεννήθηκε το 1806 περίπου και παντρεύθηκε μάλλον τον Γιάννη Κ. Σούρλα⁵⁸.

(συνέχεια στο επόμενο)

57. Ηπ. Χρονικά, τ. 1941 201, Δημάρατος/Ρεμπέλης, ό.π. 68, Ευθυμίου, ό.π. 94.

58. Για τα παραπάνω, βλ. Ηπ. Χρονικά, τ. 1938 σελ. 26, 41, 44, 51, 52, καθώς και σελ. 35, 37 (όπου ο Γραμματικός κάνει λόγο για ψυχοπαίδα του παντρεμένη και για τον γαμβρό του Κεραμίδα), Ευθυμίου, ό.π. 27, 86. Ο αδελφός της Δέσπως Νικόλας αρνήθηκε να εργασθεί ως εργολάβος στην Πρέβεζα το 1812 (Ηπ. Χρονικά, τ. 1941 205).

Προσκυνηματικό Οδοιπορικό στους Αγίους Τόπους

ΗΛΙΑ ΑΝΔΡΕΟΥ

Έχω την άποψη πως το προσκυνηματικό οδοιπορικό στους Αγίους Τόπους που πραγματοποίησε ο Εξωραϊστικός και Φιλοπρόοδος Σύλλογος της πόλης μας μεταξύ 23^{ης} και 29^{ης} Ιουνίου, αποτέλεσε την κορυφαία εκδήλωση, της μέχρι τώρα ιστορίας του.

Μελετώντας το αρχείο της Ιεράς Μητροπόλεως Βελλάς και Κονίτισης παρατηρούμε πως από τα τέλη του 19^{ου} αιώνα Διδάσκαλοι που διακατέχονταν από ιερό πάθος δίδασκαν σε Ελληνόπουλα που ακόμη δεν είχαν απογαλακτισθεί από την Βλαχική γλώσσα την ζωή και την διδασκαλία του Ιησού. Αυτή η ιστορία, με το ίδιο ιερό πάθος συνεχίσθηκε και στα δικά μου σχολικά χρόνια στα οποία κυριαρχούσε η μορφή του Ιησού. Ενθυμούμαι με πολλή συγκίνηση το βιβλίο ερμηνείας των Ευαγγελικών περικοπών με εικονογραφικές αποτυπώσεις του Ιησού ως καλού σπορέα, του Ιησού να ανασταίνει την κόρη του Ιαΐρου, τον Ιησού να θεραπεύει τον τυφλό, τον παραλυτικό της Καπερναούμ, τον Ιησού να διδάσκει τα πλήθη στις όχθες της Τιβεριάδας, στο όρος των Μακαρισμών, τον Ιησού όρθιο στο πλοιάριο και δίπλα οι μαθητές του να ανασύρουν τα δίχτυα.

Σαν πάτησα στην Ιερή Γή είχα την αίσθηση ενός χρονικού κενού μισού σχεδόν αιώνα. Η διδαχή των παιδικών μου χρόνων για την ζωή και την διδασκαλία του Ιησού

και η πραγματικότητα της σωματικής μου παρουσίας εκεί όπου Εκείνος έζησε και δίδαξε γίνανε ένα. Για πέντε ημέρες ο βηματισμός μας δεν ήταν πια βηματισμός δικός μας αλλά Εκείνου.

Πριν όμως αρχίσει στην Αγία Γη η μεγάλη αναζήτηση της ζωής μας, σημειώνουμε πως την 23^η Ιουνίου περπατήσαμε στα χώματα της μαρτυρικής Μεγαλονήσου και κυρίως στην ανατολική της πλευρά. Επισκεφθήκαμε το μοναστήρι της Αγίας Νάπας και κατόπιν το πολιτιστικό κέντρο της Δερύνειας. Στο βάθος διακρίνουμε την νεώτερη τραγωδία του Ελληνισμού όπως αυτή αποτυπώνεται στα κίρια φαντάσματα της Αμμοχώστου. Μπροστά μας εκτείνεται η μεταξύ των δύο κοινοτήτων νεκρή ζώνη όπου έλαβαν χώρα δύο τραγικά γεγονότα τα οποία ζήσαμε με κομμένη την ανάσα από τους δέκτες μας. Βρισκόμαστε πολύ μα πολύ κοντά στο σημείο όπου τούρκοι έποικοι ξυλοκόπησαν μέχρι θανάτου τον Κύπριο αγωνιστή Τάσο Ισαάκ. Λίγο πιο κάτω εξελίχθηκε η σκηνή με τραγικό μάρτυρα τον Σολωμό Σολωμού ο οποίος προσπάθησε να κατεβάσει από τον ιστό την τουρκική σημαία και πυροβολήθηκε από τούρκο στρατιώτη. Ας είναι αιωνία η μνήμη και των δύο παλικαριών που με την θυσία τους καθαγίασαν την πατρώα τους γη και συνάμα γη του Ελληνισμού.

Από το πράγματι εντυπωσιακό αεροδρόμιο της Λάρνακας αναχωρούμε για το Τελ Αβίβ. Είναι λίγο πριν τα μεσάνυχτα

όταν αναχωρούμε από το υπερσύγχρονο αεροδρόμιο Μπεν- Γκουριόν ιδρυτή του νεώτερου κράτους του Ισραήλ για τα Ιεροσόλυμα. Καθ' οδόν κάνουμε μια μικρή στάση στην Λύδα όπου πραγματοποιούμε το πρώτο προσκύνημα στην Αγία Γη στην Ιερά Μονή του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου όπου είναι ο τάφος και τα Ιερά Λείψανά του. Φθάνουμε στα Ιεροσόλυμα και μας μένουν ελάχιστες ώρες ύπνου. Η 24^η Ιουνίου 2010 δεν θα είναι για τον καθένα από εμάς, απλά η ημέρα Πέμπτη μιας οποιασδήποτε εβδομάδας. Τουναντίον την ημέρα αυτή θα ζήσουμε νοερά το Θείο Δράμα όπως η του Χριστού Εκκλησία επαναλαμβάνει κατ' έτος στην διάρκεια της Μεγάλης Εβδομάδας. Παρ' όλη την κούραση τον λίγο ύπνο, συνειδητοποιούμε ότι βρισκόμαστε στα Ιεροσόλυμα και μάλιστα στην καρδιά της παλιάς ιστορικής πόλης. Όπως προανέφερα η ημέρα που ξανοίγεται μπροστά μας θα έχει χρονική διάρκεια μιας Μεγάλης Εβδομάδας. Από την εισαγωγή στο βιβλίο του Ρεζίς Ντεμπρέ

«Οδοιπορικό στις χώρες της Βίβλου» μεταφέρω αυτούσια τα εξής για την ιστορική πόλη της Ιερουσαλήμ: «Το φαινόμενο είναι ασφαλώς μοναδικό στην ιστορία, δεν υπάρχει καμία απολύτως πόλη στον πλανήτη που να έχει οδηγήσει στα χώματά της τόσες μυριάδες ανθρώπων από όλα τα μήκη και πλάτη σταθερά αιώνες και αιώνες. Και τα κείμενα που γράφτηκαν για την πόλη αυτή σε όλες τις γλώσσες των ανθρώπων άλλα διάσημα και σπουδαία και άλλα άδοξα και ασήμαντα είναι κυριολεκτικά αναρίθμητα, συγκροτούν μια απέραντη βιβλιοθήκη».

Από το ξενοδοχείο θα χρειαστούν λίγα λεπτά της ώρας και ελάχιστο περπάτημα μέσα από τα παραδοσιακά στενά δρομάκια της ιστορικής πόλης για να βρεθούμε Εκεί, σε μια προσπάθεια να αναστρέψουμε τον χρόνο σχεδόν δύο χιλιάδες έτη και να ζήσουμε νοερά την Ταπείνωση και συνάμα την Δόξα του Ιησού αλλά και την λύτρωση του ανθρωπίνου γένους από τα δεσμά του θανάτου.

Ήδη βρισκόμαστε στην Αγία Αυλή,

Στον Πανάγιο Τάφο.

χώρος τετραγωνικός μπροστά από την είσοδο του Ιερού Ναού της Αναστάσεως. Εδώ την Μ.Πέμπτη τελείται από τους Ορθοδόξους η ακολουθία του Νιπτήρος την δε Μ. Παρασκευή καταλήγει η πομπή από την αναπαράσταση της πορείας μαρτυρίου του Ιησού με εκκίνηση από το Πραιτώριο. Ο Ιερός Ναός της Αναστάσεως ή Πανάγιος Τάφος όπως επικράτησε να λέγεται είναι το λίκνο της Χριστιανοσύνης. Εδώ Σταυρώθηκε, Τάφηκε και Αναστήθηκε ο Σωτήρας του κόσμου. Στο διάβα του χρόνου και το 137 μ.χ ο αυτοκράτορας της Ρώμης Αδριανός θέλοντας να εμποδίσει την μεγάλη προσέλευση προσκυνητών στον τόπο του μαρτυρίου σκέπασε με χώματα τον Γολγοθά και τον Τάφο του Ιησού, κτίζοντας παράλληλα ναό αφιερωμένο στην Αφροδίτη.

Το 325-335 μ.χ ο Μέγας Κωνσταντίνος κατεδαφίζει τον ειδωλολατρικό ναό και με την ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού μαζί με την μητέρα του Αγία Ελένη κτίζει τον Ναό της Αναστάσεως ο οποίος δυστυχώς καταστράφηκε το 614 από τον Χορσόη Β΄ των Περσών. Το 637 ο Χαλίφης Ομάρ Χαπάμπ εξέδωσε τον περίφημο «Αχτιναμέ» με το οποίο προς τον Πατριάρχη Σωφρόνιο Α΄ αναγνωρίζει κεκτημένα δίκαια των Ελλήνων στα Πανάγια Προσκυνήματα. Το 1009 μ.χ ο Ναός καταστρέφεται συθέμελα από τον Χαλίφη Χάκεμ για να ανακατασκευασθεί από διάφορους Βυζαντινούς Αυτοκράτορες. Περνώντας την Αγία Πόρτα και μπαίνοντας μέσα στο Ναό βρισκόμαστε μπροστά στο μάρμαρο της Αγίας Αποκαθήλωσης. Είναι ο τόπος όπου ο Ευσκήμων Ιωσήφ και ο Νικόδημος τοποθέτησαν το σώμα του Ιησού που κατέβασαν από τον

Σταυρό για να το αλείψουν με μύρα και στη συνέχεια να το τυλίξουν με καθαρό σινδόνι για να το ενταφιάσουν. Πίσω στον τοίχο υπάρχει ψηφιδωτό που αναπαριστάνει την Αγία Αποκαθήλωση. Είναι γεγονός ότι μετά την Σταύρωση η Αποκαθήλωση ενέπνευσε εκατοντάδες αγιογράφους και ζωγράφους από ανώνυμους έως τους πλέον επώνυμους Φλαμανδούς, Βυζαντινούς, ζωγράφους της Βενετίας και της Φλωρεντίας, οι οποίοι απέδωσαν με δραματικό τρόπο την Αποκαθήλωση του Ιησού. Δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας πως η Λειτουργία των Ωρών και της Αποκαθήλωσης της Μ. Παρασκευής φέρει έντονα το στοιχείο της συγκίνησης και του δράματος. Αριστερά από την Αποκαθήλωση υπάρχει στρόγγυλο μάρμαρο όπου κατά την παράδοση στεκόταν η Παναγία, οι Μυροφόρες και ο Ευαγγελιστής Ιωάννης όταν ο Χριστός από τον Σταυρό είπε «Γύναι ιδού ο υιός σου» και «Ιδού η μήτηρ σου». Δυτικά του καθολικού της Αναστάσεως βρίσκεται το Άγιο Κουβούκλιο όπου και ο Πανάγιος Τάφος μέσα στον οποίο φιλοξενήθηκε το σεπτό Σώμα του Κυρίου. Μας καταλαμβάνει Δέος, πως εμείς οι ελάχιστοι θα εισέλθουμε στον Ιερότερο Χώρο όπου συντελέσθηκε το Αδιανόητο για την κοϊκή μας συνείδηση. Είμαστε άραγε έτοιμοι να απεκδυθούμε εγκόσμια υπαρξιακά ερωτήματα όπως, ποιοί είμαστε, από πού ερχόμαστε και πού πηγαίνουμε και να ενδυθούμε την ακλόνητη πίστη πως από αυτόν εδώ τον Τάφο ο Χριστός αληθινά Ανέστη εκ Νεκρών σπάζοντας «δεσμούς αιωνίους», δωρίζοντας στο ανθρώπινο γένος την αθανασία;

Περνώντας την είσοδο παρατηρούμε πως το Άγιο Κουβούκλιο χωρίζεται σε δύο

μέρη τον προθάλαμο και τον κυρίως θάλαμο όπου βρίσκεται ο Πανάγιος Τάφος. Στο κέντρο του προθάλαμου βρίσκεται ένα κομμάτι από τον λίθο που σφράγισε τον τάφο του Κυρίου και αποκύλησε κατά την ανάσταση του Χριστού ο Άγγελος. Μια μικρή και στενή είσοδος «η θύρα του μνημείου» μας οδηγεί στον κυρίως θάλαμο με διαστάσεις 2,07 επί 1,93. Δεξιά του θαλάμου είναι ο Ζωοδόχος Τάφος καλυμμένος με δυο λευκά μάρμαρα ένα οριζόντιο και ένα κάθετο. Εδώ μυριάδες προσκυνητές γονυκλινείς κατέθεσαν και θα καταθέτουν δάκρυ ευγνωμοσύνης προς Εκείνον που τους πρόσφερε την μέγιστη των δωρεών, την αθανασία της ψυχής.

Συνεχίζουμε το προσκύνημα στο Καθολικό του Ναού της Αναστάσεως στο Παρεκκλήσι «Μη μου Άππου» στο Παρεκκλήσι με την Κολώνα της Φραγκέλλωσης, στο Παρεκκλήσι των Κλαπών στην Φυλακή του Χριστού, όπου παρέμεινε μέχρι οι Ιουδαίοι ετοιμάσουν τα της Σταύρωσης. Σειρά έχει το Παρεκκλήσι του Λογγίνου του Εκατόνταρχου του επικεφαλής της στρατιωτικής συνοδείας που οδήγησε το Χριστό στο τόπο του μαρτυρίου και παρέμεινε εκεί μέχρι που είδε τα σημεία, τον ήλιο να σκοτεινιάζει, τις πέτρες να σχίζονται, να γίνεται σεισμός, να ανοίγονται τα μνήματα και τότε πίστεψε λέγοντας «όντως ο άνθρωπος ούτος δίκαιος ήν». Μετά από το Παρεκκλήσι «Διεμερίσαντο τα Ιμάτιά μου» και το Παρεκκλήσι του Ακάνθινου Στεφάνου σειρά έχει το Σπήλαιο της Εύρεσης του Τιμίου Σταυρού. Είκοσι ένα σκαλοπάτια, μας οδηγούν κάτω στο Παρεκκλήσι των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης. Το δάπεδο καλύπτεται από θαυμάσια ψηφι-

δωτά. Αμέσως μετά ανεβαίνουμε είκοσι επτά σκαλοπάτια που μας οδηγούν στον φρικτό βράχο του Γολγοθά «ος έστι λεγόμενος Κρανίου τόπος». Πρέπει κανείς να δοξάζει τον Θεό που τον αξίωσε και τον οδήγησε προσκυνητή σε αυτόν εδώ το βράχο όπου συντελέσθηκε το μαρτύριο του Θεανθρώπου και ποτίσθηκε από το Τίμιο Αίμα Του. Στο χώρο υπάρχουν δύο Παρεκκλήσια το ένα προς βόρεια ανήκει στους Ορθόδοξους και περιλαμβάνει τον πραγματικό τόπο της σταύρωσης και το άλλο στα νότια που ανήκει στους Καθολικούς και είναι ο τόπος όπου ο Χριστός ετοιμάσθηκε πάνω στο σταυρό.

Το Ορθόδοξο Παρεκκλήσι εντυπωσιάζει με την περίτεχνη διακόσμηση και την μεγαλοπρέπεια. Ακριβώς κάτω από την Αγία Τράπεζα υπάρχει η οπή στην οποία σπινώθηκε ο Σταυρός του Κυρίου και εδώ γίνεται και η προσκύνηση. Ο βράχος είναι κλειστός με τζάμι και προς τα νότια φαίνεται η σχισμή του που έγινε την ώρα που ο Χριστός παρέδωσε το πνεύμα. Αφήνοντας τον Ιερό Ναό της Αναστάσεως ακολουθούμε την Οδό του Μαρτυρίου που είναι γνωστή ως VIA DOLOROSA που σημαίνει οδός θλίψεως. Η οδός του Μαρτυρίου έχει μήκος ένα χιλιόμετρο και αρχίζει από το Λιθόστρωτο και το Πραιώριο μέχρι τον Γολγοθά. Φθάνουμε στο σημείο όπου ο Χριστός γονάτισε κάτω από το βάρος του σταυρού και οι εβραίοι ανάγκασαν τον Σίμωνα τον Κυρηναίο «ίνα άρη τον Σταυρόν Αυτού». Προσκυνούμε στο Πραιώριο, όπου μεταφέρθηκε ο Χριστός να δικασθεί μετά από τον Άννα και τον Καϊάφα, επίσης δεν παραλείπουμε να

προσκυνησουμε στο σπίτι των Θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννας όπου γεννήθηκε η Παναγία. Περνούμε την πύλη του Αγίου Στεφάνου και είμαστε έξω από την Παλαιά Πόλη και στο σημείο όπου μαρτύρησε ο Πρωτομάρτυρας Στέφανος. Βρισκόμαστε στο λόφο Μωρία των Ιεροσολύμων και απέναντι έχουμε το όρος των Ελαιών, μεταξύ των δύο αυτών απλώνεται η Γεθσημανή η οποία αποκαλείται και Κοιλάδα του Ιωσαφάτ ή του Χειμάρρου των Κέδρων. Σύμφωνα με την παράδοση στην κοιλάδα αυτή θα γίνει η κρίση του κόσμου. Αυτό σχετίζεται και με την ονομασία Ιωσαφάτ που στα εβραϊκά σημαίνει Γιαχβέ -Σαφάτ δηλαδή ο Θεός κρίνει. Για τον λόγο αυτό η ανατολική πλαγιά προς το Όρος των Ελαιών αλλά και η ανατολική πλευρά του λόφου Μωρία είναι στην κυριολεξία σπαρμένες με χιλιάδες κυβοτιόσχημους τάφους, εφόσον κατά την παράδοση οι ενταφιασμένοι σε αυτούς θα είναι οι πρώτοι που θα κριθούν. Παράλληλα υπάρχει και η Χριστιανική παράδοση σύμφωνα με την οποία η κλεισμένη Χρυσή Πύλη την οποία πέρασε ο Χριστός για τελευταία φορά «ιδού αναβαίνομεν εις τα Ιεροσόλυμα» θα ανοίξει κατά την Δεύτερη Παρουσία. Στην Γεθσημανή εκτός από τον τόπο της τελευταίας προσευχής και τον χώρο της προδοσίας βρίσκεται και το Θεομητορικό Μνήμα. Στο βάθος της κοιλάδας Ιωσαφάτ και σε απόσταση αναπνοής από τον κήπο της Γεθσημανή βρίσκεται ο Ιερός Ναός της Κοίμησης της Θεοτόκου που κτίστηκε από την Αγία Ελένη το 326 μ.Χ. Για να φθάσει κανείς στο Θεομητορικό Μνήμα

θα πρέπει να κατεβεί σαράντα οκτώ σκαλοπάτια. Στη μέση της σκάλας και δεξιά βρίσκονται οι τάφοι των γονέων της Παναγίας Ιωακείμ και Άννας. Η Εκκλησία των Εθνών που ανήκει στους Καθολικούς είναι ο χώρος της Τελευταίας Προσευχής και της Αγωνίας του Χριστού. Στο εσωτερικό του Ναού υπάρχει βράχος που κατά την παράδοση προσευχήθηκε ο Χριστός πριν από το πάθος. Δίπλα από την Εκκλησία της Τελευταίας Προσευχής υπάρχει κήπος με ελαιόδενδρα από την εποχή του Ιησού. Εκεί έλαβε χώρα η προδοσία του Ιούδα. Η Γεθσημανή σχετίζεται και με τον τόπο λιθοβολισμού του Αρχιδιακόνου Στεφάνου. Τελευταίο προσκύνημα της μεγάλης όντως αυτής ημέρας είναι ο τόπος της Ανάληψης που βρίσκεται στην νότια κορυφή του όρους των Ελαιών όπου κατά τον ιστορικό Ευσέβιος η Αγία Ελένη έκτισε δύο εκκλησίες που καταστράφηκαν το 614 μ.χ από επιδρομή των Περσών. Ερείπια της πρώτης βασιλικής υπάρχουν σήμερα στην λατίνικη Εκκλησία όπου ο Χριστός δίδαξε την Κυριακή προσευχή. Η δεύτερη εκκλησία ήταν πάνω στον τόπο Ανάληψης του Κυρίου, μεγάλη και σε σχήμα οκταγώνου, μετά την καταστροφή από τους Πέρσες ξαναχτίστηκε από τους Σταυροφόρους με το ίδιο οκταγωνικό σχήμα πλύν όμως σαφώς σε μικρότερο μέγεθος. Το 1187 ο Σαλαδίνος την έκανε τζαμί, μέχρι σήμερα κατέχεται από μουσουλμάνο έφορο και εντός υπάρχει πέτρα με το αποτύπωμα του δεξιού ποδιού του Κυρίου που άφησε κατά την Ανάληψή Του.

Συνεχίζεται

Για τη θεατρική παράσταση «Καππαδοκία»

Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρακολούθησαμε στις 16 Ιουλίου στο υπαίθριο θέατρο της Ε.Η.Μ. τη θεατρική παράσταση «Καππαδοκία» σε κείμενα και σκηνοθεσία του Γιάννη Παναγιωτίδη, που, πέρα από την πολύπλευρη καλλιτεχνική και πνευματική του δράση, είναι πρόεδρος του Θεατρικού Πολιτιστικού Συλλόγου «Η Αναζήτηση» Καππαδοκών του ν. Καβάλας, αλλά και αντιπρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Καππαδοκικών Σωματείων.

Στον πρωταγωνιστικό ρόλο μια καταξιωμένη ηθοποιός στην Ελλάδα και το εξωτερικό η Ηλιάνα Παναγιωτίδη, ιδρυτικό και μόνιμο μέλος του θεάτρου Καισαριανής. Μια εξαιρετική, επίσης, πλειάδα ερασιτεχνών ηθοποιών και μαζί τους οι μικροί Κυριάκος και Νίκη Στρατηλάτη.

Χωρίς να κατάγομαι από τις χαμένες πατρίδες της Μικρασίας, μπόρεσα χάρη σ' αυτή την ομάδα να βιώσω αρκετές πτυχές από τον τρόπο ζωής των Καππαδοκών και να συγκινηθώ με το θρήνο του ξεριζωμού που μου μετέφεραν. Έθιμα της χαράς και του πόνου αναβίωσαν εκείνη τη βραδιά. Τραγούδια της αγάπης, του γάμου, μοιρολόγια, σκηνές της καθημερινότητας και, προπαντός, αυτή η βαθιά πίστη στο Θεό και τους Αγίους, διάχυτη σε όλες τις εκδηλώσεις του καππαδοκικού βίου και πο-

λιτισμού.

Πιστεύω πως η επιτυχία της παράστασης κρίθηκε από το ότι οι ηθοποιοί δε συμμετείχαν απλώς σε ένα υποκριτικό παιχνίδι ρόλων, αλλά σε μια ατομική ή συλλογική αληθινή κατάθεση βιωμάτων. Γιατί οι περισσότεροι μάς μετέφεραν τα λόγια των γονιών τους, των παππούδων, όλον αυτόν τον προσφυγικό αγώνα της διατήρησης της μνήμης. Μας γύρισαν πίσω στα ματωμένα χώματα και πιο πίσω στη γη απ' όπου ξεκίνησε ο πολιτισμός, η δύναμη της σκέψης και η αρχή των επιστημών.

Καθένας είδε την παράσταση με τη δική του ματιά και ένιωσε τα λόγια και τα δρώμενα με το δικό του συναίσθημα. Προσωπικά, επισημαίνω τη λαογραφικού ενδιαφέροντος αναπαράσταση των εθίμων. Όπως εκείνες τις χαρακτηριστικές κινήσεις της σποράς και του θερισμού που συνόδευαν το γαμήλιο τραγούδι «σε ίτατα», όταν η μάνα αποχωρίζεται την κόρη. Κινήσεις και λόγια που εκφράζουν συμβολικά την ευχή της ευημερίας και της αφθονίας των αγαθών για το νέο ζευγάρι.

Ευχαριστώ την κονιτσιώτισσα φίλη Αγνή Γαϊτανίδου για την πρόσκληση, αλλά και τις απαραίτητες, για μένα, διευκρινήσεις της κατά τη διάρκεια της παράστασης.

ΜΑΡΙΑ ΤΣΟΥΠΗ

ΣΥΝΤΟΜΑ ΚΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ**Η Αγροτική Τράπεζα**

Επίκαιρο το θέμα της πλήρους ιδιωτικοποίησης μέσα από την απορρόφηση της Αγροτικής Τράπεζας από την Τράπεζα Πειραιώς. Η Αγροτική Τράπεζα ιδρύθηκε από τον μεγάλο πολιτικό και δημοκρατικό άνδρα, πατέρα της πρώτης Ελληνικής Δημοκρατίας, Αλέξανδρο Παπαναστασίου. Η ίδρυσή της και λειτουργία της έβγαλε την αγροτική τάξη από τα γαμψά νύχια της τοκογλυφίας, έδωσε την δυνατότητα στους νοήμονες φτωχούς αγρότες να γίνουν «νοικοκυραίοι» και βοήθησε στην αύξηση της αγροτικής παραγωγής, καλύπτοντας τους ενδιαμέσους μήνες από την παραγωγική εργασία των αγροτών έως την απόδοσή της. Η ύπαρξή της είναι απόδειξη της στοργής της Πολιτείας στον αγροτικό κόσμο. Οι αγρότες αισθάνονται την Αγροτική Τράπεζα ως «Τράπεζά τους». Δυστυχώς οι αγρότες μας, όπως και οι άλλες επαγγελματικές τάξεις, μη εξαιρουμένων και των ελεύθερων επαγγελματιών επιστημόνων, δεν οργανώθηκαν σε σύγχρονους συνεταιρισμούς, σε «συλλογικότητες», μη ακολουθώντας το όραμα για συνεργατισμό του αληθινά προοδευτικού Αλέξανδρου Παπαναστασίου. Αλλά και η Αγροτική Τράπεζα με το πέρασμα του χρόνου γινόταν εμπορική τράπεζα εγκαταλείποντας τον ιδρυτικό στόχο της, την βοήθεια προς τον αγρότη και συνα-

κόλουθα στην ύπαιθρο, π.χ έπαυσε να εποπτεύει τους δασικούς συνεταιρισμούς στο όνομα του αυτόνομου, πλην ανώριμου, συνεταιριστικού αγροτικού κινήματος.

Σε εποχές κρίσης, όπως η σημερινή, οι κρατούντες δεν πρέπει να θαμπώνονται μόνο από τους οικονομικούς δείκτες αλλά υπάρχουν και οι ΑΝΘΡΩΠΟΙ που πρέπει να ζήσουν και να ευημερήσουν. Όταν η Αμερική του Ομπάμα ανακαλύπτει τις κρατικές τράπεζες δεν μπορεί η ελλαδίτσα να πουλάει κρατική περιουσία (τράπεζα) σε ιδιώτες με τίμημα που εξασφαλίζουν πάλι από το δωρεάν διανεμόμενο κρατικό χρήμα στις τράπεζες. Γνωρίζομε όλοι βέβαια την ανάγκη κάθε «κρατικού» να απαλλαγεί από τον θανάσιμο εναγκαλισμό του κομματισμού. Η κατάργηση της Αγροτικής Τράπεζας θα είναι πλήγμα για την αγροτιά και την ύπαιθρο (και για τον και αγροτοκτηνοτροφικό Δήμο μας) και θα συμβάλει στην ερήμωσή της, και με αποτέλεσμα την επιβάρυνση του πρώτου εθνικού θέματος, του δημογραφικού. Κανένας σοβαρός πολίτης δεν είναι ευχαριστημένος από την λειτουργία τού εν γένει τραπεζικού μας συστήματος, αλλά αυτό είναι ο βασικός πυλώνας της εθνικής οικονομίας και πρέπει τάχιστα να βελτιωθεί υπό την πίεση των ζωντανών κοινωνικών δυνάμεων.

Η γαλακτοβιομηχανία της ΔΩΔΩΝΗΣ

Συναφές και επίκαιρο προς το παραπάνω θέμα είναι και η τύχη της γαλακτοβιομηχανίας «ΔΩΔΩΝΗ». Η Αγροτική Τράπεζα εξήγγειλε την πρόθεσή της να πουλήσει σε τρίτους το πλειοψηφικό πακέτο των μετοχών που κατέχει στην ΔΩΔΩΝΗ. Ορατός ο κίνδυνος της ιδιωτικοποίησης της βιομηχανίας, που συνέβαλε τα μέγιστα στην ανάπτυξη της κτηνοτροφίας στην περιοχή μας. Η Ηπειρος θεωρείται, λόγω της χλωρίδας της, ιδανικός τόπος για την ανάπτυξη της κτηνοτροφίας και έτσι και άλλες γαλακτοβιομηχανίες (ιδιωτικές) εκμεταλλευόμενες την υποδομή που δημιούργησε η ΔΩΔΩΝΗ στην κτηνοτροφία εγκαταστάθηκαν στην περιοχή μας. Η ΔΩΔΩΝΗ με τα άριστα επώνυμα προϊόντα της, που καταναλώνονται στην Ελλάδα και εξάγονται και στο εξωτερικό, μέχρι και στην μακρινή Αυστραλία, κρατάει τις τιμές του γάλακτος σε ευπρεπή επίπεδα και για τους παραγωγούς που το πουλούν στις ιδιωτικές βιομηχανίες. Βέβαια τελευταία και αυτή θέλει να μειώσει την τιμή που πληρώνει στους παραγωγούς και δίκαια ξεσηκώθηκαν οι κτηνοτρόφοι μας, όταν ο καταναλωτής πληρώνει ακόμη πιο ακριβά. Είμαστε η χώρα με το μεγαλύτερο άνοιγμα στην τιμή που πουλάει ο παραγωγός και στην τιμή που αγοράζει ο καταναλωτής ένα τόσο βασικό είδος διατροφής (γάλα, γιαούρτι, τυρί κλπ). Η λύση στο πρόβλημα είναι οι μετοχές να περιέλθουν στους γεωργο-

κτηνοτροφικούς συνεταιρισμούς της περιοχής μας και στην τοπική συνεταιριστική ηπειρωτική τράπεζα σε τιμή που θα εξυπηρετήσει αυτή την μεταβίβαση. Από κει και πέρα ας εξορίσουν οι παραγωγοί τον κομματισμό, που εμποδίζει κάθε πρόοδο και φορτώνει τις επιχειρήσεις με άχρηστο και πολυάνθρωπο προσωπικό προς εξυπηρέτηση πελατειακών σχέσεων των εκάστοτε κυβερνήτων.

Τροχαία ατυχήματα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση εξήγγειλε πρόγραμμα για την προσεχή δεκαετία με επτά στόχους για την μείωση των τροχαίων ατυχημάτων. Η Ελλάδα με την Ρουμανία είμαστε πρώτοι στους θανάτους από τροχαία ατυχήματα στον ευρωπαϊκό χώρο. Περίπου έχουμε 1500 νεκρούς ετήσια στους τόπους των ατυχημάτων. Μια ελληνική κωμόπολη χάνεται κάθε χρόνο, ούτε πόλεμο να είχαμε. Κάθε ευρύτερη οικογένεια έχει μέλος της νεκρό ή τραυματία από τροχαίο ατύχημα. Να προσθέσουμε στους νεκρούς τους τραυματισμένους, που πολλοί μένουν ισόβια ανάπηροι. Να προσθέσουμε τις δαπάνες, που ανέρχονται χρονιάτικα σε δισεκατομμύρια. Για να δούμε το μέγεθος του προβλήματος, το μέγεθος του πόνου, αρκεί να μετρήσουμε τα εικονίσματα στην διαδρομή Κόνιτσα-Ιωάννινα. Αιτίες των ατυχημάτων η κακή κατάσταση των οχημάτων, η κακή κατάσταση των δρόμων, **προπάντων όμως «ο άνθρωπος», οι**

κακοί οδηγοί. Τα περισσότερα ατυχήματα στην Ελλάδα οφείλονται στην κατανάλωση αλκοόλ με θύματα κυρίως οδηγούς δικύκλων. Ο αριθμός των ατυχημάτων δείχνει και την κουλτούρα του λαού, την κατά κεφαλή καλλιέργεια κάθε πολίτη. Ο αυτοκολακευόμενος ως «ευφυής» ελληνικός λαός αποδεικνύεται ηλίθιος, χύνοντας άφθονο το αίμα καθημερινά, κυρίως των νεαρών ηλικιών, στην ασφάλτο, έχοντας μάλιστα θεριεμένο το δημογραφικό πρόβλημα. Ποιες αξίες μπορεί να έχει ένας λαός όταν δείχνει μαζικά την έσχατη περιφρόνηση στο υπέρτατο αγαθό της ζωής; Η αγωγή του καθενός μας αρχίζει από το σπίτι, την οικογένεια, το σχολείο, την γειτονιά, την κοινωνία. Μυθώδη τα ποσά για «φακελάκια» στην απόκτηση της άδειας «ικανότητας οδηγού». Μέχρι και διανομή αδειών «κατ' οίκον», χωρίς εξετάσεις, καταγγέλλεται συχνά. Η ψευτοάδεια ικανότητας γίνεται εισιτήριο για το νεκροταφείο του ιδίου και άλλων συνταξιδευόντων. Τελευταία εξαγγέλθηκε από τα χείλη υπεύθυνου υπουργού η μείωση των προστίμων του ΚΟΚ λόγω της οικονομικής κρίσης και της αδυναμίας των παραβατών να τα καταβάλουν. Ο Υπουργός δεν κατανόησε ότι τα πρόστιμα δεν επιβάλλονται για εισπρακτικούς λόγους αλλά για να μειωθούν οι παραβάσεις, να μειωθούν τα τροχαία ατυχήματα, να μειωθούν οι θάνατοι, οι τραυματισμοί, ο πόνος. Η μείωση των τροχαίων ατυχημάτων δεν απασχολεί σοβαρά τον πολιτικό μας

κόσμο, ούτε την κοινωνία. Είδατε ποτέ σε προεκλογικό πρόγραμμα κόμματος, νομαρχιακής, δημοτικής παρατάξεως σελίδα για λήψη μέτρων για μείωση ατυχημάτων; Οι συνήθως μεθυσμένοι οδηγοί, οι οδηγοί χωρίς δίπλωμα, οι κάτοχοι αυτοκινήτων χωρίς άδεια κυκλοφορίας, οι κάτοχοι αυτοκινήτων που τα αυτοκίνητά τους δεν ελέγχονται από ΚΤΕΟ, είναι υπολογίσιμη πολιτική δύναμη. Και μη ξεχνάμε και την δύναμη της ποτοποιίας και της ποτοεμπορίας. Δυστυχώς και τα ελληνικά δικαστήρια αφελώς απονέμοντα δικαιοσύνη επιβάλλουν το ελάχιστο της ποινής σε μεθυσμένους οδηγούς, υπό εκκώλαψη δολοφόνους, αναβάλλουν την εκδίκαση υποθέσεων έως-ότου ο νεαρός βλαστός της οικογένειας, που οδηγεί καθημερινά χωρίς άδεια οδήγησης υπό τα καμαρωτά μάτια των γονέων, πάρει στα χέρια του την περιπόθητη άδεια, αδιαφορούντες για την ζωή τους και για την ζωή των συνανθρώπων τους. Ας δούμε το σοβαρό αυτό πρόβλημα παρακολουθώντας μια δικάσιμο στο μονομελές μεταβατικό πλημμελειοδικείο Κόνιτσας. Ας ευχηθούμε ότι η ανάπτυξη στο νέο αστυνομικό μέγαρο Κόνιτσας ενός σύγχρονου αστυνομικού τμήματος με κοινωνική αποστολή θα έχει ως προτεραιότητα την καταστολή της εγκληματικότητας στους δρόμους μας με την διαρκή αστυνόμευση αλλά και την πρόληψη των τροχαίων ατυχημάτων με την παράδοση σχετικών μαθημάτων κυκλοφοριακής αγωγής στα σχολεία

και, στην μεριμνώσα και τυρβάζουσα πολύ για ασήμαντα πράγματα αλλά αδιαφορούσα για τα ουσιώδη, κοινωνία. Χρήσιμη θα είναι η δημιουργία στο Δήμο μας πάρκου κυκλοφοριακής αγωγής. Το αυτοκίνητο για τον συνήθως ανάγωγο έλληνα, που αφήνοντας σε συντομότερο χρόνο τον καλινό του γαϊδάρου για να πιάσει το τιμόνι του αυτοκινήτου, είναι το φετίχ, απόδειξη της ευημερίας του και πολλάκις απόδειξη της ιδιωτικής του δύναμης, του

«τσαμπουκά του». Οδηγεί αμελώς, σταθμεύει κατά την θέλησή του. Οράτε την καθημερινή ασχήμια στην κεντρική αγορά της Κόνιτσας τις βραδυνές κυρίως ώρες, με τα ατάκτως ερριμένα οχήματα και με τα δίκυκλα εντός του χώρου της πλατείας, με πλήρη περιφρόνηση του δημόσιου χώρου, υπέρτατου κοινωνικού αγαθού.

Κόνιτσα, τέλη Ιουλίου 2010
Β. ΤΣΙΑΛΙΑΜΑΝΗΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΑΘ. ΠΑΝΤΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

- ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ
- ΠΕΡΙΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΑ
- ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΑ
- ΜΕ ΕΦΑΡΜΟΓΗ LASER

ΑΣΚΛΗΠΟΥ 77 Τ.Κ. 10680 Τηλ.: 210 36 30 657

Γεώργιος Ι. Ντάφλης
Πολιτικός Μηχανικός

- ΜΕΛΕΤΕΣ
- ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
- ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ
- ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ
- ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Β. Ηπείρου 58
Τ.Κ. 44 100 Κόνιτσα
site: homepages.pathfinder.gr/dafilis

Τηλ.: 2655
Κινητό: 697
e-mail: gnta

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Σπίτι σε τιμή ευκαιρίας
στο χωριό Μαυροβούνι

Πληροφορίες:
Τηλ. 26550 23209

ΚΡΕΑΤΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ
ΜΟΣΧΑΡΙΩΝ - ΑΡΝΙΩΝ - ΧΟΙΡΩΝ

ΝΤΕΜΟΣ ΘΩΜΑΣ

Καστανέα Κόνιτσας

Τηλ. 26550 31641- Κιν. 6974186

Ανάβρα Μαγνησίας: Ένα Παράδειγμα Ανάπτυξης

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΖΟΥΒΑΛΗ-ΤΣΑΡΟΥΧΗ

Φιλολόγος

Υπεύθυνη Κέντρου Περιβαλλοντικής

Εκπαίδευσης Κόνιτσας

Βρισκόμαστε στο κατώφλι των Δημοτικών εκλογών και στο κλίμα που δημιουργούν οι ζυμώσεις για την ανάδειξη της νέας δημοτικής αρχής. Οι προσδοκίες πολλές. Όλοι περιμένουμε πως κάτι καλό θα προκύψει, κάτι που θα πάει τον τόπο μας λίγο πιο πέρα. Προσδοκούμε μεν, αλλά όλα μας φαίνονται ανέφικτα

Κι όμως δεν είναι. Κάποιοι τα έχουν καταφέρει. Την περασμένη χρονιά στα πλαίσια σεμιναρίου του Κέντρου Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Κόνιτσας με θέμα «Ανάπτυξη των Τοπικών Κοινωνιών», προσκεκλημένος, ως εισηγητής, ήταν ο κύριος Δημήτριος Τσουκαλάς, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Ανάβρας Μαγνησίας. Είναι ο άνθρωπος της τοπικής Αυτοδιοίκησης που παρέλαβε τη δεκαετία του '90 ένα χωριό που το λέγαν όλοι βρωμοχώρι και το έκανε υπόδειγμα ανάπτυξης. Ένας σύγχρονος Έλληνας με γνώσεις, ιδέες, φαντασία, όραμα και ...κότσια. Μετέτρεψε ένα ξεχασμένο και φτωχό χωριό σε φωτεινό παράδειγμα, αξιοποιώντας ευρωπαϊκά και εθνικά προγράμματα.

Η Ανάβρα είναι χωριό του νομού Μαγνησίας χτισμένη στις δυτικές πλαγιές του όρους Όθρυς σε υψόμετρο 780 μέτρων. Απέχει 72 χιλιόμετρα από το Βόλο. Στην εισήγησή του ο κύριος Τσουκαλάς μας παρουσίασε τη κατάσταση που συνάντησε, όταν ανέλαβε ως κοινοτάρχης στο... βρωμοχώρι. «Τα ζώα ήταν εγκατεστημένα μέσα στο χωριό. Γελάδια,

χοίροι και τα πρόβατα κυκλοφορούσαν ελεύθερα στους χωματόδρομους. Δεν υπήρχε πουθενά ασφαλτός. Το χειμώνα περπατούσες μέσα στη λάσπη, το καλοκαίρι πνιγόσουν στη σκόνη».

«Ως κοινοτάρχης έκανα το αυτονόητο, μας είπε ο κύριος Τσουκαλάς. Το μυστικό της επιτυχίας είναι να αγαπά κανείς τον τόπο του, να δουλεύει σκληρά και να εκμεταλλεύεται κάθε ευκαιρία που του δίνουν τα εθνικά και τα ευρωπαϊκά προγράμματα. Δεν αποδέχομαι τη δικαιολογία της έλλειψης πόρων, ο κάθε δήμαρχος ή κοινοτάρχης μπορεί να κάνει έργα, αρκεί να αποβάλει την κομματική του ταυτότητα, τις κομματικές φιλοδοξίες, να έχει μεράκι και κέφι, να διαλέγει σωστούς συνεργάτες και καλή γραμματειακή υποστήριξη».

Ο κ. Τσουκαλάς εργαζόταν ως επιθεωρητής της ΔΕΗ στην Αθήνα. Εγκατέλειψε όμως την πρωτεύουσα, πριν 20 χρόνια, για να γυρίσει στο χωριό του. Εξελέγη πρόεδρος της Κοινότητας και ξεκίνησε τις προσπάθειες για την ανάπτυξή του. «Τίποτε δεν ήταν εύκολο, όπως είπε, και έπρεπε οι πολίτες να πειστούν. Αρχικά υπήρχαν πολλές αντιδράσεις από αρκετούς. Κρίσιμο όμως σημείο για την ανάπτυξη του τόπου αποτέλεσε το συνέδριο που πραγματοποιήσαμε. Σε αυτό συμμετείχαν καθηγητές και ειδικοί από διαφορετικούς χώρους, οι οποίοι διατύπωσαν προτάσεις για το μέλλον της

Ανάβρας. Προτεραιότητά μας ήταν η κατασκευή κτηνοτροφικών πάρκων έξω από το χωριό, για να σταβλίζουν τα ζώα τους το χειμώνα, καθώς η πλειοψηφία του πληθυσμού ασχολείται με την κτηνοτροφία. Τους υπόλοιπους μήνες βόσκουν ελεύθερα στα βουνά και μάλιστα εστίασαμε στην παραγωγή βιολογικών κτηνοτροφικών προϊόντων. Αυτός είναι και ο λόγος που το κρέας μας φημίζεται για την ξεχωριστή γεύση του. Η κτηνοτροφία είναι η πηγή των εισοδημάτων στην Ανάβρα. Στη συνέχεια έγινε η **εσωτερική οδοποιία, το δίκτυο ύδρευσης, η προμήθεια αποχιονιστικών μηχανημάτων**».

Σήμερα η Ανάβρα αριθμεί 700 κατοίκους. Στο σύνολό τους είναι κτηνοτρόφοι και στην πλειοψηφία νέοι στην ηλικία, οι οποίοι επέστρεψαν στο χωριό τους. Είναι από τα λίγα ορεινά χωριά με αύξηση πληθυσμού. Το ποσοστό ανεργίας είναι μηδενικό και οι κάτοικοι απολαμβάνουν ποιότητα ζωής. Το επίπεδο διαβίωσης των κατοίκων είναι ένα από τα υψηλότερα στην Ελλάδα. Με χρήματα της Ε.Ε. έγιναν οι παρακάτω υποδομές:

- **Τρία υπερσύγχρονα κτηνοτροφικά πάρκα** που στεγάζουν το χειμώνα, όταν η Ανάβρα αποκλείεται από τα χιόνια, 25.000 ζώα.

- **Πρότυπο σφαγείο βιολογικής γραμμής**, το μοναδικό δημόσιο στην Ελλάδα, με πιστοποίηση από τη ΔΗΩ. Έτσι δημιουργήθηκε η βάση για την ανάπτυξη της βιοκτηνοτροφίας, με συνέπεια οι παραγωγοί να κερδίζουν σημαντικά ποσά από τις επιδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- **Αιολικό πάρκο**. Είναι ο πρώτος οικισμός της Ελλάδας, που καλύπτει εντελώς

τις ενεργειακές του ανάγκες από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας

- **Περιβαλλοντικό - πολιτιστικό πάρκο** 240 στρεμμάτων. Ξεκινά από τις πηγές της Ανάβρας και αναπτύσσεται κατά μήκος του ποταμού Ενιπέα. Ανάμεσα σε αιωνόβια πλατάνια και δίπλα σε πηγές και γεφύρια μπορεί κανείς να περπατήσει, να αθληθεί, να ενημερωθεί από ειδικές πινακίδες, να συναντήσει νεροτριβές, μαντάνια, νερόμυλους, παιδικές χαρές. Παράλληλα κατασκευάζονται κιόσκια πληροφόρησης.

- **Διώροφο πάρκινγκ** των 60 θέσεων.

- **Δημοτικό γυμναστήριο** με μηχανήματα της πιο σύγχρονης τεχνολογίας.

- **Γήπεδα ποδοσφαίρου και μπάσκετ**

- **Λαογραφικό μουσείο**

- **Σύγχρονα διδακτήρια για το νηπιαγωγείο και δημοτικό**

- **Αγροτικό ιατρείο** πάντοτε στελεχωμένο

- **Δωρεάν κατοικία για τους δασκάλους και τους γιατρούς**

- **Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών**.

Για την κοινωνική μέριμνα λειτουργεί το πρόγραμμα «**Βοήθεια στο σπίτι**». Υπάρχει σχεδιασμός για **γηροκομείο**.

Στα άμεσα σχέδια της κοινότητας είναι η **εφαρμογή προγράμματος τηλεθέρμανσης**, που θα αξιοποιεί τις κοπριές των ζώων.

Πολλοί επισκέπτες και φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης επισκέπτονται την Ανάβρα και συζητούν με τον κ. Τσουκαλά και τους κατοίκους για το «θαύμα» της Ανάβρας, που στην ουσία δεν είναι θαύμα, αλλά κάτι που έγινε με αγάπη, γνώση, προγραμματισμό, αποφασιστικότητα, μεθοδικότητα, συνεργασία και πολλή-πολλή δουλειά.

Ο ΕΚ ΚΑΣΤΑΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ-ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Με μεγάλη χαρά και ικανοποίηση οι απανταχού Καστανιανίτες πληροφορηθήκαμε στις 10-5-2010 την σε Επίσκοπο εκλογή του συμπατριώτου μας Αρχιμανδρίτου πατρός Κυρίλλου Μισιακούλη. Γεννήθηκε το

1963 στην Αθήνα. Μοναχογιός του καστανιανίτη Νικόλαου και της Μενεξιάς Μισιακούλη. Μετά την αποπεράτωση των εγκυκλίων σπουδών του σπούδασε νομική και θεολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Δικηγόρησε επί διετία στις νομικές υπηρεσίες του Κράτους. Εκάρη μοναχός στην Ιερά Μονή Ασωμάτων Πετράκη στις 3-10-1991 και την επομένη χειροτονήθηκε διάκονος και εντάχθηκε στον ιερό κλήρο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Δύο χρόνια αργότερα χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και έλαβε και το οφίκιο του Αρχιμανδρίτη. Διετέλεσε εφημέριος αρχικά στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Κυνοσάργους και μετά στον Ιερό Ναό Αγίου Χαραλάμπους Ιλισίων, μέχρι την σε επίσκοπο εκλογή του τον περασμένο Μάιο. Διετέλεσε γραμματέας της συνοδικής επιτροπής επί των δογματικών και νομοκανονικών ζητημάτων και μετά πρώτος γραμματέας της Ιεράς Συνόδου και ύστερα από πρόταση του μακαριστού αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου ανέλαβε καθήκοντα αρχιγραμματέως της Ιεράς

Συνόδου.

Υπηρετώντας στις επιτελικές θέσεις της κεντρικής διοίκησης της Εκκλησίας της Ελλάδος έλαβε μέρος σε συνέδρια και εκκλησιαστικές αποστολές και μετείχε ως μέλος σε διάφορες προπαρασκευαστικές επιτροπές κατάρτισεως σχεδίων εκκλησιαστικών νόμων και κανονισμών.

Ο νέος Μητροπολίτης Κηφισίας-Αμαρουσίου και Ωρωπού κατά την εκλογή του σε επίσκοπο έλαβε κανονικές ψήφους από το σύνολο των 75 ψηφισάντων ιεραρχών τις 66. Τέτοια μεγίστη πλειοψηφία σε εκλογή Μητροπολίτη είναι σπάνια στα εκκλησιαστικά μας χρονικά και αποδεικνύει το επιτυχημένο έργο του ως Αρχιγραμματέως της Ιεράς Συνόδου και την γενική εκτίμηση που έχει ως ιερωμένος.

Ο συγχωριανός μας Μητροπολίτης είναι μεθοδικός, συνεπής, εργατικός, αφιλόγυρος, προσηνής, ταπεινός, αγαπητός, λόγιος, άριστος κήρυκας του ευαγγελίου, πολύγλωσσος, έμπειρος στην διοίκηση, και χάριτι Θεού, ελπίζουμε η μέχρι τώρα ταλαιπωρημένη Μητρόπολη πρώην Αττικής θα βρει την γαλήνη της.

Οι Καστανιανίτες και όλοι όσοι τον γνωρίζουμε και τον αγαπούμε και τον σεβόμαστε θα προσευχόμαστε να του χαρίσει ο Θεός υγεία και δύναμη για την αγαθή διαποίμανση του πιστού Λαού της Μητροπόλεως, που του έλαχε, αναφωνώντας «εις πολλά έτη» και αιτούμεθα να εύχεται και για όλους εμάς εν τη Ιερά Προθέσει.

Κόνιτσα, Ιούνιος 2010
Β. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΔΡΥΜΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΛΓΑΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

1. Το Δ.Σ. του κοινωφελούς Ιδρύματος Βασιλικής και Όλγας Σταυροπούλου, ιδρυτής του οποίου είναι ο αείμνηστος Δημήτριος Ν. Σταυρόπουλος αγωνιστής της Εθνικής Αντίστασης και συγγραφέας, προκηρύσσει τον 2ο Διαγωνισμό χορήγησης τεσσάρων χρηματικών βραβείων σε αναφερόμενα πρώτιστα στην Εθνική αντίσταση 1941-1944 και δευτερευόντως στην περίοδο 1945-1949 έργα: α) Ιστορίας (ιστορική μελέτη, ιστορική μονογραφία, ιστορικά δοκίμια, απομνημονεύματα, αυτοβιογραφία, βιογραφίες προσώπων που έλαβαν μέρος στην Εθνική Αντίσταση), β) Μυθιστορήματος, γ) Ποίησης και δ) των υπολοίπων τεχνών (εικαστικές, θέατρο, κινηματογράφο κ.λ.π.).

2. Κριτήρια για την βράβευση θα είναι η ποιότητα του έργου τέχνης, η αλήθεια του και η συμβολή του στην ανάδειξη των αρετών αλλά και των αδυναμιών του λαού μας, ώστε να προαχθεί η εθνική αυτογνωσία.

3. Η επιλογή και ανακήρυξη των βραβευμένων θα γίνεται από το Δ.Σ. του Ιδρύματος, ύστερα από πρόταση Επιτροπής εξ ειδικών αναγνωρισμένου κύρους και θα συνοδεύεται από χρηματικό έπαθλο επτά χιλιάδων (7.000) ευρώ.

4. Τα προς βράβευση έργα δεν πρέπει να έχουν εκδοθεί η με οποιοδήποτε

τρόπο δημοσιοποιηθεί (τηλεόραση, ραδιόφωνο, θέατρο). Οι βραβευμένοι έχουν την υποχρέωση να προβούν στην έκδοση των βραβευμένων έργων τους.

5. Τα έργα υποβάλλονται με αίτηση με ψευδώνυμο, σε τέσσερα δακτυλογραφημένα αντίτυπα στη Δ/ση: Ζαΐμη 1, 10682 Αθήνα, Ελεονώρα Πασπαλιάρη, τηλ. 210 3847679, fax. 210 3810803 και δεν επιστρέφονται.

6. Το πραγματικό ονοματεπώνυμο, η διεύθυνση και ο αριθμός τηλεφώνου του συγγραφέα και ο τίτλος του έργου θα περιέχονται μέσα σε σφραγισμένο φάκελο που θα συνοδεύει την αίτηση. Η τυχόν αναγραφή στην αίτηση ή στα αντίτυπα του έργου του πραγματικού ονόματος και όχι του ψευδωνύμου συνιστά λόγο ακυρότητας της συμμετοχής στο διαγωνισμό.

7. Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να υποβάλλουν την αίτηση συμμετοχής μέχρι την 30η Νοεμβρίου 2010.

8. Πληροφορίες και διευκρινίσεις θα δίδονται στα τηλέφωνα: 210-3217687, 27310-73351, 26560 31414, 210 3847679.

Ο Πρόεδρος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Γραμματέας
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΛΙΣΑΡΗΣ

ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΔΗΜΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Η Κόνιτσα εφέτος το Καλοκαίρι

Οι εκδηλώσεις Πολιτισμού στην Κόνιτσα το καλοκαίρι συνεχίσθηκαν μέχρι την 19/8/2010 σύμφωνα με το πρόγραμμα που επιμελήθηκε η Κοινοφελής Δημοτική επιχείρηση του Δήμου Κόνιτσας.

Έτσι η έκθεση Ζωγραφικής του τμήματος ζωγραφικής της Κοινοφελούς Δημοτικής Επιχείρησης άνοιξε για το κοινό την 25/6/2010 και παρέμεινε ανοικτή μέχρι την 5/7/2010 όπου οι μαθητές μικροί και μεγάλοι παρουσίασαν τα έργα τους που εντυπωσίασαν όσους επισκέφθηκαν την έκθεση, κάτω από την εποπτεία της καθηγήτριας ζωγραφικής και λοιπών εικαστικών τεχνών κυρίας Βιταλίνας Κυρτζόγλου που με την μεθοδικότητα, την τέχνη και το μεγάλο μεράκι που την διακατέχει κατάφερε να αναδείξει σπάνια ταλέντα στην Κόνιτσα.

Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στην κυρία Κυρτζόγλου που η παρουσία της στο Τμήμα ζωγραφικής τιμά την Κόνιτσα και ανοίγει το βηματισμό της πόλης προς τα εμπρός με οδηγό τον Πολιτισμό.

Αμέσως μετά το τμήμα Αγιογραφίας που λειτουργεί για τρίτη συνεχή χρονιά πήρε την σκυτάλη και για ένα δεκαήμερο φιλοξένησε έργα μικρών και μεγάλων Αγιογράφων και εδώ πρέπει να

επισημάνουμε το σπουδαίο έργο που ο δάσκαλος ο κύριος Γιάννης Γκούτσος δημιούργησε στην Κόνιτσα και ακόμη πρέπει να συγχαρούμε τους μαθητές για την μεγάλη τους προσήλωση και για το χρόνο(και το χρήμα) που διαθέτουν γιατί πρόκειται κυρίως για ενήλικες .

Την επιτυχημένη Δημοτική Βραδιά με τον Νίκο Φιλίππιδη και τα χορευτικά της Κόνιτσας στην Κεντρική πλατεία Κόνιτσας(18/7), μαζί μας είχαμε και το Ελληνικό Κέντρο Λαογραφικών μελετών Παλαιού Φαλήρου με εβδομήντα περίπου σύνεδρους.

Οι λάτρεις της Δημοτικής Μουσικής πέρασαν μια όμορφη βραδιά με χορό και τραγούδι. Η πλατεία ήταν γεμάτη μέχρι τις πρωινές ώρες.

Την συναυλία του Γεωργίου Νάκη και Μιχάλη Αναστασίου με έργα κιθαριστικά και Μπαλάντες για δύο κιθάρες και δύο γυναικείες φωνές 23/7 στην Κεντρική Πλατεία της Κόνιτσας που ερμήνευσαν τραγούδια Θεοδωράκη, Λοΐζου, Χατζηδάκη, Κατσιμίχα

Η ποιοτική μουσική και η πολύ καλή ερμηνεία ενθουσίασαν όσους παρακολούθησαν την εκδήλωση.

Την Θεατρική Παράσταση «Ξύπνα Βασίλη» του Ψαθά που παρουσίασε με μεγάλη επιτυχία η θεατρική Ομάδα Ραφτανιτών (28/7) στην Κεντρική πλατεία Της Κόνιτσας.

Το ίδιο βράδυ είχαμε την μουσική

παρουσίαση «Ηπειρωτικές όχθες» με το μουσικό σχήμα τρίφωνο που παρουσίασε ο Αλέξανδρος Λαμπρίδης και ήταν χορηγία της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος, μαζί μας το βράδυ αυτό είχαμε τον Πρόεδρο της Πανεπειρωτικής συνομοσπονδίας Ελλάδος κ. Κώστα Αλεξίου και τον Γενικό Γραμματέα της συνομοσπονδίας κ. Ιπποκράτη Κατσένη τους οποίους ευχαριστούμε για την επίσκεψη στον τόπο μας.

Το πολυφωνικό Διεθνές Φεστιβάλ τραγουδιού που παρουσίασε επίσης ο Αλέξανδρος Λαμπρίδης στο Πέτρινο Γεφύρι της Κόνιτσας(2/8).

Στην Συνέχεια δύο ακόμη συναυλίες

στο Πέτρινο Γεφύρι της Κόνιτσας.

Συναυλία με τον Γιάννη Χαρούλη την 13/8/2010 και Συναυλία με τον Μίλτο Πασχαλίδη την 19/8/2010 και ώρα 10.00 μ.μ

Σημειώνουμε ότι το πρόγραμμα των εκδηλώσεων ολοκληρώθηκε κανονικά πλην της μουσικής εκδήλωσης(11/8) camparet Balkans χορηγός της οποίας ήταν το θερινό τμήμα του Πανεπιστημίου και η οποία για τεχνικούς λόγους δεν πραγματοποιήθηκε.

Ο Πρόεδρος της Κοινωφελούς
Δημοτικής Επιχείρησης
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Διώροφο κτήριο με υπόγειο στην παλιά αγορά Κόνιτσας.
Τηλ. 26550-23325-22035 κιν. 6972349499

Χαράλ. Ν. Ρεμπέλης

Κονιτσιώτικα

Δημοτ. τραγούδια τραπέζιου, χορού, νυφιάτικα και γάμου, λιανοτραγούδα, νανουρίσματα, λαζαρικά, μοιρολόγια, του χάρου και του Κάτω Κόσμου, παραμύθια, παραδόσεις, ευτράπελες διηγήσεις, παροιμίες και παροιμιώδεις φράσεις, αινίγματα, ιδιωματικές φράσεις, ευχές, κατάρες, γλωσσοδέτες, γλωσσικό ιδίωμα Μαστοροχωρίων, τοπωνύμια, Γλωσσάριο, κουδαρίτικα.

Σελ. 360, τιμή 20 ευρώ.

Θα το βρείτε: Βιβλιοπωλεία Κόνιτσας: 1) Ν. Πλουμής, 2) Ελ. Κυρίτση, Νικ. Ρεμπέλης τηλ. 26550 23071 και Δ/νση περιод. «ΚΟΝΙΤΣΑ».

Βασίλειος Κ. Χρήστου 1905-9/5/1994 Ο Μεγάλος Ευεργέτης

ΠΑΣΧΑΛΗ Δ. ΜΑΝΩΛΗ (εκτελεστού διαθήκης)

Ιατρός και λόγιος από το Λισκάτσι, σήμερα Ασημοχώρι, του Δήμου Μαστοροχωρίων, Νομού Ιωαννίνων. Γιος του Κωνσταντίνου και της Ασημούλας¹ ή Ασήμως Κώτσιου² Γιαννούλη. Τελείωσε το δημοτικό σχολείο στο Ασημοχώρι (1914). Απόφοιτος του Σχολαρχείου Βούρμπιανης (1918-22) και του Γυμνασίου της Ζωσιμαίας Σχολής των Ιωαννίνων (1923-25). Σπούδασε παθολόγος-ακτινολόγος στην Ιατρική Σχολή της Αθήνας (1-6-1933 εξετάσεις πτυχίου). Το έτος 1941 ήταν φοιτητής της Φυσικομαθηματικής Σχολής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Τις σπουδές του ολοκλήρωσε με μετεκπαιδεύσεις στα νοσοκομεία του Λονδίνου (1949-1950) Guy's Hospital, St. Bartholomew's Hospital, Middlesex Hospital και National Hospital με καθηγητές-διευθυντές των ακτινολογικών τμημάτων T, Hills, R. Harper, C. Golding H. Davies, καθώς και με επισκέψεις σε νοσοκομεία του Παρισιού, Μονάχου, Οσλο και Βιέννης και σε σανατόρια Legsin στις Άλπεις της Ελβετίας και της Λωζάνης.

Ήταν ο οργανωτής και πρώτος διευθυντής του Νοσοκομείου Πεντέλης (Πρεβαντορίου) (1941-44), του Υπουργείου Παιδείας του Νοσοκομείου «Αγ. Ελένη» της Αθήνας, των ακτινολογικών τμημάτων

του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών του ΠΙΚΠΑ της Αθήνας (1941-1950). Υπήρξε διευθυντής ακτινολογικού στην πολυκλινική «Ζωοδόχος Πηγή» της Αθήνας και στο θεραπευτήριο «Πρότυπος Πολυκλινική» με Διευθυντή κλινικής τον Κωνσταντίνο Παρίση. Ενώ φοιτούσε στην Ιατρική Σχολή, εργαζόταν στο Τζάνειο Πειραιώς (1928) ως βοηθός ακτινολόγου και τελειόφοιτος (1933) της Ιατρικής εργαζόταν στο ακτινολογικό τμήμα της Πολυκλινικής της Αθήνας.

Το πρώτο του ιατρείο το ανοίγει το 1933 στην Αθήνα, στην οδό Πειραιώς 24Α. Το 1934 στην Πειραιώς 15 ως το καλοκαίρι του 1940. Το 1938 ιδρύει την πρώτη του κλινική, θεραπευτήριο «Οι τρεις Ιεράρχες» στην Ομόνοια και στην οδό Ίωνος και Σατωβριάνδου, με τμήματα: οδοντοϊατρικό, γυναικολογικό, παθολογικό, ακτινολογικό, μικροβιολογικό, αφροδισιολογικό, οφθαλμολογικό και ωτορινολαρυγγολογικό. Μεταφέρει το ιατρείο του στην οδό Μενάνδρου 53. Μετα Δεκεμβριανά (1944) καίγεται το ιατρείο του στην οδό Μενάνδρου και μεταφέρεται στην οδό Ζήνωνος 4 (1944-45).

Το 1945 επισκευάζει το ιατρείο στη Μενάνδρου, στο οποίο και επιστρέφει (1945) και παραμένει ως το 1959. Το χρόνο αυτό μεταφέρει το ιατρείο του στο Κολωνάκι και στην οδό Κανάρη 19, όπου

και παραμένει ως το θάνατό του.

Ήταν γιατρός προσωπικός του Καθηγητή της Νομικής Σχολής Αθηνών του Εμπορικού Δικαίου, Κωνσταντίνου Ρόκα. Του Υπουργού των εσωτερικών, Ιωάννη Νικολίτσα. Του Μητροπολίτη Αργυροκάστρου, Παντελεήμων. Του Μητροπολίτη Κορυτσάς Ευγ. Κορύλα. Του Μητροπολίτη Κόνιτσας (ο οποίος ήταν και προσωπικός φίλος), Σεβαστιανού. Του Αρχιεπισκόπου Αθηνών, Σεραφείμ. Του Πρύτανη της Ανωτάτης Γεωπονικής Σχολής Αθηνών, Ίωνα Δημακόπουλου. Του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών και Προέδρου της Ριζαρείου Σχολής, Βασίλειου Βέλλα, κ.ά

Υπήρξε μέλος της «Διεθνούς Ακτινολογικής Εταιρείας», της «Ευρωπαϊκής Ακτινολογικής Εταιρείας» της «Ελληνικής Ακτινολογικής Εταιρείας» και άλλων ιατρικών Εταιρειών.

Διετέλεσε μέλος (ταμίας) του Διοικητικού Συμβουλίου για 35 χρόνια της Ιατροχειρουργικής Εταιρείας Αθηνών από το 1942 ως το 1977 και ήταν οργανωτής (σε συνεργασία με τους καθηγητές Σπύρο και Νίκο Οικονόμου) των Ιατρικών Συνεδρίων της Εταιρείας σε όλες σχεδόν τις πόλεις της Ελλάδας. Υπήρξε ο συνιδρυτής του «Διεθνούς Ιπποκράτειου» της Κω, του οποίου τα εγκαίνια έγιναν το 1979. Έλαβε μέρος σε πολλά πανελλήνια και διεθνή συνέδρια, στα οποία ανακοίνωσε πολλές ιατρικές εργασίες.

Με ιδιαίτερη ανθρωπιά και τοπολατρεία ασχολήθηκε με τα κοινά του ηπειρωτισμού της Αθήνας και της

γενέθλιας πατρίδας του.

Συνέβαλε προσωπικά, με ενέργειές του στους αρμόδιους φορείς, εις την επαναλειτουργία (1976) του Γυμνασίου-Οικοτροφείου Βούρμπιανης και κατέβαλε σημαντικά χρηματικά ποσά (χωρίς να αναφέρεται το όνομά του) για την σίτιση των οικοτρόφων μαθητών.

Στις δημοτικές εκλογές της 5ης Απριλίου 1959, συμμετείχε ως υποψήφιος Δημοτικός Σύμβουλος στο Δήμο Αθηναίων, στο ψηφοδέλτιο του Α. Τσουκαλά. Σε ηλικία 54 ετών του έγινε πρόταση από τον καθηγητή Πανεπιστημίου Ιωάννη Γυριάδη να γίνει καθηγητής ακτινολογίας στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Οραματιστής και συνιδρυτής του Δομπόλιου Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (Πρόεδρος επιτροπής Αθήνας 1965 ο Καθηγητής Σπ. Οικονόμου και Αντιπρόεδρος Βασ. Χρήστου). Τα εγκαίνια του Πανεπιστημίου έγιναν το 1965. Ιδρυτής και πρώτος πρόεδρος της «Ηπειρωτικής Νεολαίας» Αθηνών (1934). «Αριστίνδην» μέλος του Δ.Σ. της Πανηπειρωτικής Αδελφότητας Αθηνών, επί Προεδρίας Κωνσταντίνου Παλιού, και Αντιπρόεδρος της μετέπειτα, επί προεδρίας Νικ. Τράντα. Επί Προεδρίας Βασιλείου Κ. Τζαλόπουλου (1947-49) είναι σύμβουλος Δ.Σ. και σε ευρεία σύσκεψη μετά των Ηπειρωτικών σωματείων και των εκπροσώπων του Ηπειρωτικού κόσμου των Αθηνών, προήλθε η «Μεγάλη Πανηπειρωτική Επιτροπή Εθνικού Αγώνος» υπέρ των δεινοπαθούντων συμπατριωτών των δύσκολων αυτών χρόνων. Εις την Επιτροπήν αυτή,

υπέρ των δοκιμαζομένων χωριών της Ηπείρου ο Βασ. Χρήστου προσφέρει εφάπαξ το ποσό των 200.000 δρχ. και 30.000 δρχ. μηνιαίως.

Υπήρξε πρώτος Γεν. Γραμματέας της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδας (Π.Σ.Ε.), επί προεδρίας Μάρκου Θάνου (1938), και από τα βασικά της ιδρυτικά μέλη.

Ιδρυτής (1927) «Ηπειρωτικός Ευεργετικός και Φιλανθρωπικός Σύλλογος η πρόοδος» και μετέπειτα, Σύλλογος Ασημοχωριτών Αττικής «Η Πρόοδος», του οποίου διετέλεσε Πρόεδρος για περίπου 50 χρόνια. Επίτιμος Πρόεδρος της «Ιατροχειρουργικής Εταιρείας» Αθηνών, του Συλλόγου Ασημοχωριτών Αττικής «Η Πρόοδος», του «Συνδέσμου Βούρμπιανης» Ηπείρου, Ευεργέτης της «Αδελφότητας Λαγκαδιωτών Κόνιτσας» και μεγάλος ευεργέτης του «Συνδέσμου Βούρμπιανης της Ηπείρου». Επίτιμος δημότης Δημ. Διαμερίσματος Ασημοχωρίου και Δημ. Διαμερίσματος Βούρμπιανης, όπου και έδωσαν το όνομά του στον κεντρικό δρόμο των χωριών τους.

Επιστήμονας που διέπρεψε όχι μόνο στην Ιατρική αλλά και πέραν αυτής. Δημοσίευσε πληθώρα ιατρικών μελετών. Μετέφρασε τα ιπποκρατικά έργα σε μέτρο, καθώς και σε πεζό λόγο, περί Ασκληπιού, Ασκληπιείων κ.λ.π., οι περισσότερες από τις οποίες δημοσιεύτηκαν σε ιατρικά περιοδικά και εφημερίδες. Επί αρκετά χρόνια εξέδιδε, ως επιστημονικός διευθυντής την εφημερίδα «Υγειονομικόν Βήμα» των Αθηνών, εις την

οποία ορθογραφούσε. Επιστημονικός συνεργάτης ήταν και στην εφημερίδα «Υγειονομική Ζωή» των Αθηνών.

Λαμπρός Ηπειρώτης και εκλεκτό τέκνο του γενέθλιου χώρου του. Αρκετές και πολύτιμες μελέτες και άρθρα ηπειρωτικού περιεχομένου και ενδιαφέροντος δημοσιεύτηκαν στα ηπειρωτικά έντυπα (περιοδικά και εφημερίδες) «Πατρίδα», «Ήπειρος», «Ηπειρωτικόν Μέλλον», «Ημερολόγιον Πελασγού», «Πελασγός», «Ηπειρωτικόν Βήμα» της Αθήνας, «Πρωινός Λόγος», «Πρωινά Νέα», «Κόνιτσα», «Ηπειρωτική Εστία» των Ιωαννίνων.

Το Καλοκαίρι του 1969 και σε ηλικία 65 χρόνων πατρεύτηκε την Τριάδα Θεόδωρου Ζωητού, από την Ερατινή Ρούμελης. Ο γάμος του έγινε στον Άγιο Σπυρίδωνα Παγκρατίου σε πολύ στενό κύκλο.

Απεβίωσε στην Αθήνα, στις 9 Μαΐου 1994. Όλη του την περιουσία την κληροδότησε στον Σύλλογο Ασημοχωρίου, για Φιλανθρωπικούς και κοινωνικούς σκοπούς.

Έλεγε χαρακτηριστικά: «Αφήνω την περιουσία μου στο μοναδικό αγαπητό μου παιδί, το Σύλλογο των Ασημοχωριτών». Οι σκοποί για τους οποίους ο διαθέτης κληροδότησε την περιουσία του απορρέουν από τη διαθήκη του. Συνεπώς η περιουσία που άφησε ρητώς ο διαθέτης αποτελεί «Κεφάλαιο Αυτοτελούς Διαχείρισης Βασιλείου Κ. Χρήστου».

Διαχειριστές είναι οι ρητώς ορισμέ-

νοι από τον διαθέτη εκτελεστές της διαθήκης του οι: Πασχάλης Δ. Μανώλης από Λαγκάδα, Ευριπίδης, Ζωγράφος από χιονιάδες και Μάρθα Πασχ. Μανώλη από Λαγκάδα και το εκάστοτε Δ.Σ. του Συλλόγου Ασημοχωριτών Αττικής «Η Πρόοδος».

Συνέχεια των Μεγάλων Ηπειρωτών Ευεργετών αποτελεί ο Βασίλειος Κ. Χρήστου. Η ευεργεσία του έχει καθ' θα έχει διάρκεια, θα μένει ακοίμητη και θα αποτελεί πηγή μνήμης και η τιμή προς αυτήν θα είναι διαρκής.

Ιερό χρέος και καθήκον προσωπικό (ο γράφων είναι υπό την σκιάν του από το 1967) όλων μας, εκτελεστών και τον εκάστοτε Δ.Σ. του Συλλόγου Ασημοχωριτών) είναι να συνεχίσουμε το πνεύμα

της ευεργεσίας, ως απότιση ευγνωμοσύνης, εις ανταπόδοση σε αυτόν, στην ψυχή του, το αγαθό και το καλό που επεδίωξε ώστε, το κληροδοτήμά του να πάρει τη θέση που του αρμόζει: στους Ηπειρώτες Ευεργέτες.

1. Απεβίωσε στα Γιάννενα 25/08/ 1923. Αδελφή της η Δέσπω, μητέρας της Πολυξένης Γιαννούλη, που ήταν παντρεμένη στη Λαγκάδα και σύζυγος του Σπύρου Μπλιθικιώτη (η Πολυξένη και ο Βασ. Χρήστου ήταν πρώτα ξαδέλφια). Έλεγε χαρακτηριστικά όταν ήταν άρρωστη η μητέρα του: «Εγώ ήμουν στο χωριό με τον αδελφό μου Γιώργο, μας περιποιόταν η πρώτη μου εξαδέλφη Πολυξένη, σαν να ήταν μάνα μας».

2. Κωνσταντίνου.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ

τους συνεργάτες μας να αποφεύγουν τα πολυσέλιδα άρθρα για να μπορούμε να δημοσιεύουμε περισσότερες εργασίες.

ΣΥΝ. ΕΠ.

**Info
Center**

**ΚΕΝΤΡΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ**

ΤΜΗΜΑΤΑ:

- ✓ JUNIOR - ΜΑΘΗΤΙΚΑ ✓ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ECDL
- ✓ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ ✓ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

Υπεύθυνος Σπουδών: **ΣΠΙΛΙΟΣ Ι. ΒΑΣΙΛΗΣ**

Πτυχ. Εφαρμοσμένης Πληροφορικής Πανεπιστημίου Μακεδονίας

Κόνιτσα, Παπαδιαμάντη 6

☎ 26550 22688 - ☎ 6977871424 - e-mail: infocenter@otenet.gr

Κόνιτσα

**Μην ξεχνάτε
τη συνδρομή σας
Είναι το στήριγμα
του περιοδικού μας**

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

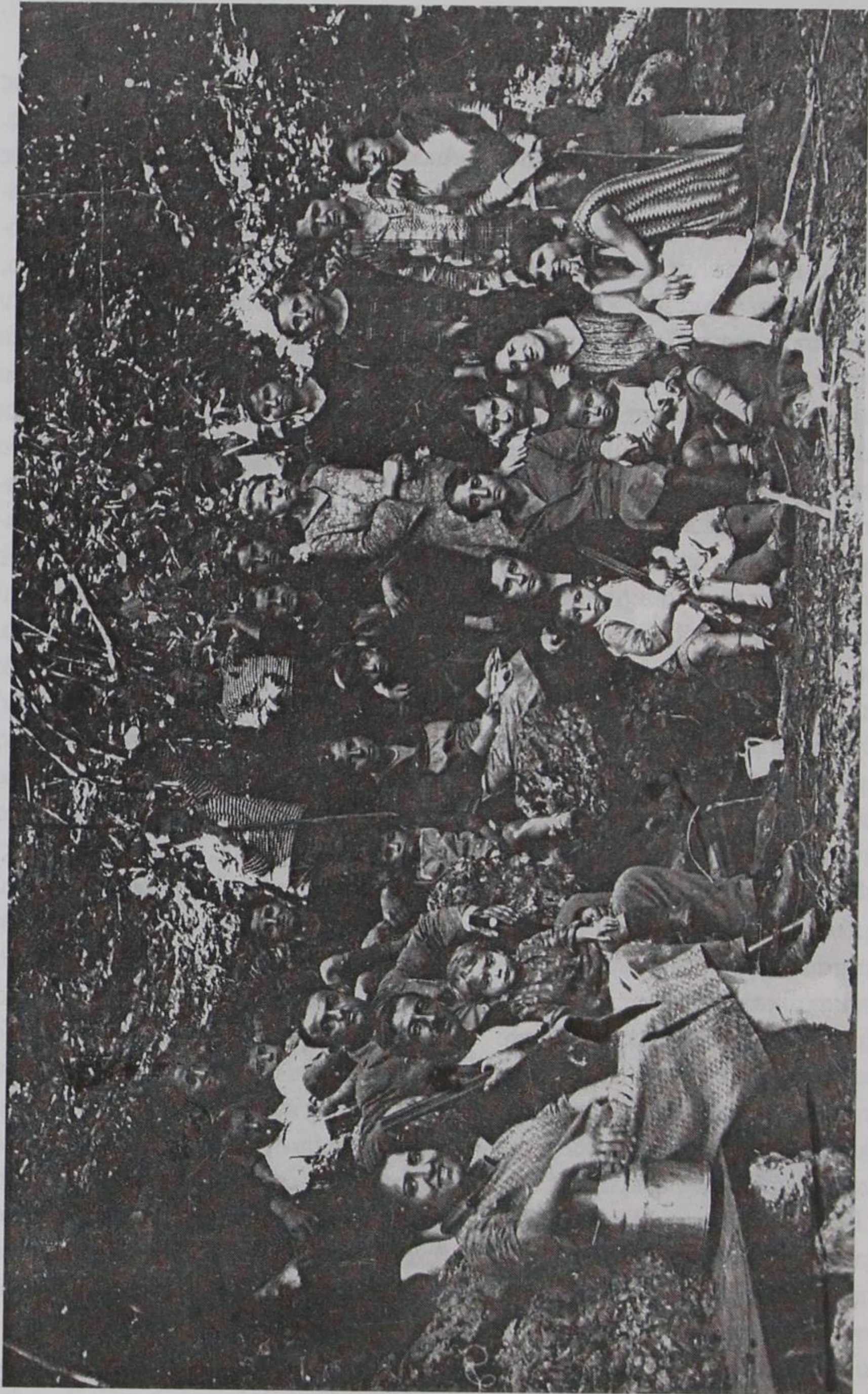
Ήταν το 1949 που μόλις είχα τελειώσει το γυμνάσιο κι αφού ξεκουράστηκα αρκετά κάποια μέρα, αρχάς Αυγούστου, πήγαμε στον κάμπο, σ' ένα χωράφι που είχαμε στα ποτιστικά, για αγροτικές δουλειές, κοντά στην Αγία Τριάδα. Νερό, πίναμε από το αυλάκι που ποτίζαμε. Σε δύο-τρεις μέρες τελειώσαμε ότι είχαμε να κάνουμε. Έπρεπε όμως ν' αποφασίσω, γιατί ο καιρός μάζευε, να φύγω στην Αθήνα, να βουλευτώ κάπου για να μπορέσω να σπουδάσω. Εκείνες τις μέρες, με βρίσκει ένας που είχε κάποιο πόστο και μου λέει, ευγενέστατα, «πέρνα όποτε μπορείς από το γραφείο, κάτι θέλω να σου πω» την επαύριο πήγα. Με δέχτηκε με συμπάθεια και με παρότρυνε να πάρω κάτι, μια και ο καφετζής ήταν παρών.

Με την άδειά του κάθησα στην καρέκλα και περίμενα. Κι αφού μου είπε λίγα για τον καιρό, μπήκε στο θέμα. «Ξέρω τις αριστερές σου ιδέες, δεν είναι κακό, κράτατες για σένα και κάνε παρέα με αριστερούς. Αν από τη συζήτηση καταλάβεις κάτι ύποπτο, έλα και πέστο μου». «Μην βιαστείς να μου απαντήσεις. Σκέψου καλά. Δεν μας πήρε η βία, σε δέκα ή δεκαπέντε μέρες έρχεσαι και το ξανασυζητάμε. «Πήγα να ψελλίσω ότι δεν είναι του χαρακτήρα μου» και με διέκοψε, υπενθυμίζοντάς με να μην βιαστώ ν' απαντήσω. Έφυγα. Μίλησα με τον πατέρα μου το βράδυ και την άλλη μέρα το πρωί, με το λεωφορείο έφυγα για Γιάννινα κι από εκεί, Αθήνα. Κατέλυσα στην αδερφή της γιαγιάς μου στο Παγκράτι, η οποία μάλιστα

με δέχτηκε με μεγάλη χαρά. Την άλλη μέρα, ήλθα σε επαφή μ' έναν θείο μου τον Κωνσταντίνο Τσίλη που σπούδαζε στο Πολυτεχνείο και παράλληλα για να συντηρείται, πωλούσε ξηρούς καρπούς σ' έναν κινηματογράφο, τέρμα της οδού Ιπποκράτους (μου διαφεύγει τ' όνομά του). Συζητήσαμε το πρόβλημα μου. Ήθελα και γω να σπουδάσω και μου ερχόταν ντροπή να με συντηρεί η παραγιαγιά μου. Μου λέει λοιπόν ότι αυτός σε λίγες μέρες θα τελείωνε και μου πρότεινε να πάρω εγώ το πόστο του και θα με εφοδίαζε μάλιστα και με αρκετό εμπόρευμα, για να μην δυσκολευτώ τον πρώτο καιρό.

Χαρά εγώ! Δεν περνάνε δύο μέρες και με περιλαβαίνει ένας πυρετός, απότομα 40. Σε μία εβδομάδα είχα γίνει ράκος. Ούτε ασπιρίνες ούτε κινίνο μούκαναν τίποτε. Με πληροφορήσαν από το σπίτι, ότι στο Δημοτικό Νοσοκομείο που ήταν απέναντι από το οφθαλμιατρείο, είναι ένας γιατρός ονόματι Γουσγούνης από την Κόνιτσα.

Με πολύ κόπο έφθασα στο θυρωρείο. Τί είπα εκεί και πως βρέθηκα στο Λοιμωδών Νόσων στην Αγία Βαρβάρα δεν κατάλαβα. Εκεί ήταν αρκετά τόλ, το ένα δίπλα στο άλλο. Αυτά τα είδα όταν πήρα το εξιτήριο. Στο τελευταίο (από την είσοδο του νοσοκομείου), βάζαν όσους είχαν ελάχιστες πιθανότητες να βγουν από εκεί ζωντανοί. Εμένα εκεί με βάλαν. Ανέκτησα τις αισθήσεις μου σ' ένα θάλαμο με δύο από τη μία μεριά και δύο απέναντι, γιατί στη μέση ήταν διάδρομος. Έτσι ήταν διαμορφωμένο το τόλ από την είσοδο, μέχρι το

Η Φωτογραφία είναι το Στόμιο στην θέση Λευτοκαρυά.

Από αριστερά καθιστή: 1. Ουρανία Μπούνα του Ιωάννη, 2. Δίπλα καθιστός ο Θωμάς Μπούνας έχει στην αγκαλιά του την κόρη του Ουρανία, 3. Λίγο δίπλα και άνω Φώτος Μπούνας του Ιωάννη, 4. Απέναντι δεξιά με ένα αγόρι στην αγκαλιά άγνωστη, 5. Ανωτέρα Μπούνα (Μάνα μου), 6. Δεξιότερα με χωρίστρα άγνωστη. 7. Ευθαλία Κολέτση και 8. πιο δεξιά τελευταία καθιστή Ιουλιέττα Κολέτση.

ΖΗΣΗΣ ΙΩΣΗΦ ΚΑΡΑΜΠΕΡΗΣ · 1924·21·7·1986
(ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ ΠΡΙΝ 24 ΧΡΟΝΙΑ)

Ανθρωπος με πλήρη συναίσθηση της εκτελέσεως του καθήκοντος και της θυσίας, έντιμος, εργατικός, με ήθος και ευπρέπεια, καλοσυνάτος, σοβαρός, ολιγόλογος.

Τέτοιοι άνθρωποι σαν τον Ζήση Καραμπέρη, από το Παλαιοσέλι-Κονίτσης, οι επιζώντες δεν πρέπει, δεν επιτρέπεται ν' αφήνουν τη λήθη ανενόχλητα να τους επισκιάζει, αλλά να τους παρουσιάζουν σαν φωτεινούς οδοδείκτες στους διερχόμενους διαβάτες στο δύσκολο δρόμο της ζωής τους.

Από τα παιδικά του χρόνια, αντί να χαίρεται, όπως θα έπρεπε, τον βρήκε ο πόλεμος.

Εκεί στο ορεινό και δυσπρόσιτο χωριό του, το Παλαιοσέλι, έζησε και είδε με τα μάτια του τι θα πει πόλεμος και πως αλόγιστοι και ανεγκέφαλοι ηγέτες οδηγούν τους νέους στο θάνατο.

Κοντά στο χωριό του έγινε το 1940 τρομερή μάχη μεταξύ του επιτεθέντος Ιταλικού Στρατού κατά του αμυνομένου Ελληνικού Στρατού. Κι εκεί πάλι έγινε η παράδοση ολόκληρης της περίφημης Ιταλικής Μεραρχίας Τζούλια στον Ελλ. Στρατό και είδε πως ο άνθρωπος γίνεται ράκος.

Στο Παλαιοσέλι πάλι, έζησε τα χρόνια της Κατοχής, τότε που η πείνα θέριζε τον κόσμο.

Μικρό παιδί βάδισε μέρες «ζαλκωμένος» με αλάτι που πάλι «ζαλκωμένος»

το είχε φέρει από την Ηγουμενίτσα και το πήγαινε στα εύφορα κασιοχώρια των Γρεβενών να το ανταλλάξει με σάρι. Δεν πρόλαβε να τελειώσει ο πόλεμος κι άρχισε ο αλληλοσπαραγμός.

Αναγκάστηκε να κατεβεί στα Γιάννινα να μάθει καμιά τέχνη για να ζήσει. Και επειδή του άρεσαν πολύ τα αυτοκίνητα, πήγε σε Στρατιωτικό Συνεργείο όπου έμαθε τέλεια την οδήγηση και την επισκευή αυτοκινήτων, άρχισε να εργάζεται ως οδηγός αυτοκινήτου.

Επιστρατεύτηκε το 1945 και υπηρέτησε μέχρι το 1949, πάντοτε ως οδηγός αυτοκινήτου στο Υγειονομικό Σώμα και πάλι, μετά την απόλυσή του και μέχρι το τέλος της ζωής του, εργάζονταν ως οδηγός αυτοκινήτου.

Τον γνώρισα στην Κόνιτσα το 1969 ως οδηγό ταξί. Ευγενής, διακριτικός, τυπικός, προθυμότετος στην εξυπηρέτηση.

Δεν είχα δικό μου αυτοκίνητο και για να εξυπηρετηθώ στη δουλειά μου, έπαιρνα πάντοτε ταξί. Μαζί του έκανα πάμπολλα δρομολόγια και πέραν των ορίων της Ηπείρου.

Γνωριστήκαμε καλά και επειδή έχω ένα «χούι» (συνήθεια) όταν κάποιον εκτιμώ για την άψογη συμπεριφορά του, τον καλό του τρόπο, το ήθος, την παιδεία, τον προτιμώ στη δουλειά μου, με αποτέλεσμα κάποτε να παρεξηγούμαι από τους συναδέλφους του, χωρίς να

έχω κάποιο λόγο μαζί τους.

Έτσι ο Ζήσης, μόνον όταν τον ερωτούσα, απαντούσε.

Ατελείωτες ήταν οι διηγήσεις του τόσο κατά την ιστορική μάχη της Κόνιτσας, όσο και όπου αλλού υπηρέτησε κατά τη διάρκεια αυτού του αισχρού πολέμου, που πολλές φορές αναγκάζονταν να μεταφέρει στους ώμους του τους τραυματισμένους στρατιώτες αφηφώντας τον κίνδυνο που διέτρεχε περνώντας ανάμεσα στα ασταμάτητα πυρά, για να προλάβει να σηκώσει και να μεταφέρει σε ασφαλέστερο μέρος τον τραυματία που σαν τον εαυτό του αγαπούσε.

Την μικρή βαρνηκοΐα που είχε, εκεί απέκτησε.

Και ναι μεν πέρασαν ή μάλλον σταμάτησαν οι πόλεμοι αυτοί, «δόξα τω Θεώ», άρχισε κατόπιν ο αγώνας για την επιβίωση. Όπως είπαμε, τα παιδικά του χρόνια ήταν πολύ δύσκολα. Ούτε γράμματα πολλά, ούτε τέχνη μπόρεσε να μάθει.

Δυσκολεύτηκε να βρει δουλειά. Ευτυχώς που στο Στρατό είχε γίνει ένας έμπειρος οδηγός αυτοκινήτου.

Νοίκιασε ή αγόρασε με ευκολίες πληρωμής ένα φορτηγό αυτοκίνητο και μ' αυτό εκτελούσε μεταφορές ανθρώπων και πραγμάτων μεταξύ Κονίτσης και των χωριών της Λάκκας Αώου. Ο αυτοκινητόδρομος μόλις είχε διανοιχτεί πολύ πρόχειρα και ήταν στενός, γεμάτος λάσπες και χιόνια και πάγους.

Όσο κι αν πρόσεχε, το αυτοκίνητο

εύκολα του ξέφευγε παρότι πολύ το πρόσεχε. Όμως κάποια φορά ξέφυγε από το δρόμο το αυτοκίνητο γιατί από τις πολλές λάσπες δεν μπορούσαν εύκολα τα φρένα να πιάσουν, έγειρε προς το γκρεμό κι ήταν έτοιμο να πέσει στο χάος, αλλά ευτυχώς σκάλωσε στον κορμό ενός αιωνόβιου πεύκου.

Κανείς από τους επιβάτες δεν έπαθε τίποτε.

Για την ως εκ θαύματος διάσωσή του αυτή είχε φτιάσει εκεί ένα μικρό εικόνισμα, δεν ξέρω αν υπάρχει ακόμη.

Την επικίνδυνη αυτή εργασία δεν την άντεξε άλλο, αναγκάστηκε ν' αγοράσει νέο αυτοκίνητο και έβγαλε άδεια ταξί, εργοστασίου κατασκευής HOLDEN.

Μ' αυτό το ταξί τον γνώρισα, ίσως να ήταν το πρώτο και το τελευταίο.

Έλα όμως που και ο ανθρώπινος οργανισμός είναι σαν τη μηχανή του αυτοκινήτου. Με τόσα ζόρια, σε τέτοιους παλιόδρομους και επί πολλά χρόνια να ζει με μεγάλη αγωνία, φόβο και τρόμο, πόσο ν' αντέξει. Συν τα απρόοπτα συμβάντα μεταξύ των οποίων και ο θάνατος της πολυαγαπημένης μητέρας του, της μακαρίτισσας κυρα Φροσύνης. Ένας άνθρωπος γεμάτος καλοσύνη και που το χαμόγελό στο πρόσωπό της να λάμπει.

Πολλές φορές πηγαίνοντας μαζί του δρομολόγια στα χωριά της Λάκκας Αώου, περνούσε και από το σπίτι του να ιδεί τη μάνα του πώς είναι, προσφέροντας πάντοτε κάτι για την ίδια ή κάτι για το σπίτι.

Και οι δύο χαρές γίνονταν μία και μεγάλη, γεμάτη χαρά και συγκίνηση.

Η κυρά-Φροσύνη φαίνονταν ότι και αυτή θα είχε περάσει στη ζωή της πολλές μόρες και μόνον όταν έβλεπε το Ζήση, έλαμπε από χαρά.

Σαν κοπελούδα έτρεχε αμέσως να ετοιμάσει κάτι να φάμε, ή αυγά τηγανητά ή ό,τι άλλο είχε το σπίτι, και εγκάρδια να το προσφέρει για να μας ευχαριστήσει.

Δεν συνέτρωγε, απλώς χαίρονταν να βλέπει εμάς που τρώγαμε με όρεξη, αυτό της έφθανε.

Έντονα θυμάμαι τις σκηνές αυτές.

Όμως κάποτε κλείνει ο βιολογικός κύκλος.

Η κυρά-Φροσύνη, η μάνα του Ζήση, κουρασμένη καθώς ήταν από τα πολλά της βάσανα, έφυγε από τη ζωή, πήγε να ξεκουραστεί!

Κυρά-Φροσύνη, αιωνία σου η μνήμη!

μη!

Κι όταν στις 40 ή στο χρόνο, δεν θυμάμαι ακριβώς, ο Ζήσης πήγε τα ξύλινα κάγκελα και τα τοποθέτησε στον τάφο της γλυκειάς του μανούλας:

Ποιος ξέρει πόσο να στενοχωρέθηκε τότε!

Οι σκέψεις του πόνου, ήταν πολύ πιεστικές. Δεν μπόρεσε εκείνη τη φορά να τις αμπώξει, τον πήρανε σβάρνα.

Κατά την επιστροφή του, εκεί στην κορφή της Σιουσνίτσας, σαν αετός με λαβωμένες από τον πόνο φτερούγες του, έπεσε και σκάλωσε στα αιωνόβια ρόμπολα και έλατα, ζητώντας εις μάτην απ' αυτά βοήθεια.

Πήγε να συναντήσει την κυρα-Φροσύνη, τη μάνα του!

Ήταν εξαίρετος άνθρωπος!

Ζήση, αιωνία σου η μνήμη.

Ιωάννης Γ. Παπαϊωάννου
Κόνιτσα, 21 Ιουλίου 2010

Ο Τζιομπάνος

Κάποτε ένας τζιομπάνος, μπιζέρισε με το τζιομπανιλίκι κι είπε να γίνει παπάς Πάει στο Δεσπότη και τ' λέει:

- Δέσποτά μ', να με κάν'ς παπά. Θα σ' δώσω διακόσια πρόβατα.
- Πώς να σε κάνω παπά, ευλογημένε, αφού δεν ξέρεις γράμματα.
- Δέσποτά μ', γράμματα δεν ξέρω, αλλά πάω στην εκκλησιά κάθε Κυριακή. Την ξέρω τη λειτουργία.
- Και το Ευαγγέλιο, ευλογημένε, πώς θα το διαβάζεις;
- Έχω τον τρόπο μ' εγώ. Σ' φιλώ τα χέρια, κάνε με παπά να γλυτώσω απ' την τυράγνια.

Πείστηκε ο δεσπότης, τον κάνει παπά.

Την πρώτη Κυριακή στη λειτουργία καλά τα κατάφερε ο παπα-τζιομπάνος. Όταν ήρθε η ώρα για το ευαγγέλιο, τόχε κανονισμένο. Ένα παιδί γραμματιζόμενο στεκόταν από μέσα, δίπλα στην Ωραία Πύλη, χωρίς να φαίνεται και διάβαζε σιγανά στον παπά:

- «Τω καιρώ εκείνω»...»
- «Τω καιρώ εκείνω οοο»..., έλεγε κι ο παπάς τραγουδιστά και κορδώνονταν
- «Επορεύετο ο Ιησούς εις πόλιν καλουμένην Ναϊν...»
- «Επορεύετο ο Ιησούς εις πόλιν καλουμένην Ναϊν...» έλεγε κι ο παπάς...

Έτσι τόπαν όλο το ευαγγέλιο και χαμπάρι δεν πήρε ο κόσμος.

Στο τέλος όμως, προσθέτει το παιδί ψιθυριστά: «Μπράβο κερατά παπά, καλά τόπες το ευαγγέλιο».

Κι ο παπάς λέει τραγουδιστά και σοβαρά: ««Μπράααβο κερατά παπά, καλά τόπες το ευαγγέλιο οο οοο».

Χάθ' καν τ' αυτιά

Δυο γυναίκες μεγάλης ηλικίας κάθονταν, όπως κάθε απόγευμα, στην αυλή κουβεντιάζοντας. Ήταν Άνοιξη και καθώς αγνάντευαν τα βουνά της Κόνιτσας, λέει η μια:

- Συμπεθέρα, άκουσες φέτος τον κούκο;
- Μπα, δεν έρχονται τώρα οι κούκοι, έχω χρόνια να τ'ς ακούσω. Χάθ' καν κι αυτοί.
- Χάθ' καν, λέει κι η άλλη.
- Μάνα, φωνάζει ο γιος της μιας, που κλάδευε στον κήπο και άκουσε την κουβέντα. Τα αυτιά σας χάθηκαν.

Προς το περιοδικό «Κόνιτσα»

Ένα χρόνο μετά! Τραγική ειρωνεία

Καθήκον ιερό μαζί και υπόσχεση μου υπαγορεύουν ένα χρόνο μετά να

καταθέσω στο περιοδικό «Κόνιτσα» το παρακάτω κείμενο που είχε γράψει ο πατέρας μου στη μνήμη του αξέχαστου Κώστα Δούκα (Κουτσιουβή).

Προς συντακτική επιτροπή του Περιοδικού Κόνιτσα

Φαίνεται πως ο Χάρος έβαλε για τα καλά χέρι στο χωριό μου Καστάνιανη την τελευταία διετία και δεν πήρε μόνο γέρους, που στο κάτω-κάτω φάγαμε το ψωμί μας, αλλά και νέους πολλούς και αξιόλογους.

Χθες, 27 του μήνα Σεπτέμβρη, μας έφυγε στην Αθήνα απ' την επάρατη αρρώστια, καρκίνο, ο Κώστας Δούκας του Παπά-Τόλη και της Ευγενίας μας (αδερφής).

Ο μεγάλος αυτός νους, που από τα μικρά του χρόνια καθώς μόλις δύο τάξεις στο γυμνάσιο πήγε, λόγω της ανώμαλης κατάστασης στον Εμφύλιο, μπήκε στον αγώνα της ζωής με οράματα και ιδανικά για μια καλύτερη και δίκαιη κοινωνία. Για μερικά χρόνια έκανε το δάσκαλο στα ανταρτοκρατούμενα χωριά. Με τη λήξη του Εμφυλίου βρέθηκε στην Αλβανία και Ανατολικές χώρες. Είχε ήδη λάβει μέρος στις μάχες του Γράμμου και στο Βίτσι απ' όπου αιχμαλωτίστηκε και παραδόθηκε στις 29 Αυγούστου του 1949 στο Στρατόπεδο Κοζάνης. Προσελήφθη χάρη του Αλέκου Παπαδήμα (ξάδερφου) στην εταιρεία οικοδομικών έργων του Κωπτάκη όπου ανέπτυξε αξιόλογη δράση, μέχρι που τον κάνανε προσωπάρχη και δεξί χέρι στην Αθήνα όπου μετέφερε τα γραφεία της η εταιρεία. Και σε πολλούς φάνηκε χρήσιμος, υπήρξε για πολλά χρόνια γραμματέας της Αδελφότητας μας Αθηνών με ποικίλες και ανεπανάληπτες εκδηλώσεις κάθε καλοκαίρι με θεατρικά έργα του Ψαθά αξιόλογα, απήγγειλε ωραία, και ήταν και είναι πολύ εκλεπτυσμένες πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Και έφυγες Κώστα, αφήνοντας τη σύζυγο σου Ευανθία και τις δύο κόρες σου, η μια παντρεμένη, που τόσο πολύ χαιρόσουν τον εγγονό σου Κωστάκη. Ήσουν Κώστα από την Ηρώων και Μαρτύρων Γενιά και έμεινες πιστός μέχρι τα τελευταία σου. Παρακαταθήκη ανεκτίμητη για τους οικείους σου και καμάρι του χωριού μας, Κουτσιουβή.

Έφυγες να ανταμώσεις τους γονείς σου και τ' αδέρφια σου, Λάμπρο και Αλεξάνδρα και τον Γαμπρό σου Χρυσόστομο περιέργως απ' την ίδια αρρώστια. Ίσως να φύγεις μ' ένα καημό, που δεν σε φέραν στο χωριό. Αιωνία θα ναι η μνήμη σου, Κώστα Λεβέντη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ

Ο Κώστας Δούκας με την παρουσία του τον υπερβατικό του λόγο και την αγάπη του για την ποίηση και την Καστιάνιανη επηρέασε και καθώρισε τη σκέψη και ως ένα μεγάλο βαθμό το χαρακτήρα των πολιτιστικών εκδηλώσεων του χωριού μας.

Έφυγε από τη σύντομη και ίσως και μάταιη αυτή ζωή στις 27 Σεπτέμβρη του 2008.

Σχεδόν ένα χρόνο μετά τον ανιψιό ακολούθησε όπως η μοίρα ώρισε κι ο πατέρας μου Ανδρέας Παπαχρήστος ο γνωστός κι αγαπητός κυρ-Ανδρέας.

Το μικρό του εργαστήρι δεν ήταν μόνο χώρος σκληρής χειρωνακτικής εργασίας και δημιουργίας (παπούτσια για βιοπαλαιστές του βουνού και λάτρεις της φύσης) αλλά και στέκι συζητήσεων γύρω από λογοτεχνία, ιστορία και πολιτική.

Δυσκολίες ποικίλες της εποχής του μπήκαν τροχοπέδη στη μεγάλη του επιθυμία να σπουδάσει.

Διάβαζε πολύ και με εκπληκτική μνήμη κι εντυπωσιακή διαύγεια αφηγούνταν διάφορα γεγονότα απ' την καθημερινή κοινωνική ζωή αλλά κι απ' την κατοχή, απ' την εθνική αντίσταση κ.λπ. Απ' τους τελευταίους της γενιάς

του που με απόλυτο σεβασμό κατέθετε και το στεφάνι της Π.Ε.Ε.Α. στις εθνικές γιορτές.

Μια μικρή συμβολή στην πολιτιστική παράδοση του τόπου μας είναι και το βιβλίο του «Σκόρπια κι ανάκατα».

Εργασιομανής, δίκαιος, ακέραιος.

Αρχή του σ' αυτό «Η εργασία μας απομακρύνει από τρία κακά: την πλήξη, την κακία και τη φτώχεια».

Εργαζόταν για την δημιουργία και δεν είχε το χρήμα αυτοσκοπό! Το γνωρίζετε καλλίτερα όσοι διαβάζετε αυτά τα λόγια τώρα.

Σε κάποια παρατήρησή μου για τις πολύ χαμηλές τιμές που είχε μου απάντησε χαρακτηριστικά. «Έτσι προσφέρω στον τόπο μου και προτιμούσα να δουλεύω τζάμπα παρά να ζω τζάμπα».

Με σιγκινεί η εκτίμηση που εκφράζεται μέσα από λόγια γνωστών και φίλων που με συναντούν.

Ήταν κι ο πατέρας μου όπως κι ο Κουτσιουβής απ' την Ηρώων και μαρτύρων τη γενιά κι έμειναν πιστοί μέχρι τα τελευταία τους.

Η μνήμη είναι φόρος τιμή που τους πρέπει και αυτή σεβόμενη καταθέτω στο γηροκομείο Κόνιτσας 100 ευρώ

ΜΑΡΟΥΛΑ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

Ο τρίτος μονόδρομος

Πολύ φοβάμαι πως και σε αυτές τις Δημοτικές Εκλογές του Νοεμβρίου θα ακούσουμε γνωστές κοινοτυπίες από τους υποψηφίους των (κομματικών κυρίως) παρατάξεων που θα αφορούν την «μεγάλη ευκαιρία της Κόνιτσας για ανάπτυξη» ή «τις εκπληκτικές προοπτικές του διευρυμένου Δήμου», ακόμη και «για τη συμμετοχή του λαού στις αποφάσεις που τον αφορούν» (ειδικά το τελευταίο είναι ένα ωραίο μότο που «πιάνει» ακόμη προεκλογικά παρά τη γελοιότητά του όσον αφορά την προσπάθεια εφαρμογής του).

Ο κόσμος αλλάζει και δυστυχώς εμείς έχουμε αφήσει τις τύχες μας σε συμπολίτες μας που –παρά τις καλές προθέσεις τους να προσφέρουν, δεν το αμφισβητώ αυτό- είτε αποδεικνύονται ανίκανοι στην πορεία, είτε απογοητεύονται από τον τρόπο λειτουργίας των θεσμών και εγκαταλείπουν την όποια προσπάθεια στη μέση.

Οι πολίτες σιγά σιγά στις περισσότερες πόλεις το έχουν καταλάβει πως το μοντέλο αυτό κατέληξε σε αδιέξοδο όσον αφορά την καθημερινότητά τους, και έτσι έχουν πάρει την κατάσταση στα χέρια τους δημιουργώντας ομάδες ή «κινήσεις πολιτών» που λειτουργούν και δουλεύουν σε πρακτικό επίπεδο με βάση την κοινή λογική για τη ζωή τους.

Δημιουργούν παρέες που ενεργούν για το κοινό συμφέρον πέρα από αποτυχημένους διαχωρισμούς τύπου «αρι-

στεράς – δεξιάς». Κάνουν προτάσεις – μελέτες μόνοι τους στους Δήμους και βρίσκουν και τρόπους χρηματοδότησης έτσι ώστε να είναι δύσκολο να τους αρνηθεί η υλοποίησή τους.

Ο τόπος χρειάζεται μια σύγχρονη επανάσταση για να αλλάξει, θέλει δημιουργικές ομάδες ανθρώπων που δεν θα φοβούνται πολιτικό κόστος, να δώσουν χρώμα σε αυτή την γκρίζα πόλη, χρειάζεται ανθρώπους άνω του μετρίου να δώσουν λύση εκεί που οι μέτριοι διαχειριστές της εξουσίας είτε δεν μπορούν είτε αδιαφορούν. Ομάδες χωρίς «αργηγούς» αλλά με πολίτες αξιοπρεπείς και ανιδιοτελείς που δεν τους ενδιαφέρουν ούτε εκλογές ούτε επιπλέον μισθοί.

Πολύ φοβάμαι πως ο «Καλλικράτης» θα γεννήσει έναν καινούριο Δήμο που –και εξαιτίας της μεγάλης του έκτασης- θα βάλει σε δεύτερη μοίρα θέματα που αφορούν την ποιότητα της ζωής μας. Εδώ μια «Κίνηση Πολιτών» μπορεί να λειτουργήσει συμβουλευτικά σε πρώτη φάση ή να αναλάβει ζητήματα όπως:

- δημιουργία εθελοντικών ομάδων για καθαριότητα κοινόχρηστων χώρων
- φύλαξη δασών σε περιόδους επικίνδυνες για πυρκαγιές
- δεντροφυτεύσεις (γενικά η έννοια του εθελοντισμού λείπει από τα γονίδιά μας και κάποια στιγμή πρέπει να μπει σαν στόχος από την μικρή ηλικία- πρόσφατο παράδειγμα ουσιαστικού εθε-

λοντισμού η κινητοποίηση πολιτών στις φωτιές στη Σάμο με άμεσο αποτέλεσμα)

- Επαναλειτουργία ραδιοφώνου-κινηματογράφου

- Λειτουργία ενός σωστού παιδότοπου με σύγχρονες προδιαγραφές ασφαλείας

- Θεατρική παράσταση μία φορά την εβδομάδα σε συνεργασία με θέατρα των Ιωαννίνων

- Διαφημιστικές καμπάνιες που αφορούν την οδηγική συμπεριφορά μικρών και μεγάλων

- Πρωτοβουλίες για να ξεπεράσουμε ρατσιστικά κόμπλεξ που έχουμε σαν κοινωνία

- Προώθηση προβλημάτων των μεταναστών που ζουν στην πόλη μας

- Δημιουργία ομάδας μπάσκετ – βόλλευ ανδρών και γυναικών

Ο κύριος ρόλος των Δημοτικών Αρχών είναι να δημιουργεί τις υποδομές. Όλα τα υπόλοιπα είμαστε «καταδικασμένοι» οι πολίτες να τα κάνουμε μόνοι μας. Την επομένη των εκλογών μονόδρομος είναι η δημιουργία μιας τέτοιας ομάδας που θα δουλέψει παράλληλα με τον νέο Δήμο με μοναδικό γνώμονα το κοινό συμφέρον. Αυτό που απαιτείται κυρίως είναι αυτογνωσία, αλληλοσεβασμός και κυρίως ωριμότητα από όποιους αποφασίσουν να κάνουν ένα τέτοιο βήμα.

ΘΥΜΙΟΣ ΚΥΡΤΖΟΓΛΟΥ

Νεραντζιά Λ. Κολιού - Σαββίδου

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 80 - ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΠΤΑΛΟΦΟΥ
ΤΗΛ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ: 2310.744.457 - ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ: 2310.640.638
ΚΙΝ. 6945.33.50.33

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο υπό ένταξη 2575 τ.μ.
θέση «ΜΠΕΡΚΟΣ» Άνω Κόνιτσας

Πληροφορίες:

Τηλ. 26550 22779 -

6944945006

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΛΥΝΣΗΣ ΔΕΝ ΕΩΡΑΪΖΕΤΑΙ

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΧΡΗΣΤΙΔΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΟΥ

Σε προηγούμενο τεύχος του περιοδικού «Κόνιτσα» (151), δημοσιεύθηκε άρθρο του προέδρου του δημοτικού συμβουλίου της πόλης, κ. Βασίλη Τσαλιαμάνη σχετικό με την υπόθεση των σκουπιδιών που βρίσκονται δίπλα στον Αώο. Ο κ. Τσαλιαμάνης, αφού πρώτα ανέλυσε την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στην χωματερή και εξήρε το έργο της σημερινής δημοτικής αρχής, αναφέρθηκε με επιστημονική μεθοδικότητα τους τρόπους που πρέπει να εφαρμοστούν για την διαχείριση των απορριμμάτων και τέλος εξαπέλυσε προσβλητικότατη επίθεση εναντίον των κατοίκων του Ελληνικού στα Καστανοχώρια, οι οποίοι αγωνίζονται περισσότερο από τρία χρόνια να μην γίνει ΧΥΤΑ στην περιοχή τους. Πίσω από τις προτάσεις του διαφαίνεται ό,τι ακριβώς κάνουν όσοι άρχουν. Συμβουλές για την ζωή μας (ώστε να μπορούν να την καθορίζουν ευκολότερα) και προπαγάνδα. Η προεκλογική εκστρατεία «καλά κρατεί».

Όπως δεν υπάρχει άνθρωπος σε αυτό τον τόπο που δεν δυσφορεί με την κακοσμία των σκουπιδιών, έτσι δεν υπάρχει άνθρωπος που δεν καταναλώνει. Όπως δεν θα βρεις κάποιον να θέλει την χωματερή έξω από την πόρτα του. Όπως όμως υπάρχουν άνθρωποι που θέλουν να βρεθούν λύσεις σε αυτά

τα προβλήματα, υπάρχουν κι άνθρωποι που έχουν βαρεθεί να ακούν κάθε τόσο από τους πολιτικούς τα ίδια και τα ίδια. Το πρόβλημα των σκουπιδιών, σε κάθε περιοχή και σε όλη την επικράτεια δεν είναι μόνο το πώς αντιλαμβανόμαστε την διαχείριση των απορριμμάτων, πως πετάμε δηλαδή αυτά που ψωνίζουμε. Η ουσία του προβλήματος βρίσκεται στην κοινωνία της ανήλεους κερδοφορίας και της υπερκατανάλωσης. Βρίσκεται στο ίδιο το κοινωνικό σύστημα το οποίο μολύνει το περιβάλλον.

Ποιος από τους επιχειρηματίες νοιάζεται για την αλυσίδα διαχείρισης απορριμμάτων αν φύγει το προϊόν που εισάγει στην αγορά από τα χέρια του; Πόσο ειρωνικό είναι να πίνεις νερό από το πλαστικό μπουκάλι που πάνω του γράφει ότι η εταιρία που το εμφιαλώνει υιοθετεί ένα δάσος, αποκλειστικά και μόνο για τις ανάγκες μιας διαφήμισης; Πόσο αλλόκοτο είναι να βάζεις μια ντουζίνα προϊόντα των οποίων οι συσκευασίες, δηλαδή το 60% τουλάχιστον, είναι σκουπίδια, σε μια βιοδιασπώμενη σακούλα που σου δίνει το «κοινωνικά ευαίσθητο» super market; Πόσο αστείο είναι τέλος, να διαβάζεις ένα άρθρο για τις χωματερές, από όσους αύριο ή μεθαύριο στις περιφερειακές ή εθνικές εκλογές θα γεμίσουν τον τόπο με αφίσες και φυλλάδια για

την εκλογή τους; Και σαφέστατα δεν αναφέρομαι στον κ. Τσαλιαμάνη πρωπικά, αλλά σε κάθε απόχρωσης τοπικούς ή μη «άρχοντες». Γιατί όσοι διάγουν στα πλαίσια του πολιτικο/ κοινωνικού συστήματος υπό καθεστώς αμοιβαίας εξυπηρέτησης, οφείλουν και να το αναπαράγουν. Και δουλειά τους είναι να αποπροσανατολίζουν την κοινωνία από τα πραγματικά προβλήματα και να φτιάχνουν εχθρούς στους οποίους πρέπει να στρέψουμε τα βέλη. Εν προκειμένω εχθροί είναι οι υπερήλικες κάτοικοι του Ελληνικού. Μήπως όμως όσοι άρχουν ξεχνούν ή κρύβουν κάτι;

Κρύβουν λοιπόν όσοι άρχουν, ότι η υπόθεση με τα ΧΥΤΑ πανελλαδικά δεν είναι σημερινή αλλά κρατάει από τότε που η κεντρική εξουσία αποφάσισε να ξεφορτωθεί τα σκουπίδια των αστικών κέντρων προς μικρότερες πληθυσμιακά ή «υποβαθμισμένες» (sic) περιοχές γιατί δεν θα μπορούσε να διαχειριστεί την δυσарέσκεια των κατοίκων τους.

Κρύβουν λοιπόν όσοι άρχουν, ότι οι κάτοικοι των μικρών χωριών αντιστάθηκαν πάντα στην βίαιη εγκατάσταση των εργολάβων των ΧΥΤΑ εναντίον της απόφασης να μετατραπούν τα μέρη τους σε βόθρους, όπως άλλωστε θα έκανε κάθε νοήμων άνθρωπος. Τα ΜΑΤ που επιτέθηκαν στους κατοίκους της Λευκίμμης στην Κέρκυρα, σκότωσαν μια έγκυο γυναίκα και τραυμάτισαν πολλούς στο διάβα τους.

Κρύβουν λοιπόν όσοι άρχουν, ότι

καμία πραγματικά ανεξάρτητη μελέτη δεν εγκρίνει την μεταφορά των σκουπιδιών στο Ελληνικό, ιδιαίτερα στο συγκεκριμένο σημείο που πέραν της φυσικής του ομορφιάς (η οποία έχει ήδη σχεδόν καταστραφεί από τις μπουλντόζες) βρίσκεται δίπλα ακριβώς από το μοναστήρι της Τσούκας που αποτελεί μνημείο εξέχουσας πολιτιστικής και ιστορικής σημασίας. Απλώς η τοποθεσία «επιλέχθηκε από την Πολιτεία».

Κρύβουν όσοι άρχουν, ότι οι αγώνες των κατοίκων του Ελληνικού ήταν μαζικοί και δυναμικοί, γιατί κινητοποιήσαν δεκάδες ανθρώπους από τις γύρω περιοχές εναντίον του ΧΥΤΑ. Ο κ. Τσαλιαμάνης τους είδε τρεις. Μα για τρεις ανθρώπους ανέβασαν εννέα διμοιρίες των ΜΑΤ από την Αθήνα; Και μάλιστα οι δύο (από τους τρεις) έχουν και τρεχάματα με την δικαιοσύνη και διώκονται για πληθώρα κακουργημάτων και πλημμελημάτων που οι αστυνομικές αρχές θυμήθηκαν να τα ανασύρουν πριν μερικούς μήνες.

Κρύβουν λοιπόν όσοι άρχουν, ότι στο Ελληνικό συνεχίζουν να αντιστέκονται γιατί οι σημερινοί διαχειριστές της εξουσίας, πριν ένα χρόνο ως αντιπολίτευση τους έταζαν πως όταν γίνουν κυβέρνηση θα αναστείλουν τις εργασίες του ΧΥΤΑ.

Κρύβουν ακόμη όσοι άρχουν, ότι κανένας κάτοικος του Ελληνικού δεν θέλει να υπάρχουν σκουπίδια στην Κόνιτσα ή δίπλα από το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο. Προσπαθούν όμως

οι τοπικοί «άρχοντες» να κάνουν τους κατοίκους της Κόνιτσας να θέλουν να μεταφερθεί το σκουπιδαριό από τον Αώο στο Ελληνικό. Η λύση δηλαδή είναι να φύγουν από μας κι ας μαραζώσουν όλοι οι άλλοι.

Κρύβουν συνάμα όσοι άρχουν, ότι το δικαίωμα κάθε ανθρώπου να ζει αξιοπρεπώς και να απολαμβάνει τα αγαθά της φύσης, τον καθαρό αέρα, τα ποτάμια και τα δάση είναι αδιαπραγμάτευτο και η αντίσταση σε όποιον πάει να το στερήσει επιβεβλημένη. Ας το λάβουν αυτό υπ' όψιν τους τώρα που ετοιμάζονται να βάλουν εισιτήριο στον Εθνικό δρυμό.

Κρύβουν τέλος όσοι άρχουν, ότι όλες οι λύσεις για τα σκουπίδια είναι προσωρινές. Ότι τελικά αυτός ο πολιτι-

σμός, ο πολιτισμός της μόλυνσης δεν εξωραϊζεται όσες επιστημονικές μελέτες κι αν προσπαθήσουν να βάλουν το πρόβλημα κάτω από το χαλί για να μην φαίνεται. Δεν εξωραϊζεται γιατί είναι λάθος από την βάση, από την αρχή του κι ολοένα περισσότεροι άνθρωποι δείχνουν πλέον να το καταλαβαίνουν.

Οφείλουμε να μην επιτρέψουμε να μετατραπεί καμιά γωνιά της επαρχίας σε κρανίου τόπο είτε είναι η Κόνιτσα, είτε η Λευκίμμη, το Ελληνικό ή το Καρβουνάρι. Θα πει κάποιος, «και τώρα, με όλα αυτά τα σκουπίδια γύρω μας τι κάνουμε;» Τι θα λέγατε για έναν ΧΥΤΑ στην Εκάλη δίπλα από τα σπίτια των πλουσίων, των βιομηχάνων, των βουλευτών και των πρωθυπουργάδων; Τολμάει κανείς;

Dr. ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΓΚΟΣ

Οδοντίατρος - Ενδοδοντολόγος

Λέκτορας Οδοντιατρικής Α.Π.Θ.

ΠΑΓΟΥΜΗ & ΕΓΝΑΤΙΑ ΤΗΛ. 2310 265168
ΜΒΑΚΑ 1) ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΙΝ. 6977032376

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΤΣΑΝΟΥ-ΖΕΥΓΟΛΑ

Συμβολαιογράφος

ΑΒΕΡΩΦ - ΚΟΝΙΤΣΑ ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ: 26510 93622
ΤΗΛ.: 26550 22529 ΚΙΝ.: 6945182799

ΗΛΙΑΣ Β. ΚΟΥΚΕΣΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Α.Π.Θ.

Σ. ΜΑΝΑΡΗ 2 ΤΗΛ.: 26510 77585
ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΚΙΝ.: 6932 430093
Τ.Κ. 453 33 e-mail: ikoyk@otenet.gr

HOTEL "ΑΩΟΣ"

RESTAURANT - BAR

ΚΩΝ. ΜΠΛΙΘΙΚΙΩΤΗΣ

1ο χιλιόμετρο εθνικής οδού Κόνιτσας - Κοζάνης

ΤΗΛ: 2655022079 FAX: 2655023079 ΚΟΝΙΤΣΑ
ΤΗΛ: 6972440960 ΤΗΛ: 6972440961

www.epirus.com/hotel-aos

«Ο ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ» ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ

Με το νέο Νόμο για το «Καλλικράτη» και τις επικείμενες Δημοτικές εκλογές, παρατηρούμε πληθώρα υποψηφίων αρχόντων. Αυτό είναι ευχάριστο και Δημοκρατικό. Έτσι γίνεται πάντοτε σε όλες τις εκλογές.

Ιδιαίτερα λοιπόν τώρα στις Δημοτικές εκλογές βλέπουμε:

A) Υποψήφιοι που έχουν διατελέσει άρχοντες, μιά, δυο, τρεις και τέσσερις τετραετίες και ξαναζητούν την ψήφο μας, με το τρανό επιχείρημα **«εάν δεν ήμασταν καλοί, ο λαός δεν θα μας προτιμούσε τόσες φορές κ.λ.π.»**.

B) Οι άλλοι, ουκ ολίγοι, βάζουν υποψηφιότητες με το τρανό κι αυτοί επιχείρημα, **«τι εμείς θα κάνουμε πολύ καλύτερα πράγματα από τους προηγούμενους κ.λ.π.»**. κι αυτό το επιχείρημα **σωστό και σεβαστό**.

Εμείς οι ψηφοφόροι λοιπόν είμαστε το πρόβλημα, εμείς πρέπει να ζυγίσουμε τα πράγματα και να υποστηρίξουμε και να ψηφίσουμε τους **ΑΡΙΣΤΟΥΣ**, εκείνους δηλαδή, που στη ζωή τους είναι επιτυχημένοι επιστήμονες, επιχειρηματίες, δραστήριοι και Δημοκρατικοί πολίτες, άνθρωποι αγαπητοί απ' όλους κι όχι εκείνους, που αποβλέπουν σε οικονομικό ή συνταξιοδοτικό όφελος. Έτσι αφαιρείται το επιχείρημα της επιβάρυνσης του κρατικού προϋπολογισμού

με δεκάδες εκατομμύρια. Δηλαδή εμείς οι ίδιοι οι ψηφοφόροι επιβαρυνόμαστε. Δύσκολα η επιλογή, αυτό είναι η πεμπουσία της Ελληνικής μας Δημοκρατίας.

Κάθε ψηφοφόρος πρέπει σωστά να τα υπολογίζει πέρα από μικροσυμφέροντα και μικροεγωϊσμούς, **ή μικροκομματικές εξαρτήσεις. Αλλά μόνο με πολιτικές εκτιμήσεις και τα συμφέροντα των Νέων Δήμων. Αυτό ας το προσέξουμε όλοι μας.**

Τότε θα μπορέσουμε να επαναλάβουμε τα λόγια του μεγάλου Περικλή **«χρώμεθα πολυτεία (Δήμο), ου ζηλούσιν τους των πέλας νόμους»** δηλαδή έχουμε πολυτεία, που δεν έχει τίποτε να ζηλέψει από του νόμους των άλλων και οι υποψήφιοι Πολιτικοί ταγοί νάχουν υπόψη τους τους λόγους του Δημόκριτου, και για ακόμη μια φορά να μην φανούν.

«κίβδηλοι και αγαθοφανέες, οι λόγω μεν άπαντας έργω δε ουδέν έρδοντες» δηλαδή κίβδηλοι, νενοθευμένοι, ψεύτικοι και αδόκιμοι οι οποίοι στα λόγια υπόσχονται τα πάντα, στην πράξη όμως δεν κάνουν απολύτως τίποτε». Ψηφοφόροι λοιπόν εμείς έχουμε την ευθύνη.

Σωκράτης Μιχ. Οικονόμου
Συν/χος Εκπαιδευτικός

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

κ. Δήμαρχε της Κόνιτσας

Αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω δημόσια μέσω αυμών, ορισμένους άγνωστους κατ' όνομα σε μένα δημότες σας για την αποτελεσματική, σπουδαία και ανιδιοτελή ανθρώπινη αλληλεγγύη που επέδειξαν πρόσφατα στη σύζυγό μου, σε ατύχημα που μας συνέβη στην περιοχή σας.

Στις 21/8/2009 βρισκόμασταν στην πόλη σας για διακοπές και διαμείναμε στο ξενοδοχείο «ΠΑΝΟΡΑΜΑ». Το πρωί της ημέρας εκείνης μαζί με τη σύζυγό μου και τα δύο ανήλικα παιδιά μας πήγαμε να περπατήσουμε στην απολαυστική διαδρομή από το πέτρινο γεφύρι μέχρι τη Μονή Στομίου. Στα 3/4 της διαδρομής περίπου και γύρω στις 12.15 μ.μ., η σύζυγος μου γλίστρησε και έσπασε το πόδι της. Την σύραμε με αφόρητους πόνους μέχρι το ποτάμι για να βάλει το πόδι της στο κρύο νερό μέχρι να μεταφερθεί για πρώτες βοήθειες. Αλλά πώς να μεταφερθεί πίσω όταν στο σημείο του ατυχήματος δεν υπάρχει πρόσβαση αυτοκινήτου (ήταν 30' περίπου μετά το φράγμα) και τα κινητά τηλέφωνα δεν έχουν σήμα;

Αναγκαστικά άφησα την τραυματισμένη σύζυγό μου στο ποτάμι με τα παιδιά και ξεκίνησα προς τα πίσω μέχρι να φτάσω σε σημείο που να μπορώ να τηλεφωνήσω. Προοιωνιζόταν με βε-

βαιότητα μία πολύωρη και αγωνιώδης ταλαιπωρία μέχρι να φτάσω στο σημείο αυτό και στη συνέχεια να ειδοποιηθούν (τα Ε.Μ.Α.Κ. από τα Γιάννενα) και να έλθουν στην περιοχή για να την παραλάβουν, με όποιες επιπτώσεις θα είχε η καθυστέρηση στην κατάσταση του ποδιού της.

Στάθηκα αφάνταστα τυχερός καθώς μη έχοντας διανύσει παρά ελάχιστα μέτρα είδα να έρχεται μπροστά μου «από το πουθενά» να περνά τυχαία ένα φορτηγό που μετέφερε σωλήνες ύδρευσης κάπου στο μοναστήρι. Το φορτηγό αυτό ήταν ψηλό και αμφίβιο, προφανώς το μόνο είδος μεταφορικού μέσου που μπορούσε να φτάσει στο σημείο. Ο οδηγός του με μεγάλη προθυμία μας καθυσύχασε και προσφέρθηκε μόλις ολοκληρώσει την διαδρομή του και ξεφορτώσει τους σωλήνες να μας μεταφέρει στο Κέντρο Υγείας Κόνιτσας.

Πράγματι μετά από 20' περίπου το φορτηγό επανήλθε και ο οδηγός του μαζί με τον συνοδηγό ανέβασαν προσεκτικά την σύζυγό μου στην καμπίνα του φορτηγού. Εκτός των άλλων ο οδηγός αυτός εργαζόταν παλαιότερα ως νοσοκόμος (;) στο ίδιο Κέντρο Υγείας και ήξερε καλά πώς να συμπεριφερθεί στον τραυματία, από ποιο σημείο να τον σηκώσει κ.λ.π. Στη συνέχεια και αφού έβαλε εμένα και τα παιδιά στην καρότσα, με επιδεξιότητα και ταχύτητα οδηγού αγώνων ειδικών διαδρομών, αλλά και ασφάλεια υπεύθυνου οδηγού,

τρέχοντας άλλοτε μέσα από τον χωματόδρομο και άλλοτε διασχίζοντας το ποτάμι, μας έφερε στο Κέντρο Υγείας Κόνιτσας και παρέδωσε τη γυναίκα μου στο προσωπικό του. Μέχρι να συνοδεύσω τη γυναίκα μου στην εφημερεύουσα γιατρό, το φορτηγό έφυγε τρέχοντας, θέλοντας προφανώς ο οδηγός να αποφύγει κάθε από μέρους μου απόπειρα έμπρακτης ευχαρίστησης.

Η συμπεριφορά του αυτή αποτελεί αποκορύφωμα της όλης στάσης του και επαυξάνει την εκτίμησή μας προς το πρόσωπό του. Αλλά δεν μας απαλλάσσει από το καθήκον της έκφρασης δημόσιας ευγνωμοσύνης προς το πρόσωπό του. Όμοια συναισθήματα διατηρούμε και για τον συνοδηγό του, αλλά και για τους ιδιοκτήτες του ξενοδοχείου «ΠΑΝΟΡΑΜΑ» για την περιποιητική και αλληλέγγυα συμπεριφορά τους μετά το ατύχημα.

Είναι βέβαιο ότι τέτοιοι άνθρωποι και τέτοιες συμπεριφορές, άξιες κάθε τιμής και επαίνου, αντανakλούν στην πόλη σας και καταδεικνύουν το υψηλό επίπεδο ήθους και αλληλεγγύης που χαρα-

κτηρίζει τους κατοίκους της. Σε μία εποχή που οι πολίτες απευθύνονται στις αρχές κυρίως για να διαμαρτυρηθούν ή να απαιτήσουν, θεωρούμε ότι η ανάδειξη τέτοιων περιστατικών συμβάλλει στην δημιουργία αισιόδοξων μηνυμάτων προς την κοινωνία. Ευχαριστούμε δημόσια τους ανθρώπους αυτούς, χάρις στους οποίους ένα ατύχημα πέρασε με τις καλύτερες εντυπώσεις, καθώς και τον τρόπο που τους ανέδειξε, στον οποίο με ευχαρίστηση θα έρθουμε ξανά.

κ. Δήμαρχε νομίζω ότι η επιστολή μου αυτή αξίζει τον κόπο να γίνει δημόσια γνωστή στο Δ. Σ. και τους δημότες σας. Κρίνετε εσείς τον τρόπο εάν συμφωνείτε.

Αθήνα, 1/9/2009

Με εκτίμηση
Κώστας Αλ. Παπαδάκης
Δικηγόρος

Υ.Γ. Η επιστολή αυτή εστάλη τότε στον Δήμαρχο, αλλά δεν υπήρξε καμία ανταπόκριση δυστυχώς. Εκ των υστέρων έμαθα ότι ο άνθρωπος αυτός ονομάζεται Παντελής.....

Διήμερος Εορτασμός της Παναγίας στην Ιερά Μονή Μολυβδοσκεπάστου και άλλες εκδηλώσεις στο ομώνυμο χωριό

υπό του υποστρατήγου ε.α. Ι. Δάφνη

Με βαθιά ευλάβεια και κατάνυξη εκατοντάδες προσκυνητών παρέστησαν στο 2ημερο θρησκευτικό πανηγύρι που πραγματοποιείται στην Ιερά Μονή Μολυβδοσκεπάστου 14-15 Αυγούστου, με την ευκαιρία της εορτής Κοιμήσεως της Υπεραγίας ημών Θεοτόκου, που εορτάζεται πανελληνίως, καθώς και από τους απανταχού Ορθοδόξους. Εφέτος εορτάστηκε και στην Παναγία Σουμελά του Πόντου, μετά 87 χρόνια.

Το μεγαλύτερο μέρος της εορτής αφιερώθηκε στην ολονυκτία της 14/15 του μηνός. Ο εορτασμός άρχισε με επιμνημόσυνη δέηση υπέρ του Μακαριστού Σεβαστιανού και συνεχίστηκε με τον Μεγάλο Εσπερινό, τον Παρακλητικό Κανόνα και την εωθινή αρχιερατική θεία λειτουργία, προεξάρχοντας τον Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δρυϊνιού-πόλεως Πωγωνιανής και Κονίτισης κ.κ. Ανδρέου, που εντυπωσίασε με την εμπνευσμένη εθνικοθρησκευτικού περιεχομένου ομιλία του.

Ανήμερα της Παναγίας ακολούθησε δεύτερη πανηγυρική θεία λειτουργία με αρτοκλασία πρωτοστατούντος του ηγουμένου του Μοναστηριού Αρχιμανδρίτου Θεοδώρου, συμπαραστατούμενου από μέλη του Ηγουμενοσυμβουλίου και άλλων κληρικών.

Στο μεστό σε περιεχόμενο κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος κ. Ανδρέας αναφέρθηκε στα ψυχικά χαρίσματα και στον ευλαβή τρόπο ζωής της Παναγίας και Μητέρας μας όπως είπε, στην τοποθέτηση υπό τη σκέπη των περύγων της του Έθνους μας όπως αυτό φάνηκε και στο έπος του 1940, καθώς και στην προστασία όλων των Χριστιανών, ατομικά και συλλογικά.

Στη συνέχεια ο Μητροπολίτης αναφέρθηκε στους κινδύνους που ζώνουν τον ελληνισμό πανταχόθεν, στεκόμενος ιδιαίτερος στο Βορειοπαιρωτικό - που όλοι μας έχουμε την ψευδαίσθηση ως λελυμένο - στις εκτοξευόμενες απειλές των λεγόμενων «Τσάμηδων» της Αλβανίας εις βάρος της ακεραιότητας της πατρίδας μας όπως η πρόσφατη πορεία τους προς Σαγιάδα, η δολοφονία του 37χρονου Αριστοτέλη Γκούμα από Αλβανούς εθνικιστές και ο Μητροπολίτης μνημόνευσε πράξεις της γείτονος χώρας που δεν συνάδουν με τις έννοιες «φιλίας και καλής γειτονίας» όπως αθέτηση συμφωνίας για οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας, εγκατάσταση στους Αγ. Σαράντα τουρκικής ναυτικής βάσεως με 1125 πεζοναύτες και αρπαγή περιουσιών των Ελλήνων. Ο Σεβασμιώτατος αφού κάλυψε και άλλα θέματα όπως: Σκοπιανό, Λαθρομετα

ναστών, παιδείας, πολυτέκνων Αιγαίου κλπ, περάτωσε το εμπειριστατωμένο κήρυγμα του με ανάγνωση περικοπής δηλώσεως του Μίκη Θεοδωράκη ο οποίος κρούει τον κώδωνα του κινδύνου του έθνους μας εξαιτίας της καταπατήσεως των ηθικών και εθνικών αξιών.

Ο μήνας Αύγουστος είναι γεμάτος από εκδηλώσεις, θρησκευτικού, λαογραφικού, αθλητικού και παραδοσιακού χαρακτήρα. Οι εκδηλώσεις - για την ευρύτερη περιοχή Μολυβδοσκεπάστου - πραγματοποιούνται σε υδάτινες περιοχές (ποτάμια- πηγές) δάση, εξωκλήσια, γενικά σε περιοχές εξαιρετικού φυσικού κάλλους και μεταξύ των άλλων οι εκδηλώσεις έχουν και τη μορφή ανταμώματος των ξενιτεμένων.

Την 6η Αυγούστου, εορτή Μεταμορ-

φώσεως του Κυρίου πραγματοποιήθηκε στην «Αϊ Σωτήρα» του χωριού στο βουνό «Δούσκο» θεία λειτουργία που ακολουθήθηκε από παραδοσιακό γεύμα, με φροντίδα της Προέδρου της Αδελφότητας Μολυβδοσκεπαστινών Ελένης Δάφνη.

Επίσης ανήμερα τον Δεκαπενταύγουστο απόγευμα, η νεολαία του χωριού, που είναι διασκορπισμένη σε όλες τις γωνιές της Ελλάδος, έδωσε ένα επιβλητικό παρόν σε μια σύναξη στην γοπευτική περιοχή «Μπορόγια» όπου βρίσκονται οι πηγές του νερού που διαβρέχει όλο τον κάμπο, κάτω από το χωριό.

Η αναφερόμενη εκδήλωση γίνεται για πρώτη φορά και όλοι οι παλαιότεροι ευχήθηκαν στους νέους «καλή αρχή και ευόδωση των προσπαθειών τους».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΜΙΝΤΕΡΗΣ **ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ**

Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ

ST. MARIEN HOSPITAL - BORKEN ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΙΑΤΡΕΙΟ: ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 421 Α ΠΡΩΪ
ΠΛ. ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ «ΥΓΕΙΑ» ΤΗΛ. 6827940
ΤΗΛ. 6390019 ΟΙΚΕΙΑ: ΤΗΛ. 6645647
ΚΙΝ.094511802

ΓΙΩΡΓΟΣ Ι. ΛΑΣΠΟΝΙΚΟΣ **ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ**

ΟΜΗΡΟΥ 51 & ΣΚΟΥΦΑ
Τ.Κ. 106 72 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 3620343 -3617517
FAX. 2103620647 ΚΙΝ. 6977445111
e-mail: gilasonikos@ath.forthnet.gr

Πολιτιστική Εκδήλωση στο Μαυροβούνι

Στις 18 Αυγούστου, μια φεγγαρόλοουστη Αυγουστιάτικη βραδιά, ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μαυροβουνίου, διοργάνωσε μια θαυμάσια, ας μου επιτραπεί η λέξη και δεν είναι υπερβολή, εκδήλωση.

Διοργανωτές της εκδήλωσης, ο εμπνευστής αγαπητός Σωτήρης Τουφίδης, η σύζυγός του Χρυσάνθη, πρόεδρος του Συλλόγου, τα παιδιά τους, ο αεικίνητος και δραστήριος Βαγγέλης Πορφυρίου αλλά κι όλοι οι κάτοικοι του χωριού ντόπιοι και απόδημοι με τη συνεισφορά τους.

Τα κείμενα του Σωτήρη, παρμένα από το βιβλίο που ετοιμάζει και περιμένουμε με μεγάλο ενδιαφέρον, σε τύπο σκετς και διαλόγου, βγαλμένα από την πραγματικότητα, αυθεντικά, ζωντανά, αληθινά, αναφερόμενα σε περασμένες εποχές, απέδωσαν με ζωντανία και φυσικότητα η Χρυσάνθη Τουφίδα και η Ελένη Κισσαματάκη.

Καθισμένες στα πεζούλια, όπως παλιά γίνονταν στις εξώπορτες, άρχιζαν το σχετικό με την καλή έννοια κουτσομπολιό και σχολίαζαν την εξέλιξη της μόδας και της καινούργιας συμπεριφοράς και των νέων ηθών, που από χρόνια φαίνονταν να εισβάλλουν ραγδαία στην κοινωνία των χωριών μας.

Κι όλο αυτό το κουβεντολόι γινόταν, ενώ καρτερούσαν τα ζωντανά να επιστρέψουν από τη βοσκή.

Ωραία, χαρακτηριστικά και συναρπαστικά ήταν και τα αποσπάσματα από το υπό έκδοση βιβλίο, που διάβασε η

Δήμητρα Ρούντα, αφιέρωμα στις γυναίκες, σύζυγο, μάνα και γιαγιά, που παρ' ό,τι εκείνες τις εποχές δεν διέθεταν τα σημερινά υλικά αγαθά, παρ' όλα αυτά αναλάμβαναν και έφεραν εις πέρας, όλες τις υποχρεώσεις της οικογένειας, χωρίς τον αφέντη άντρα, την κολόνα του σπιτιού, όπως τον αποκαλούσαν.

Αυτές αναλάμβαναν το μεγάλωμα ενός τσούρμου από κουτσούβελα, γιατί τότε έκαναν πολλά παιδιά, ενώ ο άντρας μ' ένα ντροβά στον ώμο, μια αλλαξιά ρούχα και λίγο ψωμοτύρι, έπαιρνε το δρόμο για το άγνωστο, όπου βρεθεί κι όπου σταθεί να βρει μια δουλειά, να βγάλει πέντε δεκάρες, να τις δέσει σφιχτά στο μαντήλι του, να τις κάνει κομπόδεμα, να γυρίσει καζαντισμένος στο χωριό του, να διαθέσει τους κόπους του στη φαμίλια του και στο σπιτικό του. Έτσι μεγάλωσαν γενιές και γενιές κι έτσι χτίστηκαν τα σπίτια στην άγονη και κακοτράχαλη, αλλά απείρου κάλλους περιοχή μας.

Η Χρυσάνθη κι ο Βαγγέλης με τις ωραίες φωνές τους τραγούδησαν τραγούδια της ξενιτιάς, τα οποία ευαισθητοποίησαν, συγκίνησαν και ράγισαν καρδιές.

Οι γυναίκες του χωριού έβαλαν όλη την τέχνη της μαγειρικής τους και παρουσίασαν πολλά και νοστιμότατα εδέσματα.

Σ' όλους αξίζουν συγχαρητήρια, αλλά και ευχαριστίες για την όμορφη βραδιά που χάρισαν σ' όλους τους παρευρισκόμενους.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΚΥΡΓΙΑΝΝΗ-ΜΠΟΥΡΗ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗ

Όπως κάθε Αύγουστο έτσι και φέτος η Βούρμπιανη γέμισε με παραθεριστές από την Αθήνα, την Θεσσαλονίκη και τα Γιάννενα, οι οποίοι και πλαισίωσαν τις δυο εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στο χωριό μας.

Στις 10 Αυγούστου ο Δήμος Μαστοροχωρίων οργάνωσε στην πλατεία της Βούρμπιανης λαϊκή βραδιά με εξαιρετο λαϊκό συγκρότημα, στην οποία παρευρέθησαν και γλέντησαν μέχρι πρωίας δεκάδες επισκέπτες από όλα τα γύρω χωριά. Αισιόδοξο για το μέλλον ήταν το γεγονός ότι πολλοί νέοι έδωσαν το παρόν και η πλατεία έσφυζε από τα νειάτα και τον αυθορμητισμό τους.

Δύο ημέρες μετά στις 12 Αυγούστου, ο Πολιτιστικός Σύλλογος Βούρμπιανης διοργάνωσε παραδοσιακή βραδιά με το συγκρότημα του Κώστα Χαλκιά.

Και οι δυο εκδηλώσεις στέφθηκαν με επιτυχία και το χωριό γέμισε από κόσμο που χόρεψε και διασκέδασε, με την νεολαία να πρωτοστατεί.

Επίσης, φέτος στο χωριό μας πραγματοποιήθηκαν δυο παράλληλες βαπτίσεις την ίδια ημέρα, στις 21 Αυγού-

στου, με διαφορά ωρών. Ο Παναγιώτης και η Ερμίνα Ευθυμίου βάπτισαν το αγοράκι τους στους Αγ. Αποστόλους και του έδωσαν το όνομα του παππού Παύλου. Ακολούθησε γεύμα στον ξενώνα «Βούρμπιανη» με συνοδεία λαϊκής ορχήστρας από τα Γιάννενα.

Στον Αϊ-Γιάννη βαπτίστηκε ο γιός του Βαγγέλη και της Αριστέας Τέρτση και πήρε το όνομα του παππού του, Ζήσης. Το γεύμα που ακολούθησε στο κατάστημα του Αποστόλη Νταλαγιώργου πλαισιώθηκε από το συγκρότημα του Γιώργου Χαλκιά.

Όλες οι παραπάνω εκδηλώσεις αναζωογονούν την Βούρμπιανη και μα δίνουν την ελπίδα ότι τα χωριά μας θα παραμείνουν ζωντανά.

Ευχαριστούμε τον Δήμαρχο και το Δημοτικό Συμβούλιο που συμπεριέλαβαν και πάλι την Βούρμπιανη στις καλοκαιρινές πολιτιστικές εκδηλώσεις του Δήμου.

Ευχαριστούμε όλους όσοι με την παρουσία τους τίμησαν το χωριό μας και τον Δήμο μας στην λαϊκή βραδιά και στην εκδήλωση του Πολιτιστικού Συλλόγου της Βούρμπιανης.

ΛΕΥΚΟΘΕΑ ΓΕΩΡΓΑΤΗ

Πρόεδρος

Τοπ. Συμβουλίου Βούρμπιανης

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΛΑΓΚΑΔΙΩΤΩΝ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

35 ΧΡΟΝΙΑ ΔΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ-15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2010

Η Αδελφότητα Λαγκαδιωτών Κόνιτσας ιδρύθηκε στην Αθήνα πριν 35 χρόνια. Από την ίδρυσή της μέχρι σήμερα έχει αξιοζήλευτη δράση και προσφορά. Πήρα αφορμή να αναφερθώ γι' αυτό από όσα είπε την 22-12-2009 σε δημόσια συνεδρίαση ο αγαπητός μας Δήμαρχος του Δήμου Μαστοροχωρίων κ. Σδούκος Κοσμάς. Συγκεκριμένα είπε. «Όπως γνωρίζετε, η Αδελφότητα Λαγκαδιωτών Κόνιτσας, είναι ένας Σύλλογος ιδιαίτερα αξιόλογος με αξιοπρόσεκτη και αξιοζήλευτη πορεία στα πολιτιστικά δρώμενα της περιοχής μας έχει παρουσιάσει αξιόλογο έργο και έχει χρηματοδοτήσει πολλά έργα στο χωριό τους Λαγκάδα (τον ευχαριστούμε θερμά για τα καλά του λόγια).

Η προσμονή της προσφοράς και η συμμετοχή μας στα δρώμενα της Αδελφότητάς μας κάνει να νιώθουμε περήφανοι για όσα πετύχαμε, ιδιαίτερα οι εκτός χωριού Λαγκαδιώτες τα 25 χρόνια από την ίδρυσή της, μαζί βεβαίως και με τους εδώ εναπομείναντες συγχωριανούς μας που ο καθένας από την πλευρά του βοήθησε και προσέφερε ό,τι μπορούσε.

Οι περισσότεροι από εμάς εκείνα τα χρόνια με πόνο ψυχής αφήσαμε το χωριό μας και πήραμε το δρόμο της ξενιτειάς για την επιβίωση. Δεν περίσσευαν τα δάκρυα κανενός όταν μας ξεπροβοδούσαν στον Αϊ Νικόλα, τον Αϊ

Χαράλαμπο και μας έδιναν τις ευχές τους για υγεία και προκοπή.

Στην Αθήνα λοιπόν το 1975 ιδρύσαμε την Αδελφότητα, όπου την υπηρέτησαν αξιόλογα πρόσωπα του χωριού μας που έφυγαν από τη ζωή όπως (ο Αριστ. Μπλιθικιώτης, Αχ. Νάτσης, Δημ. Μανώλης, Νικ. Μπλιθικιώτης, Ηλ. Μπλιθικιώτης και Απ. Κατσιώτας) και η οποία ίδρυση της Αδελφότητας ως κυριώτερο σκοπό είχε το αντάμωμά μας για να μην χάσουμε τις ρίζες μας και ξεχάσουμε τα ήθη και έθιμα του χωριού μας.

Και πράγματι, έρχομαι να πω, ότι μετά από 35 χρόνια *δεν καθήκαμε*. Το αντάμωμα που έγινε τον 15 Αύγουστο του 2010 δεν είχε προηγούμενο. Γέμισε το χωριό από συγχωριανούς και φίλους. Γέμισε η πλατεία το διήμερο του πανηγυριού. Γέμισε η εκκλησία μας. Τα παιδικά καλαιδίσματα στην πλατεία του χωριού μας γύρισαν σε άλλες εποχές. Δεν μπορείτε να φαντασθείτε τη χαρά που ένιωσε το Διοικ. Συμβ. της Αδελφότητας για την τόσο μεγάλη συμμετοχή των συγχωριανών μας και τις δύο βραδύες του πανηγυριού. Ζητάμε συγνώμη απ' αυτούς που ήλθαν και δεν βρήκαν θέσεις. Δυστυχώς η πλατεία μας είναι μικρή. Τους ευχαριστούμε θερμά.

Μέσα απ' αυτή τη στήλη του περιοδικού θέλουμε να στείλουμε τους θερμούς χαιρετισμούς στους προγονικούς συγχωριανούς μας στη Δρακότρυπα

Καρδίτσας και ευχόμαστε κάποιο 15 Αύγουστο να γιορτάσουμε όλοι μαζί.

Ως πρόεδρος του Δ.Σ. της Αδελφότητας θέλω να ευχαριστήσω δημόσια τους Συνεργάτες - Συμβούλους για την άοκνη προσπάθεια που κατέβαλαν αποέτους, ώστε οι πέντε συνεχείς εκδηλώσεις της Αδελφότητας να στεφθούν με πλήρη επιτυχία. Επίσης όλους τους συγχωριανούς και μέλη για την εμπιστο-

σύνη που μας δείχνουν και παίρνουμε δύναμη για να συνεχίσουμε να προσφέρουμε στον όμορφο τόπο μας, στο αγαπημένο μας χωριό.

Και πάλι καλή αντάμωση

Με υγεία και χαρά

Παν. Φ. Νάτσος
Θεσ/νίκη

ΠΕΤΡΟΣ ΑΘ. ΠΑΝΤΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Π. ΠΑΝΤΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΙ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ

- ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ
- ΠΕΡΙΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΑ
- ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΑ • ΘΕΡΑΠΕΙΑ LASER
- ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΑΝΟΡΑΜΙΚΗ ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΙΑ
- ΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΟΜΑΤΟΣ

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 77, Τ.Κ. 106 80 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 210 36 30 657, Κιν.: 6944 264 274
e-mail: pantosat@gmail.com

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Ε. ΤΣΙΛΙΦΗΣ
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ

Επιστημονικός Συνεργάτης
Κέντρου Έρευνας & Πρόληψης Υγείας Εφήβων
Α' Παιδιατρικής Κλινικής Πανεπιστημίου Αθηνών
Νοσοκομείο Παιδων "Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ"

Ιατρός Δερματολογικού Τμήματος Κλινικής "ΜΗΤΕΡΑ"

Σοφοκλή Βενιζέλου 1, Δάφνη, 2ος όροφος
Τηλ.: 210 9760180, Κιν.: 6948 886827, e-mail: tsilifis@yahoo.gr

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «Το Γεφύρι» Με 40 κλίνες,
εστιατόριο, μπάρ, θέρμανση, πάρκιγκ κλπ.
Στην ειδυλλιακή τοποθεσία της γέφυρας Αώου
στην Κόνιτσα **Τηλ. 26550 23780**

Η Εορτή της Μεγαλόχαρης (15 Αυγούστου)

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος εορτάσαμε τη Μεγαλόχαρη. Σε όλη την Ελλάδα και των απανταχού Χριστιανών σε όλον τον κόσμο, αυτή η ημέρα είναι αφιερωμένη στη μνήμη της Μεγαλόχαρης στη μητέρα του ΧΡΙΣΤΟΥ που με την αγάπη της στον άνθρωπο και τη συμπόνοια που έχει προς αυτόν, ο τίτλος Μεγαλόχαρη είναι και λίγος. Όπου υπάρχουν Εκκλησίες αφιερωμένες στη μνήμη της υπάρχουν και πανηγύρια και είναι ημέρα γλεντιού και χαράς.

Το πρωί χτυπώντας η καμπάνα του χωριού μας ξεκινήσαμε για την Εκκλησία της Παναγίας που είναι έξω από το χωριό και σε μικρή απόσταση από αυτό. Σε λίγο η Εκκλησία γέμισε από κόσμο. Εκτός από το δικό μας χωριό υπήρχαν και από τα άλλα χωριά Μεσαριά και Μοναστήρι.

Η προσέλευση ήταν μεγάλη, περισσότερη από κάθε άλλη χρονιά, αφού μόνον από το χωριό μας οι κάτοικοι και οι νεόφερτοι από Αθήνα, Ιωάννινα και αλλού ήταν πάνω από 220 άτομα.

Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας, με τον Ιερέα Ιωάννη Παπαδημητρίου, οι προσκυνητές, βγαίνοντας από την Εκκλησία έπαιρναν το καθορισμένο λουκούμι και τσίπουρο λέγοντας ευχές και τα χρόνια πολλά. Η

ζέστη ήταν αφόρητη μέσα στην Εκκλησία, αλλά και έξω όταν βγήκαμε ήταν πολύ περισσότερη. Αυτό τό καλοκαίρι είναι τό χειρότερο με τη ζέστη του από κάθε άλλη χρονιά.

Μετά την εκκλησία, πήγαν για χρόνια πολλά στους εορτάζοντες Παναγιώτηδες και τις Μαρίες. Το μεσημέρι, όλοι οι χωριανοί σύμφωνα με το έθιμο, βγήκαν με τα φαγητά τους στο μεσοχώρι του χωριού όπου φάγανε όλοι μαζί. Μετά το τέλος του φαγητού, οι οργανοπαίχτες, παίρναν το συνηθισμένο "νουμπέτι" σε κάθε τραπέζι. Το απόγευμα, περίπου στις 3 η ώρα φεύγαν για τα σπίτια τους για να ξεκουραστούν γιατί το βράδυ θα γύριζαν ξανά στο μεσοχώρι για να κρατήσουν το χορό μέχρι τις πρωινές ώρες. Οι επισκέπτες μαζί με τους χωριανούς ήταν αρκετοί που σχεδόν στην πλατεία, αν και μεγάλη υπήρχε το αδιαχώρητο.

Την παραμονή το βράδυ χορέψανε ξανά μέχρι πολύ αργά. Το πρωί οι ξενύχτηδες άργησαν να έλθουν στην Εκκλησία και οι περισσότεροι ήρθαν σχεδόν στο τέλος.

Η εξυπηρέτηση από το καφενείο του χωριού με τα σουβλάκια, τα λουκάνικα, τις μπύρες και αναψυκτικά ήταν άψογη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΞΕΙΝΟΣ

Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος στο Μοναστήρι

Στο Μοναστήρι γιορτάσαμε και φέτος τη Μεταμόρφωση του Σωτήρος. Στη θεία λειτουργία που τελέστηκε, χοροστάτησε ο σεβασμιότατος Μητροπολίτης Κόνιτσας Ανδρέας.

Κλέβοντας λίγη από την τέχνη των δημοσιογράφων, να αναφέρω ότι ο σεβασμιότατος στην ομιλία του έβαλε ένα τεστ, όπως το ονόμασε, στους χριστιανούς.

Τους κάλεσε να τηρήσουν τη νηστεία των ημερών, προκειμένου όπως ανέφερε να είναι αρεστοί στο Θεό όχι μόνο με λόγια αλλά και με έργα.

Το πανηγύρι που ακολούθησε το βράδυ και παρά τις δυσκολίες των καιρών, στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία. Ο κόσμος ήταν πάρα πολύς και το κέφι ξεχείλιζε. Ο χορός δεν σταμάτησε ως τις 4.30 το πρωί.

Το τέλος γράφτηκε με τραγούδια στα σοκάκια του χωριού, με τη συνοδεία των οργάνων του καταπληκτικού Κώστα Χαλκιά.

Είναι ένα έθιμο που είχε να τηρηθεί δεκαετίες.

Αξιοσημείωτη η παρουσία των φοιτητών του Summer School του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Με τη ζωντάνια και τα νιάτα τους έδωσαν ξεχωριστό χρώμα στο πανηγύρι, παρακίνησαν δε και τους μεγαλύτερους. Τους ευχαριστούμε.

Ευχαριστούμε επίσης για την τιμή που μας έκαναν και φέτος, την παρέα από την Ελευθερούπολη της Καβάλας και οι οποίοι κάθε χρόνο τέτοια μέρα παρευρίσκονται στο χωριό μας.

Τέλος να ευχαριστήσουμε για την παρουσία τους όλους τους συντοπίτες μας από γειτονικά χωριά αλλά και όσους ήρθαν από πιο μακριά.

Ανανεώνουμε το ραντεβού για του χρόνου με την ευχή να είμαστε όλοι καλά και παρόντες.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Πρόεδρος Αδελφότητας

Μοναστηριωτών

ΔΕΡΔΕΚΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Μουσική Κάλυψη Κοινωνικών
Γεγονότων - Εκδηλώσεων

κ: 6973416318
τ: 26510 61972

@ccountant

Λάππας Μάκης
Λογιστικά - Φοροτεχνικά

Αριστοτέλους 38 • 501 00 ΚΟΖΑΝΗ
Τηλ. 24610 49955 - Fax: 24610 49966 • Κιν.: 6942 411090
e-mail: lappmez@otenet.gr

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΔΗΜΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ
Αριθμ. πρωτ.: /5-8-2010

ΕΝΩΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΔΑΣΙΚΩΝ
ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΚΟΝΙΤΣΑΣ-
ΖΑΓΟΡΙΟΥ-ΜΕΤΣΟΒΟΥ
Έδρα : Ιωάννινα

Από το δημοσίευμα με τίτλο «Σαρω-
τικοί έλεγχοι για κακοδιαχείριση-δια-
φθορά» στο φύλλο της 3-8-2010 της
εφημερίδας ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ πλη-
ροφορήθηκα ότι ο Δήμος Κόνιτσας θα
ελεγχθεί από το Σώμα των Οικονο-
μικών Επιθεωρητών. Καλοδεχούμενος
ο οικονομικός έλεγχος και κάθε
έλεγχος από τα αρμόδια όργανα του
Κράτους και θα είναι στην διάθεση των
Επιθεωρητών κάθε φάκελος και κάθε
στοιχείο. Ο Δήμος μας στην δική μου
δημαρχιακή θητεία είναι υπόδειγμα
νοικοκυριού, διαφάνειας και προόδου.
Ζητάμε ο έλεγχος να επεκταθεί και στις
προηγούμενες δημοτικές θητείες και
να ασχοληθεί με την συνολική οικο-
νομική δραστηριότητα του Δήμου και
των Δημοτικών του Επιχειρήσεων. Τα
συμπεράσματα του ελέγχου θα είναι
χρήσιμα για τον Κονιτσιώτικο Λαό και
είμαι σίγουρος ότι θα επιβεβαιωθούν
όσα καταγγείλαμε για την άθλια, από
όλες τις πλευρές, οικονομική και εν γέ-
νει κατάσταση, στην οποία ως νέα δη-
μοτική αρχή παραλάβαμε τον Δήμο μας
και τις Δημοτικές του Επιχειρήσεις την
1-1-2007.

Ο Δήμαρχος
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΕΞΑΡΧΟΥ

Στις 25-7-2010, ημέρα Κυριακή η
Ενωσή μας τέλεσε στον Μητροπολιτικό
Ναό του Αγίου Νικολάου Κόνιτσας
μνημόσυνο για την ανάπαυση των ψυ-
χών των μελών των δασικών συνε-
ταιρισμών, που έχασαν την ζωή τους,
ξαφνικά σε ατυχήματα, κατά την άσκη-
ση του δασεργατικού επαγγέλματος.
Συμπροσευχήθηκαν τα μέλη των οικο-
γενειών των νεκρών μας, δασεργάτες
και πλήθος Κονιτσιωτών. Τα εικοσιπέ-
ντε (25) μέλη μας, που έχασαν την ζωή
τους κρατώντας το τσεκούρι και το
πριόνι της υλοτομίας στα χέρια τους,
είναι μέγιστος αριθμός θυμάτων, που
κανένας άλλος επαγγελματικός κλάδος
δεν θρηνεί και δείχνει την επικιν-
δυνότητα του επαγγέλματος του δασερ-
γάτη, που παλεύει στο δάσος κάτω υπό
τις πλέον αντίξοες συνθήκες για να θρέ-
ψει την οικογένειά του. Οι νεκροί-μέλη
μας που μνημονεύτηκαν είναι, κατά
αλφαβητική σειρά, οι:

Αγγέλης Γεώργιος, Βαρσάνης Βασί-
λειος, Βεζαλής Πέτρος, Γιαννούλης
Ιωάννης, Ζιώγας Λάζαρος, Ζιώγας
Παύλος, Ζουμπούλης Χριστόδουλος,
Θεοδωρίκας Παύλος, Καλογήρου

Παύλος, Μάιπας Κωνσταντίνος, Μάιπας Νικόλαος, Μπλιθικιώτης Ευάγγελος, Νίκου Στυλιανός, Νόνας Σωτήριος, Παπαγγέλης Αχιλλέας, Παπαγγέλης Ευάγγελος, Παπάσης Γεώργιος, Παπαχρήστος Ιωάννης, Παπιγκιώτης Παναγιώτης, Πίκης Ιωάννης, Σγούρος Βασίλειος, Σγούρος Παύλος, Τάσιος Χρή-

στος, Τόδης Δημήτριος, Τσουπινάκης Χαράλαμπος

ΑΙΩΝΙΑ ΤΟΥΣ Η ΜΝΗΜΗ.

Κόνιτσα 26-7-2010

**Ο Πρόεδρος του Δ.Σ της ΕΑΔΣ
Κόνιτσας-Ζαγορίου-Μετσόβου
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡ. ΝΤΑΣΤΑΜΑΝΗΣ**

Μια συνάντηση μετά από 57 Χρόνια

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΞΕΙΝΟΣ

Την προπαραμονή της Παναγίας, 13 Αυγούστου, είχαν συνάντηση στο χωριό μας, οι μαθητές και οι μαθήτριες του 1953 με το δάσκαλό τους κ. Γ. Νάστο που ήλθε με τη σύζυγό του, από το Δολό Πωγωνίου. Άνθρωπος εξαιρετος, και δάσκαλος με γνώση και μάθηση. Η συνάντηση έγινε το μεσημέρι όπου όλοι τους συνφάγανε στην πλατεία του χωριού με τα νησιτίσιμα φαγητά που τους μαγείρεψε η κ. Βάσω που έχει το καφενείο!

Η εξυπηρέτηση ήταν άψογη και όλοι τους μείνανε ευχαριστημένοι, από τα φαγητά που τους ετοίμασε, αλλά και από τη συνάντηση που είχαν με τον εξαιρετο δάσκαλό τους μετά από 57 χρόνια.

Στο τέλος ευχαρίστησε ο κ. Νάστος

τους μαθητές του και τις μαθήτριες που μετά από τόσα χρόνια αντάμωσαν. Θυμήθηκαν γεγονότα από τη μαθητική τους ζωή, ενώ ο κ. Χαρίλαος Γκούτος μαθητής τότε και σήμερα δικηγόρος και Καθηγητής της Παντείου Σχολής, εκτός από το δευτερολόγημα και τις ευχαριστίες του στο δάσκαλό του, του διάβασε έκθεση και διαγώνισμα της εποχής εκείνης.

Κατά τις 4 το απόγευμα όλοι μαζί επισκέφθηκαν το Σχολείο (Σπυριδιώ-νειος Σχολή), το πρώην Σχολαρχείο και μετέπειτα Δημοτικό, όπου οι αναμνήσεις δάσκαλου και μαθητών ήταν πάρα πολλές, γιατί όταν βρίσκεσαι στον Ιερό αυτόν τόπο του Σχολείου, που όλοι περάσαμε, η συγκίνηση είναι μεγάλη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΞΕΙΝΟΣ

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ ΗΛΙΑ ΚΟΝΙΝΗ
ΠΡΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟ ΜΑΣΤΟΡΟΧΩΡΙΩΝ κ. ΣΔΟΥΚΟ ΚΟΣΜΑ**

Κόνιτσα, 21 Ιουλίου 2010

**Θέμα: «Ένας Νεκρός που περιμένει, καθημερινή στις 09:00 π.μ.,
ένα Δημαρχείο ν' ανοίξει!!!»**

Κύριε Δήμαρχε,

Την Τετάρτη 14 Ιουλίου 2010 «έδοξε τω Κυρίω» ο άνθρωπος που με έφερε στη ζωή – ο Πατέρας μου δηλαδή – να αφήσει την δική του επίγεια ζωή, την τελευταία του πνοή, στα δικά μου χέρια! Ο πόνος και η οδύνη απεριγράπτοι!

Επειδή το αναπάντεχο αυτό γεγονός έγινε στην Κόνιτσα, μέχρι να φροντίσουμε για τα απαιτούμενα για την περίπτωση, μεταφέραμε αργά το απόγευμα τη σωρό του εκλιπόντος στην Βούρμπιανη. Στο σπίτι που ο ίδιος έχτισε, στο σπίτι εκεί που δημιούργησε την οικογένειά του, εκεί που ζούσε με τη γυναίκα του – τη μητέρα μου - μέχρι το τέλος της ζωής του.

Την επόμενη ημέρα 15.07.2010, στις 08:00 π.μ. μετέβησαν στην Πυρσόγιαννη, την έδρα του Δήμου Μαστοροχωρίων, ο γιος μου και ο ανεψιός μου, ώστε να δηλώσουν την εκδημία του Παππού τους και να πάρουν την σχετική άδεια ταφής και τα υπόλοιπα απαιτούμενα έγγραφα. Αλλά τόσο το Δημαρχείο όσο και το παρακείμενο Κ.Ε.Π. ήταν ερμητικά κλεισμένα και επασφράγιστα. Η ώρα, όπως ήδη είπα, ήταν 8 το πρωί!!! Η Εξόδιος Ακολουθία

είχε οριστεί για τις 11 εκείνης της ημέρας, αλλά και επειδή τα παιδιά μέσα στην οδύνη τους για την απώλεια του Παππού τους δεν μπορούσαν να περιμένουν ασκόπως, απευθύνθηκαν στα διπλανά καφενεία μήπως και βρουν κανένα Υπάλληλο του Δημαρχείου. Και η έκπληξη που τους περίμενε ήταν μεγάλη. Όλοι οι θαμώνες του Καφενείου τους απάντησαν «εν ενί στόματι»: «Ααα το Δημαρχείο ανοίγει μετά τις 09:00 -09:30!!! Νωρίτερα δεν έρχεται κανείς τους!!!»

Προβληματισμένοι από τα όσα άκουσαν, προσπάθησαν να βρουν λύση στο Αστυνομικό Τμήμα Πυρσόγιαννης, αλλά και εκεί άκουσαν από τον Αξιωματικό Υπηρεσίας να τους λέει: «Το Δημαρχείο συνήθως ανοίγει μετά τις 09:00». Παρ' όλο που ο Αστυνομικός δεν μπορούσε να βοηθήσει τα παιδιά, προσφέρθηκε να βρει τηλεφωνικά κάποιον υπάλληλο του Δημαρχείου. Αλλά «εις μάτην», αφού ούτε καν εσείς δεν απαντούσατε στο κινητό σας!!!

Έτσι τα παιδιά επέστρεψαν στα σκαλοπάτια που Δημαρχείου περιμένοντας... Η ώρα είχε πάει ήδη 08:45! Εν τω μεταξύ σε διπλανό χωριό, κάποιος άλλος συγγενής μας ξυπνούσε ένα

Διοικητικό Υπάλληλο του Δημαρχείου, ο οποίος είχε κάνει «ανάληψη» βάρδιας από το κρεβάτι του σπιτιού του!

Στις 09:10 εδέησε να προσέλθει στο Δημαρχείο ένας από τους Υπαλλήλους του, ο οποίος είχε ήδη ενημερωθεί για τα διαδραματισθέντα, αφού ερχόμενος ρώτησε τα παιδιά: «Εσείς είστε για να δηλώσετε τον Θάνατο;» Έτσι κατά τις 09:30 π.μ. καταφέραμε να πάρουμε στα χέρια μας την άδεια ταφής! (αν και ο εν λόγω υπάλληλος στη ληξιαρχική πράξη σημείωσε ως ώρα δήλωσης του θανάτου την 08:30π.μ.). Εννοείται ότι δεν ακούστηκε ούτε μια συγγνώμη, ούτε μια έστω και χαζή δικαιολογία για την ώρα που άνοιξε το Δημαρχείο! Απλά περιμέναμε να ανοίξουν τα φώτα..., να ξεκινήσουν οι Ηλεκτρονικοί Υπολογιστές..., να ζεσταθεί το φωτοτυπικό...

Όπως καταλαβαίνετε Κύριε Δήμαρχε, δεν έτυχε να πέσουμε απλά σε μια από τις σπανιότατες περιπτώσεις, που όλως τυχαίως συνέπεσε να αργοπορήσει όλο το προσωπικό του Δημαρχείου, με αποτέλεσμα αυτό να ανοίξει μετά τις 09:00! Απουσίαζαν όλοι. Από τους Κλητήρες και το Προσωπικό Καθαριότητας, μέχρι και τον Δήμαρχο!!! Απλά πετύχαμε σε μια συνηθισμένη μέρα, κατά την οποία το Δημαρχείο στο οποίο προΐστασθε, άνοιξε για μια ακόμη φορά μετά τις 09:00 π.μ. και αυτό δεν είναι ένα κρυφό μυστικό, αλλά το γνώριζαν όλοι «οι παροικούντες τα Μαστοροχώρια»! Έτυχε απλά εμείς να μη το

ξέρουμε... συγχωρήστε μας! Έτυχε να μη γνωρίζουμε το νέο ωράριο λειτουργίας Δημόσιας Υπηρεσίας που η δική σας ανοχή έχει εφεύρει! Το 09:00 με (σίγουρα πριν τις) 14:00!!! Ευτυχώς δε χρειάστηκε να μάθουμε το πότε κλείνεται το Δημαρχείο! (Μην βιαστείτε να απαντήσετε ότι δουλεύετε με υπερωρίες... έχουμε ήδη διαπιστώσει ότι μετά τις 15:00 είστε σίγουρα κλειστοί!!!)

Έχετε να πείτε τίποτε γι' αυτά Κύριε Δήμαρχε; Σας ακούσαμε στα Γιαννιώτικα Μ.Μ.Ε., να καυχάσθε για τα επιτεύγματα του Δήμου Μαστοροχωρίων. Σας αναγνωρίζουμε ότι έγιναν πολλά πράγματα... Ελπίζουμε όμως μέσα σ' αυτή την καύχησή σας να μην συμπεριλαμβάνεται και το ισχύον στα Μαστοροχώρια ωράριο λειτουργίας του Δημαρχείου!

Έχετε να πείτε τίποτε Κύριε Δήμαρχε, που ούτε ένα «συγγνώμη» δεν ακούσαμε για την απάνθρωπη αυτή ταλαιπωρία και την προσβολή του άταφου Νεκρού μας, που «περίμενε» για την άδεια ταφής, την ώρα που έπρεπε οι αρμόδιοι Υπάλληλοι να είναι στο πόστο τους;

Αν Κύριε Δήμαρχε στις μέρες αυτές, που η Πατρίδα μας περνάει τις δυσκολίες που όλοι γνωρίζουμε, μιλάμε όλοι για τα προβλήματα που έχει ο Δημόσιος Τομέας, να γνωρίζετε ότι και εσείς προσωπικά συμβάλλετε στην κρίση αυτή, με την ανοχή που δείχνετε στους Υπαλλήλους του Δημαρχείου. Και λέμε «δείχνετε» γιατί δε θέλουμε να πιστεύουμε

πως ένας αιρετός άρχοντας, ο οποίος ψηφίστηκε για να προασπίζει το κοινό συμφέρον, είναι αυτός που δημιουργεί αυτές τις συνήθειες. Να γιατί «νοσεί» το Δημόσιο. Γιατί κάποιοι Υπάλληλοί του το έχουν κάνει «μαγαζάκι» και τσιφλίκι τους!

Και η ευθύνη δε βαραίνει μόνο εσάς, αλλά και άλλους συντοπίτες μας που υποθάλπουν τέτοιες αυθαιρεσίες. Εξεπλάγην όταν άκουσα από σημαίνον μέλος του Τοπικού Συμβουλίου Βούρμπιανης που μου είπε: «Είσαι υπερβολική, ο τάδε Υπάλληλος, είναι χρυσό παιδί... με πυχία και μόρφωση που τα θυσίασε για να 'ρθει εδώ πάνω. Ό,τι του ζητάμε μας το κάνει... Εεεε δε πειράζει αν αργεί να πάει στη δουλειά του... δεν έγινε και τίποτε»!!!

Αυτή, Κύριε Δήμαρχε, είναι η νοσηρή νοοτροπία που διατηρεί όλα αυτά. Το «ίδιον όφελος». Λες και ο κάθε υπάλληλος δεν είναι υποχρεωμένος να εξυπηρετεί τα νόμιμα αιτήματα των Πο-

λιτών, εργασία για την οποία άλλωστε αμείβεται. Λες και διορίσανε κάποιον με το ζόρι, ενώ εκείνος δε το ήθελε...

Κλείνοντας να σημειώσω ότι δεν είχα καμιά διάθεση να ασχοληθώ τέτοιες ώρες με τη λειτουργία του Δημαρχείου σας! Όμως το είχα υποχρέωση στην μνήμη του Πατέρα μου, τον οποίο η Υπηρεσία που προΐστασθε, τον πρόσβαλε. Είστε εγγράμματος και γνωρίζετε τι σημαίνει «προσβολή νεκρού». Γιατί Κύριε Δήμαρχε είναι προσβολή να καθυστερείτε τα παιδιά ενός Νεκρού από δίπλα του όσο είναι άταφος, επειδή αυτοί που όφειλαν να είναι στη θέση τους, απουσίαζαν! Είμαι σίγουρη ότι δεν πρόκειται να κάνετε απολύτως τίποτε για όλα αυτά. Άλλωστε η όποια αντίδραση είναι δικό σας θέμα. Εγώ όμως απαιτώ μια **συγγνώμη!** Την οφείλετε στον Πατέρα μου!

Εν βαθυτάτη θλίψει

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΗΛΙΑ ΚΟΝΙΝΗ

Ελένη Μπαγκλή MD, PhD

Χειρουργός οφθαλμίατρος

Διδάκτωρ Ιατρικής Σχολής Πανεπ. Ιωαννίνων

τ. Ερευνήτρια στην Ηλικιακή Εκφύλιση της Ωχρας (San Francisco, USA)

Μετεκπαιδευθείσα στις παθήσεις του βυθού

(Moorfields Eye Hospital, London, UK)

Ιατρείο, 28ης Οκτωβρίου 45, 3ος όροφος, Ιωάννινα

τηλ. 2651020064 κιν. 6974491334

e-mail elenibgl@hotmail.com

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Πλούσιο σε εκδηλώσεις και πανηγύρια ήταν κι εφέτος το δίμηνο Ιουλίου Αυγούστου στην επαρχία μας.

Σε όλα τα χωριά της περιοχής έγιναν με κέφι τα πανηγύρια, αλλά και διάφορες εκδηλώσεις, όπως π.χ. στο Κεφαλοχώρι μαζί με τη μουσική εκδήλωση (Φιλιππίδης κ.λ.) ο Τάκης Φασούλης παρουσίασε έκθεση φωτογραφίας με πλούσιο φωτογραφικό υλικό στις 12/8.

- Στις 13/8 ο Μορφωτικός και Εξωρ. Σύλλογος Ελευθέρου πραγματοποίησε εκδήλωση (7η γιορτή πίτας) με μεγάλη επιτυχία.

- Το Δεκαπενταύγουστο γιόρτασαν την Παναγία σε πολλά χωριά. Στην Κόνιτσα, όπως κάθε χρόνο ο κόσμος ανέβηκε στο εκκλησάκι της Παναγίας (Α. Κόνιτσα).

- Στις 24 του Αγ. Κοσμά, τιμήθηκε ο εθναπόστολος Άγιος με λιτανεία την παραμονή το βράδυ και ανήμερα λειτουργία στον ομώνυμο Ναό. Αρκετός κόσμος τίμησε με την παρουσία του τον Άγιο.

- Στις 23/8 έγιναν ταν εγκαίνια του προκατασκευασμένου κτηρίου του Ασπ.

Τμήματος Κόνιτσας δίπλα από την Πυροσβεστική (Κ. Κόνιτσα) παρουσία του συμπατριώτη μας Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας κ. Ελευθερίου Οικονόμου ο οποίος

τιμήθηκε από το Δήμο με ειδική πλακέτα.

Στην τελετή των εγκαινίων παραβρέθηκαν όλες οι αρχές και πλήθος Κονιτσιωτών.

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε στις 7/8 στο Δίσπρατο το 6ο αντάμωμα των βλαχοχωρίων της Πίνδου. Χορευτικά παρουσίασαν τοπικούς χορούς και ακολούθησε γλέντι στα "Καραγάτσια".

Σύλλογος αποφοίτων Γυμνασίου - Λυκείου Κόνιτσας

Η προσωρινή διοικούσα επιτροπή του Συλλόγου αποφοίτων Γυμνασίου-Λυκείου Κόνιτσας, γνωστοποιεί προς τα μέλη του συλλόγου και τα υποψήφια μέλη, ότι:

- 1) Ολοκληρώθηκε η διαδικασία έγκρισης του καταστατικού και αναγνώρισης του συλλόγου μας, από το Πρωτοδικείο Ιωαννίνων.

2. Προκηρύσσει εκλογές για την ανάδειξη Διοικητικού Συμβουλίου σύμφωνα με τον νόμο, την 25-9-10 και ώρα 12.00 μ. έως 18 μ.μ. στο Δημαρχειακό μέγαρο.

Υποψηφιότητες θα κατατίθενται μία ώρα προ της ενάρξεως της ψηφοφορίας.

Κατόπιν τούτου καλούνται τα εγγεγραμμένα μέλη αλλά και τα υποψήφια μέλη, τα οποία δύνανται να εγγραφούν και την ημέρα της ψηφοφορίας, να προσέλθουν αθρόως και μετέχουν ενεργά στους σκοπούς του συλλόγου μας, όπως

αυτοί εκτίθενται στο καταστατικό, που θα δημοσιευτεί μέσω του περιοδικού «Κόνιτσα». Μετά Τιμής Η Π.Δ.Ε.

ΗΠΕΙΡ. ΕΣΤΙΑ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΤΙΜΑ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Ο κ. Κωνσταντίνος Χρήστου, γιός του αείμνηστου Παναγιώτη Χρήστου και της κας Μαρίας από το Βασιλικό Πωγωνίου εξελέγη Τακτικός Καθηγητής του Τμήματος Ποιμαντικής και κοινωνικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ηπειρωτικής Εστίας Θεσσαλονίκης ως εκπρόσωπος της Ηπειρωτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης, εκφράζει τα θερμά και ειλικρινή συγχαρητήρια προς τον εκλεκτό συμπατριώτη για την ανοδική πορεία που ακολουθεί στην πανεπιστημιακή του καριέρα, αποτέλεσμα της προσωπικής του ευθύνης, ζήλου, κόπου, αλλά και των αξιών και των αρχών με τις οποίες τον γαλούχησε η πατριωτική οικογένειά του, έτσι ώστε να καταφέρει να μας χαρίζει τα συναισθήματά της χαρά και της υπερηφάνειας με την επιτυχία του.

Είθε η ευλογία του Κυρίου να του δίδει υγεία και δύναμη να συνεχίσει τον αγώνα του για τη σωστή επιτέλεση του καθήκοντός του στον χώρο της Ανωτάτης Παιδείας, τιμώντας την ηπειρωτική του καταγωγή επαληθεύοντας με το έργο και την προσφορά του τη ρήση «Η Εύανδρος Ήπειρος».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Μετά την τετραετή παρουσία μου, ως κοινοτικός σύμβουλος στην πρώην κοινότητα Λαγκάδας, με πρόεδρο τον αείμνηστο Βασίλη Ντίνη, την οκταετή παρουσία μου ως πρόεδρος του Τοπικού Διαμερίσματος Λαγκάδας και την τετραετή παρουσία μου, ως δημοτικός σύμβουλος στον Δήμο Μαστοροχωρίων, θέλω να ευχαριστήσω όλους τους δημότες του Δήμου και τους κατοίκους της πρώην κοινότητας Λαγκάδας, για την στήριξη που μου παρείχαν όλα αυτά τα χρόνια, καθ' ότι δεν θα πολιτευθώ στις προσεχείς δημοτικές εκλογές του Νοεμβρίου. Εύχομαι η νέα δημοτική αρχή που θα προκύψει στις εκλογές του Νοεμβρίου, στον νέο καλλικράτειο Δήμο Κόνιτσας, να εργασθεί με επιτυχία για την αντιμετώπιση των προβλημάτων και την ανάπτυξη του νέου Δήμου.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΟΥΣΙΟΣ
Δημοτικός Σύμβουλος
Δήμου Μαστοροχωρίων

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Προς Δήμο Κόνιτσας
Δημοτικό Συμβούλιο

Αξιότιμοι κύριοι, Με την παρούσα επιστολή μου, επιθυμώ να διαθέσω το ποσό των πεντακοσίων ευρώ (500,00) για την επισκευή και αποκατάσταση των στηθαίων που απαιτούνται στην εγκα-

ταλελειμμένη πέτρινη γέφυρα της πόλης μας (σύμβολο και σημείο αναφοράς σε όλη την επικράτεια και όχι μόνο) εις μνήμη των γονέων μου Ιωάννη και Αγγελικής (Κούλας) Παγουρτζή. Ήταν όραμα και επιθυμία του πατέρα μου η αποκατάσταση του γεφυριού στο παραδοσιακό πέτρινο χτίσιμο.

Με γνώμονα την παράδοση και την εμπειρία των μαστόρων μας σε παρόμοιες επισκευές και αποκαταστάσεις να χρησιμοποιηθούν υλικά και τεχνικές οι οποίες συνάδουν με τον πρότυπο τεχνικό σχεδιασμό της γέφυρας.

Πιστεύω ότι θα επιληφθείτε του θέματος σύντομα έτσι ώστε το ΓΕΦΥΡΙ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ να αποκτήσει ξανά την πραγματική του παρουσία στο χώρο του ξακουστού ποταμού ΑΩΟΥ και βέβαια ο οποιοσδήποτε επισκέπτης να θαυμάζει και όχι να συκοφαντεί έργα που άφησαν ιστορία.

Επισυνάπτω οκτώ (8) πρόσφατες φωτογραφίες που αποδεικνύουν το μέγεθος της εγκατάλειψης και την αδιαφορία της τοπικής αρχής.

Με εκτίμηση
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΠΑΓΟΥΡΤΖΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

Ο Δημήτρης Γκούτσιος και η Μαρία Καλή απόχτησαν στην Αθήνα το τρίτο τους παιδί (κοριτσάκι) στις 29/6/10.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:

Στις 23/5 βαπτίστηκε στην Κόνιτσα ο Κων/νος Οικονόμου του Δημητρίου.

- Στις 27/6 η Μελίνα Τζήνα του Αθανασίου στην Αγ. Παρασκευή.

- Στις 3/7 στην Κόνιτσα ο Βασίλειος Νικολάου του Κων/νου.

- Στις 3/7 ο Βασίλειος Μουρεχίδης του Ηλία στην Κόνιτσα.

- στις 10/7 η Γεωργία Χατζηρούμπη του Βασιλείου στην Κόνιτσα.

- Στις 10/7 ο Χρήστος Χατζηρούμπης του Νικολάου στην Κόνιτσα.

- Στις 11/7 στο Μάζι η Φωτεινή Πανταζή του Χρήστου.

- Στις 11/7/2010 ο Γιάννης και η Ελένη Βλάχου βάπτισαν την κόρη τους. Όνομα αυτής Ελευθερία.

- Στις 17/7 ο Νίκος και η Άννα Λασπονίκου βάπτισαν την κορούλα τους. Όνομα: Μαρίνα.

- Στις 18/7 ο Αλέξανδρος Σίββας του Κοσμά στην Κλειδωνιά.

- Στις 31/7 βαπτίστηκαν στο Μάζι η Αθηνά και ο Ιωάννης του Μιχαήλ Πανταζή.

- Στις 31/7 ο Εμμανουήλ Πατεράλος και η Ερμιόνη Ντεντοπούλου βάπτισαν στην Κόνιτσα το αγοράκι τους. Όνομα: Παναγιώτης.

- Στην Καλλιθέα βαπτίστηκε η Δήμητρα Ντίνου του Νικολάου.

- Στις 23/8 ο Ζήσης και η Αργυρούλα Τσιάτσιου βάπτισαν στην Αγ. Παρασκευή τις θυγατέρες τους. Ονόματα: Αικατερίνη και Φιλάρετη.

- Στα Γιάννινα ο Παναγιώτης Κληματάς βάπτισε την κόρη του στις 31/7. Όνομα: Ελένη.

- Στη Λαγκάδα ο Αλέξης Τσιούτσιος βάπτισε στις 22/8 την κόρη του.

Όνομα: Χριστίνα.

- Ο Κων/νος και η Χρυσούλα Γκού-
ντα ευχαριστούν όσους παραβρέθηκαν
στη βάφτιση του γιού τους Κωνσταντίνου.

ΓΑΜΟΙ:

Στις 5/6 έγιναν στα Γιάννινα οι γά-
μου του Κων/νου Τόρη και της Μαργα-
ρίτας Γιαννάκη.

- Στις 3/7 έγιναν στην Κόνιτσα οι
γάμοι του Ευθυμίου Βλάχου και της
Αλεξάνδρας Ι. Ντάφλη. Ακολούθησε
τρικούβερτο γλέντι ως τα χαράματα στο
κέντρο «Βοϊδομάτη».

- Στις 10/7 έγιναν στις Πάδες οι
γάμοι του Παναγιώτη Μήλια και της
Θεοδώρας Λιούσκα.

- Στις 10/7 έγιναν στην Καλαμάτα οι
γάμοι του Γιάννη Καράμπελα και της
Ολυμπίας Μπεσμπέα.

- Στις 11/7 έγιναν στην Κόνιτσα οι
γάμοι του Νικολάου Στεφανίδη και της
Νεκταρίας Τσάμη.

- Στις 17/7 έγιναν στην Καλλιθέα οι
γάμοι του Μιχαήλ Λάκκα και της Γεωρ-
γίας Μανωλακάκη.

- Στις 31/7 έγιναν στην Ηλιόρραχη
οι γάμοι του Πασχάλη Παπανικολάου
και της Νίκης Γιαννάκη.

ΑΠΕΒΙΩΣΑΝ:

Στις 27/6 ο Δημήτριος Παπαθεμιστο-
κλέους ετών 81 στην Κόνιτσα.

- Στις 28/6 η Μαρία Ζήμουρα ετών
92 στο Ελεύθερο.

- Στις 28/6 ο Αντώνιος Ρήγας ετών
75 στον Πύργο.

- Την 1/7 στην Κόνιτσα ο Μιχαήλ
Μπάρμπας ετών 89.

- Στις 3/7 ο Απόστολος Κυρίτσης
ετών 85 στην Κόνιτσα.

- Στις 3/7 ο Χαρίσης Πορέτσης
ετών 78 στην Εξοχή.

- Στις 7/7 η Αρετή Παπακώστα ετών
93 στην Αγ. Παρασκευή.

- Στις 10/7 ο Αλέξανδρος Νάκος
ετών 86 στην Αγ. Παρασκευή.

- Στις 10/7 ο Βασ. Ζήκος ετών 78
στην Αγ. Βαρβάρα.

- Στις 14/7 ο Ηλίας Κονίνης ετών
79 στη Βούρμπιανη.

- Στις 4/8 ο Δημήτριος Σαμαράς
ετών 74 στην Αγ. Παρασκευή.

- Στις 10/8 στην Κόνιτσα ο Πρό-
δρομος Καρακογλου ετών 89.

- Στις 11/8/10 απεβίωσε στη
Γερμανία ο Κώστας Πάντος 79 ετών
φίλος και συνδρομητής του περιοδικού
μας από την Κόνιτσα.

- Στις 17/8 ο Χρήστος Γελαδάρης
ετών 40 στην Αγ. Παρασκευή.

- Στις 14/8 η Ξάνθω Ζήκα ετών 81
στην Αγ. Παρασκευή.

- Στις 18/8 στη Μολυβδοσκεπάστη
ο Απόστολος Τζιάτζιος ετών 89.

ΜΝΗΜΕΣ:

Στη μνήμη της Χαρί-
κλειας Τσαρτσάλη που
απεβίωσε στις 12/8 στην
Αθήνα 93 ετών, ο γιός
της Γεώργιος Τσαρτσά-
λης και η κόρη της Δα-
νάνη Λαμπρίδη προσ-

φέρουν στο περιοδικό μας 100 και 50 €.

- Ο Μηνάς Πορέτσης από Εξοχή στη μνήμη του πατέρα του Χαρίση που απεβίωσε στις 3/7 σε ηλικία 78 ετών προσφέρει στο περιοδικό μας 50 €.

- Στη μνήμη του Απόστολου Τζιάτζιου που απεβίωσε στις 18/8 σε ηλικία 89 ετών, οι θυγατέρες του Μαρίκα και Παναγιώτα προσφέρουν στο περιοδικό μας 50 €.

- Η Βασιλική Τσούβαλη, στη μνήμη των γονιών της Ηλία και Ελένης, προσφέρει 20 € στο περιοδικό μας.

ΑΝΤΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

Στις 17 Ιούλη του 2000 έφυγε από κοντά μας ο Βασίλης Μακάριος.

Με την συμπλήρωση δέκα (10) χρόνων από την απώλειά του, η γυναίκα του Αντιγόνη και τα παιδιά του Γιώργος, Νίκος, Διαλεχτή, Βαγγέλης προσφέρουν στην μνήμη του ανθρώπου που διακρίθηκε για την εργατικότητα του, την τιμιότητά του και τους αγώνες του για τα δικαιώματα των ανθρώπων 50 € για το γηροκομείο Κόνιτσας και 50 € για το περιοδικό Κόνιτσα.

- Στη μνήμη της Ουρανίας Μπούνα-Πουλάκου που απεβίωσε στην Αθήνα, ο εξάδελφός τους Βαγγέλης Μπούνας προσφέρει στο περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ» το ποσό των 50 €.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε όλους, όσοι συμπαραστάθηκαν με οποιονδήποτε τρόπο στο βαθύ πένθος μας για το θάνατο της σεβαστής και αγαπημένης μου μητέρας Αγγελικής (Κούλας) Παγουρτζή στις 27 Μαΐου 2010.

Ιδιαίτερα, με πολύ αγάπη, θέλω να ευχαριστήσω την αγαπητή μου ξαδέρφη Μαρία Τσούπη για το ξεχωριστό αφιέρωμα στη ΜΑΝΑ μου Αγγελική (Κούλα) Παγουρτζή στην στήλη του περιοδικού ΚΟΝΙΤΣΑ με τίτλο «Για την Κονιτσιώτισσα Νοικοκυρά» στο τεύχος Μάης-Ιούνης 2010. Εύχομαι συνάμα η δύναμη της γραφής της να χαράζει συχνά και πάντα ανθρώπους που αφήνουν αποτυπώματα αξιών, δημιουργίας, ήθους, καλωσύνης και κοινωνικής προσφοράς.

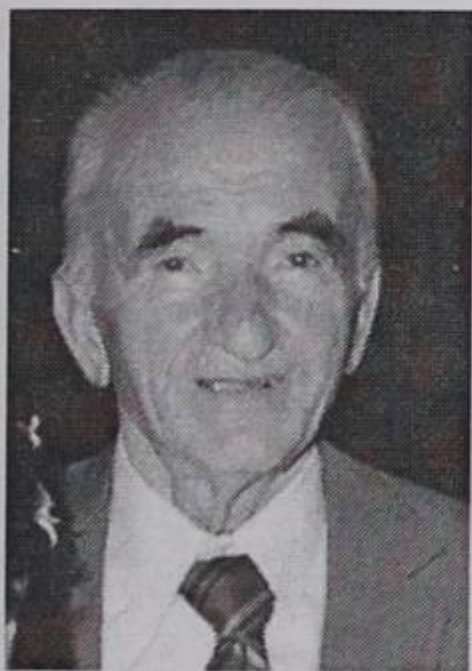
Στη μνήμη σου Μάνα μου, το παιδί σου, η νύφη σου και τα εγγόνια σου προσφέρουν στο περιοδικό ΚΟΝΙΤΣΑ το ποσό των 50 €.

ΠΑΝ. ΠΑΓΟΥΡΤΖΗΣ

Νεκρολογίες

† Στη μνήμη του Χαράλαμπου Ν.Γεωργιάδη

Πέρασε ένας χρόνος από τότε που έφυγες από κοντά μας αγαπημένε μας σύζυγε, πατέρα και παππού.

Όμως η μνήμη σου θα παραμένει ζωντανή

στην σκέψη μας και στην καρδιά μας.

Ξεκίνησες από το Γοργοπόταμο και παρ' ότι η καταγωγή σου ήταν από πολύ φτωχή οικογένεια, προσπάθησες παρά τις δύσκολες συνθήκες να σπουδάσεις, στο Διδασκαλείο Ιωαννίνων, γιατί είχες ζήλο και αγάπη για τα γράμματα και είδες με διορατικότητα ότι έτσι θα μπορούσες να προσφέρεις στην οικογένειά σου και στην κοινωνία.

Πραγματικά πρόσφερες τις υπηρεσίες σου για 35 χρόνια σε πολλά χωριά σαν δάσκαλος.

Με το παιδαγωγικό και επιστημονικό σου έργο με την αγάπη που έδειξες στους μαθητές σου και το ενδιαφέρον για τους γονείς τους αγαπήθηκαν απ' όλους τους ανθρώπους που σε γνώρισαν μέχρι τα βαθειά σου γεράματα.

Σε όλη σου τη ζωή προσπάθησες να βοηθήσεις και να εξυπηρετήσεις χωρια-

νούς, συγγενείς και φίλους.

Πίστεψες στην κοινωνική δικαιοσύνη, την Δημοκρατία και την κοινωνική αλληλεγγύη και αγωνίστηκες γι' αυτά τα ιδανικά με ανιδιοτέλεια κάτω από αντίξοες συνθήκες.

Πρόσφερες πάρα πολλά στην γυναίκα σου, στα παιδιά σου και στον εγγονό σου, οι συγγενείς και οι φίλοι σου θα έχουμε πάντα μια γλυκιά ανάμνηση για τον άνθρωπο που σ' όλη του τη ζωή προσφερε με ανιδιοτέλεια.

Στη μνήμη σου η γυναίκα σου και τα παιδιά σου προσφέρουν στο περιοδικό «Κόνιτσα» το ποσό των 30 ευρώ.

† Στην Ουρανία Πουλάκου

Νία. Είχαμε λίγα χρόνια ακόμη. Τόσο βιαζόσουν να συναντήσεις το σύζυγό σου Γιώργο....! Εμένα μου είπες την παραμονή, ότι θα ερχόσουν και θ'

ανταμώναμε σε τέσσερις μέρες. Ανταμώσαμε την επόμενη, αλλά πώς! Σε κάθε συνάντησή μας, τα φιλιό σου ήταν ζεστά, τώρα το μάγουλό σου ήταν παγωμένο. Εμένα που αθέτησες την υπόσχεση ότι θα ερχόσουν, δεν με σκέφτηκες. Αμ τα παιδιά σου; Την Μαρία, τον Αντώνη, την Μίνα και τη Ραβιέλα που τα μεγάλα της μάτια γίναν ακόμη πιο μεγάλα απ' το συνεχόμενο

κλάμα; Το δισέγγονό σου που προ ολίγων ημερών το βαπτίσατε, που όλες τις ώρες ανέφερες τα κατορθώματά του, ούτε κι αυτό; Ο πολύς κόσμος που σου είπε το τελευταίο αντίο, έκλαιγε Νία, γιατί είχε εκτιμήσει τον γεμάτο αγάπη και καλοσύνη χαρακτήρα σου. Καλά η φιλοτιμία σου δεν περιγράφεται. Κλειδιά από το σπίτι σου στην Αθήνα, μοίραζες σε συγγενείς και φίλους, ώστε όταν έρχονταν στην πρωτεύουσα να βρίσκουν στέγη και φιλοξενία. Και έρχονταν, γιατί δεν ήταν προσποιητή η πρόταση, τόλεγες και τόκανες με την καρδιά σου. Αν κάτι σε είχε λυπήσει, δεν τόδειχνες, το κρατούσες μέσα σου.

Η υπομονή σου, παραδειγματική. Ακόμη και γω, που όταν απερίσκεπτα σου έλεγα κάτι που δεν έπρεπε, αντί να απαντήσεις, μου τέντωνες τα μάτια και χωρίς μιλιά με αγκάλιαζες.

Είχες πάρει πολλά του πατέρα μας. Σου άρεσαν τα καλά παλιά τραγούδια. Κι όταν άκουγες στην τηλεόραση κάτι καλό, μ' έπαιρνες τηλέφωνο για να τ' ακούσουμε μαζί και να θυμηθούμε τα παιδικά μας χρόνια. Το τραγούδι, είχε τη ρίζα του στην τραγωδία. Και γω, ο μόνος που απέμεινε απ' την οικογένειά μας, θα σου τραγουδώ, ό,τι είχες αγαπήσει. Το καλύτερό σου ήταν το «κάποιο δειλινό σαν κόκκινο τριαντάφυλλο, κάποιο δειλινό μενεξεδένιο, θάρθεις να με βρεις, σαν όνειρο, σαν άνοιξη, θάρθεις να με βρεις, σε περιμένω»..! Μου έλεγες ότι άρεσε και στην εξαδέλφη μας την Κασσιανή. Ε, περι-

μένετε, έτσι κάποιο δειλινό θ' ανταμώσουμε. Τα παιδιά σου σε λάτρεψαν στη ζωή, αλλά και στην τελευταία σου κατοικία σ' έστειλαν με μία εκκλησία γεμάτη λουλούδια και μια τετραφωνική χορωδία, που εγώ νόμιζα ότι θα σηκωνόσουν, γιατί θα σου άρεσε Νία και ίσως έψελνες και συ μαζί τους. Αυτή η χορωδία με εκκλησιαστικούς ύμνους, σε πήγε εκεί που έπεσε και η τελευταία φτυαριά από χώμα. Στον ενταφιασμό σου κάθισα απόμερα, για να μην δω το χώμα που θα σε σκέπαζε και ούτε τριαντάφυλλο πήρα για να ρίξω στον τάφο σου.

Θέλω να σε θυμάμαι κάθε στιγμή, ζωντανή, όπως ήσουν.

Ο αδερφός σου
ΠΕΤΡΟΣ ΘΩΜΑ ΜΠΟΥΝΑΣ

ΥΓ. Στη μνήμη σου καταθέτω και στο περιοδικό «Κόνιτσα» 50 ευρώ.

† Αποχαιρετισμός στην Καψιμάλη Μάχη

Γλυκιά μου γιαγιά Μάχη, καλό ταξίδι! Πέρασε λίγος καιρός που έφυγες από κοντά μας και η αίσθηση της απώλειάς σου γίνεται συνεχώς εντονότερη. Μπαίνω στο δωμάτιό σου και νομίζω πως θα σε δω να με χαιρετάς με το μικροσκοπικό χεράκι σου και να μου κλείνεις το μάτι χαμογελώντας.

Η μοίρα ίσως, θέλησε τα τελευταία 4 χρόνια να ζεις μαζί μας και να γίνεις κομμάτι της ζωής μας. Εύχομαι να ήταν και τα πιο ευτυχισμένα για εσένα.

Η οικογένειά μας, σου πρόσφερε όση αγάπη διέθετε, αλλά κι εσύ μας την ανταπέδωσες απλόχερα. Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τα τραγούδια και τα ποιήματα που μας έλεγες, αυτά που θυμόσουν από τα παιδικά σου χρόνια.

† Στον πατέρα μου

Σε 'μένα που μ' ανάθρεψες
μ' αγάπη και στοργή
η μοίρα τ' αποφάσισε, στα χέρια μου
ν' αφήσεις έτσι ξαφνικά την
τελευταία σου πνοή.

Πατέρα μου γλυκύτατε
Εκτός απ' τη ζωή,
μου χάρισες ιδανικά,
αξίες και πυγμή.

Να μάχομαι στον κόσμο αυτό
και να 'μαι παλικάρι,
να μη λυγίζω εγώ μπροστά,
σ' των δυσκολιών το σμάρι.

Με δίδαξες το τι θα πει
υπομονή μεγάλη,
αφού και συ τα χρόνια της
αρρώστιας σου,

Δεν είχες εγγόνια, όμως εμείς είχαμε ακόμη μία γιαγιά, εσένα. Σε ευχαριστούμε, θα είσαι πάντα μέσα στην καρδιά μας.

Θα σε θυμόμαστε πάντα

Μ. Ολ. Κίτσιου

*άντεξες αγόγγυστα
σαν άλλο παλικάρι.*

Και τώρα εκεί που βρίσκεσαι,
στο ουράνιο περιβόλι,
για τα παιδιά και τα εγγόνια σου
να εύχεσαι υγεία να 'χουν όλοι...

Στη γη τούτη την πρόσκαιρη
σωστά να οδηγούνται
και την ανάμνηση, τη μνήμη σου
πάντα να την θυμούνται...

Και στην καρδιά μας πάντοτε,
να 'χουμε την μορφή σου,
κι 'μαι Πατέρα σίγουρη,
πως έχουμε την ευχή σου.

**Η Κόρη σου
Πηνελόπη Ηλ. Κονίνη**

Υ.Γ. Στη μνήμη του πατέρα μου
προσφέρω στο περιοδικό μας 50 ευρώ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο 500 τ.μ. στο κέντρο
του Παλαιοσελλίου

Πληροφορίες:

Τηλ. 2108034174
6934014317

† Το τελευταίο αντίο στον Ευριπίδη Ζωγράφο

Δεκαπενταύγουστο. Ημέρα Κυριακή! Ημέρα γιορτινή! Ημέρα χαράς διάλεξε, αγαπητέ και αξέχαστε φίλε Ευριπίδη, η μοίρα να κόψει αναπάντεχα το νήμα της ζωής σου. Σαν κεραυνός εν αιθρία ήρθε το μαντάτο του θανάτου σου. Το ξαφνικό είναι απείρως πιο σκληρό, πιο επώδυνο από το αναμενόμενο.

Μόνιμος σχεδόν κάτοικος του αγαπημένου σου χωριού, Χιονιάδες Κονίτσης και ασχολούμενος με τη γη, με την κηπουρική σου, με το κυνήγι, πιστεύαμε πως η ζωή σου θάχει μεγάλη διάρκεια, γιατί έδειχνες ευτυχισμένος.

Φίλοι αδελφικοί από τα παιδικά μας χρόνια στο Ιεροδιδασκαλείο Βελλάς για οκτώ ολόκληρα χρόνια, καθισμένοι στο ίδιο θρανίο για όλα τα χρόνια και δίπλα τα κρεβάτια μας στο θάλαμο.

Αν καθίσω και κάνω μια άθροιση του χρόνου θα βρω ότι περισσότερο έζησα με σένα παρά με τ' αδέρφια μου.

Αδερφέ Ευριπίδη! Έρχομαι σήμερα, ύστερα από δυο μέρες από το θάνατό σου, να σου ζητήσω μια μεγάλη συγνώμη. Δεν μπόρεσα, για λόγους ανεξάρτητους της θελήσεώς μου και της επιθυμίας μου, να 'ρθω να σ' αποχαιρετήσω, να σου δώσω τον τελευταίο ασπασμό, να σου πω το στερνό αντίο. Συγχώρα με.

Κι είμαι σίγουρος ότι με συγχώρησες

ήδη, γιατί ήσουν γνώστης της φορτισμένης καταστάσεώς μου.

Ήσουν άνθρωπος με Α κεφαλαίο. Ο πατέρας σου ο γνωστός σ' όλη την περιοχή αξιόλογος δάσκαλος, ο Στέφανος Ζωγράφος, σε γαλούχησε με τα νάματα της Θρησκείας και της Παιδείας, και σ' έκανε να ξεχωρίζεις μέσα στην Κοινωνία, για το ήθος σου, τις αρετές σου, τον ακέραιο χαρακτήρα σου.

Υπηρέτησες ως δάσκαλος χρόνια στην Αθήνα. Ήσουν δυναμικός συνδικαλιστής και επώνυμος.

Κι όμως μετά τη συνταξιοδότησή σου, άφησες όλα όσα είχες δημιουργήσει εκεί κι ήρθες κι εγκαταστάθηκες στους Χιονιάδες, στο χωριό σου που λάτρευες.

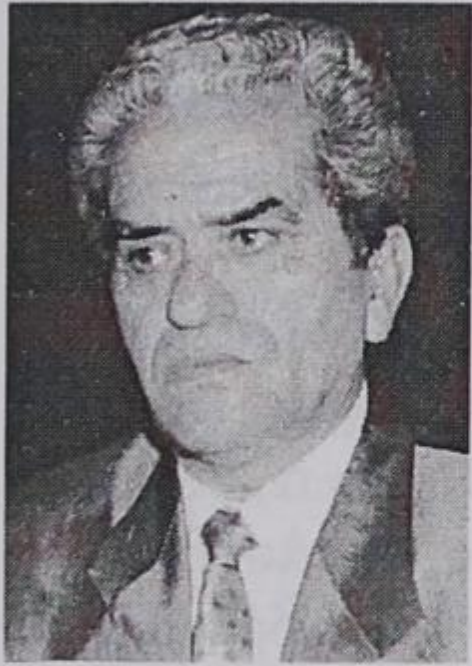
Και στο χωριό σου άφησες την τελευταία σου πνοή, ήσυχα, αθόρυβα στον ύπνο σου, πλαισιούμενος από την πιστή σύζυγό σου τη Μαίρη, που παντού σ' ακολουθούσε κι ήταν πάντα δίπλα σου, κι από τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου που ήρθαν από την Αθήνα να συνεορτάσετε αυτές τις μέρες.

Καλό σου ταξίδι αδερφέ Ευριπίδη.

Το χώμα των Χιονιάδων που σκέπασε το λεβέντικο κορμί σου να είναι ελαφρύ.

Αιωνία σου η μνήμη
Ο αδελφικός σου φίλος
Γιώργιος Μπούρης

† ΓΚΟΥΝΤΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

Γεννήθηκε στην Οξυά Μαστοροχωρίων Κόνιτσα το 1929 και εκεί έζησε τα παιδικά του χρόνια. Παντρεύτηκε και απέκτησε πολυμελή οικογένεια, χάρηκε παι-

διά και εγγόνια.

Τα περισσότερα χρόνια της ζωής του τα πέρασε στην Οξυά και στην Αθήνα, απ' όπου έφυγε για το τελευταίο του ταξίδι στις 16-5-2010.

Εργάστηκε επί πολλά χρόνια ως αγροφύλακας στην Οξυά και στα γύρω χωριά. Ήταν αυστηρός στην τήρηση του νόμου και αρκετούς παραβάτες τους «τύλιξε σε μια κόλλα χαρτί» όπως έλεγε.

Προστάτευε με αυστηρότητα τις περιουσίες όλων και ήταν ο φόβος των παιδιών, που κρυφά έτρωγαν κανένα κεράσι από ξένες κερασιές ή κορόμπλα και άλλα φρούτα, που ήταν πειρασμός για τα μικρά παιδιά, τότε που δεν «πέρναγε μανάβης από το χωριό». Έτρεμαν επίσης στη θέα του «ντραγάτη», όταν μάζευαν «ζευγάρια» καρύδες και τους πρόδιδαν τα κιτρινωμένα τους χέρια.

Ήταν πιστός και αμετακίνητος σε ό,τι πίστευε αλλά σεβόταν και τα πιστεύω των άλλων. Ήταν πιστό και

τακτικό μέλος του Συλλόγου της Οξυάς και πάντα συμμετείχε ενεργά με την παρουσία του. Διετέλεσε και μέλος της Σχολικής Επιτροπής εκείνα τα χρόνια τα δύσκολα και στερημένα αλλά τόσο ξένοιαστα και όμορφα.

Φρόντιζε για τη σωστή διανομή των σχολικών συσσιτίων και υπερασπιζόταν πάντα το δίκιο του καθενός.

Ήταν ένας ζεστός ζωντανός συζητητής, που δύσκολα του άλλαζες τη γνώμη. Στις παρέες ήταν ευχάριστος και ανεπανάληπτος. Δεινός αφηγητής ασείων περιστατικών από τη ζωή και από τα παθήματα και τις φάρσες που έκανε σε όσους φοβούνταν το δάσος και τη νύχτα.

Χάριζε πολύ γέλιο, όταν έλεγε ανέκδοτα και διηγήσεις, μιμούμενος πάρα πολλές φωνές, ανδρικές και γυναικείες.

Αυτός ήταν ο Κώστας, ο αγροφύλακας της Οξυάς και των γειτονικών χωριών, ένας απλός, ειλικρινής, κοινωνικός και ευχάριστος άνθρωπος.

Πέρασαν τρεις και πλέον μήνες από τότε που έφυγες από κοντά μας αξέχαστε Κώστα. Όλοι όσοι σε γνώρισαν και σε έζησαν θα σε θυμούνται για πάντα. Ας είναι αιώνια η μνήση σου.

Κ.Α.Α.

Στη μνήμη του η οικογένειά του προσφέρει στο περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ» 50 ευρώ.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΘΕΣΣ/ΝΙΚΗΣ

Το κλαρίνο του Γιάννη Χαλκιά σίγησε

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ηπειρωτικής Εστίας Θεσσαλονίκης, ως εκπρόσωπος της Ηπειρωτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης με βαθιά θλίψη απευθύνει το ύστατο χέρι στον αλησμόνητο δεξιοτέχνη του κλαρίνου ΓΙΑΝΝΗ ΧΑΛΚΙΑ από το Δελβινάκι και εκφράζει τα ειλικρινή του συλληπητήρια στους οικείους, συγγενείς και συνεργάτες του.

Η είδηση του θανάτου του, έφερε στη μνήμη μας τις πάντα όμορφες στιγμές τη συνεργασία μας μαζί του, όταν ερχόταν με την ζυγιά του από το Δελβινάκι, να “λαλήσει” στους χορούς της Ηπειρωτικής Εστίας Θεσσαλονίκης και των Πωγωνησίων Αδελφοτήτων Θεσσαλονίκης.

Αποτέλεσε ένα κεφάλαιο στην πολιτιστική ιστορία του Δελβινακίου και της Ηπείρου γενικότερα, γιατί ήταν ένας από τους γνήσιους παραδοσιακούς οργανοπαίχτες, από αυτούς που δημιουργούσαν με την καρδιά και το συναίσθημα τη μελωδία και έκλαιγαν το μοιρολόι και το στρωτό πωγωνήσιο και ξεσήκωναν σε γλέντι και ατελείωτο χορό με τα τσακίσματα και τα γυρίσματα που η αγνή ηπειρωτική ψυχή του ήξερε να δημιουργεί. Είχε το χάρισμα να “συνοδεύει” χωρίς πρόβα τα χορευτικά

της Ηπειρωτικής Εστίας, στους χορούς, στις εμφανίσεις τους στα φεστιβάλ λαϊκής παράδοσης του Δήμου Θεσσαλονίκης, στην παραδοσιακή τρίωρη μουσική βραδιά για τα 50χρονα της ΗΕΘ στην αίθουσα τελετών του Α.Π.Θ. στο αρχοντικό του Καρίπη στο Πανόραμα όπου βιντεοσκοπήθηκε χωρίς μικρόφωνα το αυθεντικό του λάλημα, στην πλατεία του Δελβινακίου το 1985 όταν υποδέχθηκε την αποστολή της Νεολαίας της ΗΕΘ. Μονή Γάιτα, Τσουρλής, Ξεχωρίσματα, Κλέφτες, Αργυροκαστρίτικο, Πάπιγκο, Ντέμενα τι να πρωτοθυμούμε.

Διακαής επιθυμία μας τα πατήματά του να τα ακολουθήσουν και νεώτεροι καλλιτέχνες για να μη κλείσει μία σελίδα λαϊκού πολιτισμού που οι Ηπειρώτες μουσικοί και τραγουδιστές με ευπρέπεια ήξεραν να υπηρετούν.

Οι Ηπειρώτες και οι Ηπειρώτισσες της Θεσσαλονίκης δέονται του Υψίστου την ψυχή του μετασπώντας να κατατάξει μεταξύ των Δικαίων και στους οικείους του να χαρίζει υγεία και μακροημέρευση.

Συνδρομές

Παναγιώτου Δημ. Καναδάς	50	Αθανασόπουλος Κων. Αθήνα	20
Κοτσίνας Βασ. Γερμανία	30	Πολίτης Γεωργ. Αθήνα	20
Σίμος Νίκος U.S.A. Δολ.	150	Ζήση Ευθαλία Αθήνα	15
Χατζηρούμπης Γεωργ. Αυστραλία	90	Πορφύρης Νίκος Αθήνα	20
Μωυσιάδης Γεωργ. Αυστραλία	60	Αποστόλου Χρ. Αθήνα	20
Παπαευθυμίου Ευθύμιος Γερμανία	60	Αηδόνης Αναστ. Αθήνα	25
Τρομπούκης Δημ. Καναδάς	50	Νικολάκη Βασ. Αθήνα	20
Τρομπούκης Αντ. Καναδάς	50	Λιάτσης Νικ. Αθήνα	15
Κεφσερίδου Άννα Γερμανία	35	Μούχος Κων. Αθήνα	15
Πάντος Κων. Γερμανία	30	Βαλσάμης Αθαν. Αθήνα	15
Κεφάλας Αποστ. Καναδάς	150	Νικούλη Μαρίκα Αθήνα	15
Γαϊτανίδης Ανδρέας Γερμανία	30	Κώτσικος Τάσος Αθήνα	20
Γιούσιος Γεώργ. Γερμανία	30	Πορφύρης Παντ. Αθήνα	15
Αδαμαντίδης Ξενοφών Αθήνα	20	Λασπονίκος Γεωργ. Αθήνα	45
Σιακφά Λευκοθέα Αθήνα	15	Λασπονίκου Λουκία Αθήνα	15
Βαλσαμή Ειρήνη Αθήνα	30	Ντίνης Αχιλλέας Αθήνα	15
Παπαχρήστος Αλέκος Αθήνα	15	Χολέβας Χριστοδ. Αθήνα	30
Σβάρνας Ιωαν. Αθήνα	15	Γιούσιος Αν. Αθήνα	15
Σταύρου Χρήστος Αθήνα	20	Ανδρονιάδης Δημ. Αθήνα	30
Λιανός Σπύρος Αθήνα	15	Πορφύρης Χρήστος Αθήνα	15
Κίτσιος Γ. Κων. Αθήνα	15	Τσόγκα Μαρία Αθήνα	15
Παπαχρήστου Ευθαλία Αθήνα	15	Γιούσιος Γεωργ. Αθήνα	30
Παπαχρήστου Αθαν. Αθήνα	15	Τσιλίφης Ευ. Αθήνα	15
Σπένδου Αικ. Αθήνα	15	Ζών Ελένη Αθήνα	20
Γεράσης Αθαν. Αθήνα	15	Ζών Ουρανία Αθήνα	30
Παναγιώτου Στεφ. Αθήνα	15	Κούσιος Χρ. Αθήνα	15
Τσούκας Κων. Αθήνα	15	Κούσιου Ιωάννα Αθήνα	15
Κυπαρίσσης Βασ. Αθήνα	20	Κούσιου Μαίρη Αθήνα	15
Γκουντή Αμαλία Αθήνα	20	Κούσιου Λουίζα Αθήνα	15
Δάγκος Θωμάς Αθήνα	20	Ντίνης Δημ. Αθήνα	30
Σπανός Σπύρος Αθήνα	15	Ευαγγελίδης Αποστ. Αθήνα	20
Σπανός Βασ. Αθήνα	15	Μουκούλης Αθαν. Αθήνα	50
Σιούλης Αριστ. Αθήνα	15	Κίτσιος Σταύρος Αθήνα	15
Λιόλιος Αποστ. Αθήνα	20	Τσίου Ρούλα Αθήνα	20
Ευαγγελίδης Βασ. Αθήνα	15	Κούσιος Νικ. Αθήνα	15
Οικονόμου Ελευθερίας Αθήνα	20	Κώστας Ευαγγ. Αθήνα	20
Βλάχος Ανδρέας Αθήνα	15	Γιαννόπουλος Γεωργ. Αθήνα	15
Ζιακόπουλος Νικ. Αθήνα	30	Γαλάνης Νικ. Αθήνα	20
Ζιώγας Παύλος Αθήνα	25	Πύρρος Κώστας Αθήνα	50
Χαρισιάδης Βασ. Αθήνα	30	Βαδάσης Χαραλ. Αθήνα	30
		Βαδάσης Χρήστος Αθήνα	30
		Παπαχρήστου Μαρία Αθήνα	20
		Μανώλης Ευαγγ. Αθήνα	30
		Τέφος Νίκος Αθήνα	30

Γεωργίου Μαίρη Αθήνα	15	Σουφλέρης Κων. Χαλκίδα	30
Χαραλαμπίδη Σοφία Αθήνα	30	Μεσσής Ανδρέας Λάρισα	20
Κώστα Άννα Αθήνα	20	Ράππος Νικ. Καματερό	20
Ρήγας Κώστας Αθήνα	20	Τσόγκας Σπύρος Λάρισα	15
Μανώλης Χρ. Αθήνα	15	Γεωργάτη Βάσω Φλώρινα	15
Δάφνης Ιωαν. Αθήνα	10	Γεωργάτη Ράνια Κατερίνη	15
Ζήκος Χρ. Θεσ/νίκη	15	Καραγιώργος Κων. Βέροια	20
Μεσσής Στέλιος Θεσ/νίκη	15	Τάγκα Πηνελόπη Αγρίνιο	30
Συμεωνίδου Ιωάννα Θεσ/νίκη	20	Μεσσής Αθαν. Κοκκινόγεια	15
Σκίρτα Νίκη Θεσ/νίκη	20	Ζώης Ζήσης Φιλιάτες	15
Χαρίσης Νίκος Θεσ/νίκη	20	Ντάφλης Γιάννης Κόνιτσα	50
Μουλαΐδης Θεοφ. Θεσ/νίκη	15	Λάκκας Σωτ. Κόνιτσα	30
Κληματάς Χαραλ. Θεσ/νίκη	20	Γκαραβέλα Ειρήνη Κόνιτσα	20
Γώγου Λαμπρινή Θεσ/νίκη	20	Κυρίσης Κων. Κόνιτσα	30
Παγανιάς Στεργ. Θεσ/νίκη	20	Κίτσιου Μαρία Κόνιτσα	20
Δάλλα Παναγιώτα Θεσ/νίκη	50	Ζούκης Αθαν. Κόνιτσα	15
Φαρμάκη Ειρήνη Θεσ/νίκη	20	Κατσάνου Βούλα Κόνιτσα	15
Μήγιος Δημ. Θεσ/νίκη	20	Παπαβασιλείου Νικ. Κόνιτσα	15
Νικόπουλος Πύρρος Θεσ/νίκη	20	Σπανός Γεωργ. Κόνιτσα	50
Νικόπουλος Πωγωνάτος Θεσ/νίκη	20	Γαϊτανίδης Σπύρος Κόνιτσα	20
Νικολοπούλου Φρειδ. Γιάννινα	20	Δερδέκη Άννα Κόνιτσα	15
Σβάρνας Χρήστος Γιάννινα	15	Ιερ. Τσάμης Φωτ. Κόνιτσα	20
Μακάριος Ευαγγ. Γιάννινα	20	Εξάρχου Νίκος Κόνιτσα	20
Γκιολέκα Όλγα Γιάννινα	20	Ξενώνας "Αλέξανδρος" Κόνιτσα	15
Μούσιου Μαρία Γιάννινα	45	Κεφάλια Σταυρούλα Κόνιτσα	45
Κοτσίνας Ιωάννης Γιάννινα	15	Μήτσικα Δήμητρα Κόνιτσα	15
Κυργιάννη Πόπη Γιάννινα	15	Αθανασίου Παναγ. Κόνιτσα	20
Σμύρη Μαριάνθη Γιάννινα	20	Γεωργάτη Γεωργία Κόνιτσα	15
Σπέλλας Κων. Κορωπί	20	Χούσιος Κων. Κόνιτσα	15
Ζώτος Σωκρ. Κορωπί	20	Γαϊτανίδης Ευάγγ. Κόνιτσα	20
Ζώτος Σ. Μιχ. Κορωπί	20	Σούρλα Μερόπη Κόνιτσα	15
Σερίφης Χριστ. Καρδίτσα	20	Γαργάλα Μαρίνα Κόνιτσα	15
Παπαγιαννόπουλος Β. Βόλος	15	Ξεφτέρης Μιχ. Μοναστήρι	15
Γαζώνα Ερασμία Άρτα	15	Παπαγεωργίου Βασ. Μοναστήρι	15
Κατσιώτας Κων. Αγρίνιο	20	Δούκας Θωμάς Καστανέα	20
Καλογήρου Πηνελόπη Λάρισα	15	Μάνης Μιχ. Μολυβδοσκεπάστη	15
Δήσιος Παναγ. Μέγαρα	20	Ρόβας Βασ. Νικάνορας	20
Γιάκκας Γεωργ. Λάρισα	20	Καραφλιά Γιαννούλα Κλειδωνιά	15
Κουκέση Ελένη Κατερίνη	30	Καραγιάννης Νικ. Δίσπρατο	20
Μόσχος Αθαν. Λάρισα	20	Βαγενά Χαΐδω Παλαιοσέλλι	15
Νάκος Στεφ. Κιάτο	30	Καρράς Αποσ. Ηλιοόραχη	20
Σταυρίδης Παναγ. Δράμα	15	Παπαδημητρίου Κων. Δροσοπηγή	25
Κωφός Νίκος Δράμα	15	Νότης Δημ. Βρυσοχώρι	20
Ζώτος Μιχ. Κορωπί	50		

Ειρήνη Οικονόμου Σταματάκη
Ειδικός Παθολόγος
Διδάκτωρ F.U. Berlin
Διευθύντρια Παθολογικής Κλινικής

Μακαρίου 9 & Ελ. Βενιζέλου 1
185 47 Ν. Φάληρο
Τηλ: 210 4809 000, 210 4809 338
210 4809 339, 210 4809 973
210 4814 887

Ιατρείο: Θέμιδος 6, 151 24 Μαρούσι
Τηλ. Ιατρείου: 210 6122 823
Δέχεται: Τετ. - Πέμ. 6-8 μ.μ. με ραντεβού
Τηλ. Οικίας-Fax: 210 4817 449
Κιν.: 6944 392 273
e-mail: istamataki@metropolitan-hospital.gr

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

Πτυχ. Πανεπ. Αθηνών

ΤΗΛ. 210 2759721 - 2102691119

6974 491605

ΑΘΗΝΑ

ΜΕΡΟΠΗ ΕΛ. ΣΟΥΡΛΑ

Συμβολαιογράφος

(αρχείο Ι. Γ. Παπαϊωάννου)

Κεντρική πλατεία 26, 44100 Κόνιτσα

Τηλ./fax: 26550 29377

e-mail: sourslams@otenet.gr

ΔΑΜΙΑΝΗ Ζ. ΠΑΠΑΖΗΣΗ

ΙΑΤΡΟΣ - ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
Γ' ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ **ΙΑΣΩ** GENERAL

Τηλ. Νοσοκ.: 210 6502989

» Οικίας : 210 6929056

Κινητό: 6936876978

ΠΟΔΟΧΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

το χάνι

ΛΕΙΔΩΝΙΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΤΗΛ.: 26550 24567

FAX: 26550 24568

PARIS SIANA
...αγνά υλικά, νέες γεύσεις!

Το άνω Ηπειρώτικο Ζαχαροπλασείο
σας περιμένει να απολαύσετε τις γλυκές του γεύσεις

Δ/ση: Βαγγέλης Σ. Νούτσης

Ζήνωνος 7-9, ΟΜΟΝΟΙΑ
ΤΗΛ. 210 5222269

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΘ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Αισθητική & Επανορθωτική Οδοντιατρική
Εμφυτεύματα

Μιλτιάδου 1 & Αγ. Δημητρίου, πλατεία Κηφισιάς
Τηλ.: 210 8080010 - 6944 812910
e-mail: ktheodorou@mail.gr

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΧΡ. ΜΗΤΣΑΚΟΥΛΗ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Κάτοχος Μεταπτυχιακού Διπλώματος
Αστικού Δικαίου Παν/μίου Αθηνών

ΓΡΑΦΕΙΟ:
ΕΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ & ΝΙΚΗΤΑΡΑ 3
ΑΘΗΝΑ 106 78

ΤΗΛ.: 210 3820888
FAX: 210 3820888
ΚΙΝ.: 6977 242412

e-mail: elmitsakouli@ath.forthnet.gr